

ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี
และประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงิน
ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
THE CORRELATION BETWEEN ACCOUNTING PROFESSIONAL ETHICS
AS WELL AS INTERNAL CONTROL EFFICIENCY AND
THE QUALITY OF FINANCIAL REPORT OF SMALL AND
MEDIUM ENTERPRISE IN BANGKOK METROPOLITAN AREAS

ธิดารัตน์ เกิดอยู่
THIDARAT GURDYOO

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

THE CORRELATION BETWEEN ACCOUNTING PROFESSIONAL ETHICS
AS WELL AS INTERNAL CONTROL EFFICIENCY AND
THE QUALITY OF FINANCIAL REPORT OF SMALL AND
MEDIUM ENTERPRISE IN BANGKOK METROPOLITAN AREAS

THIDARAT GURDYOO

INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ACCOUNTANCY SCHOOL OF ACCOUNTANCY
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2022
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY

ชื่อหัวข้อการค้นคว้าอิสระ

ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
THE CORRELATION BETWEEN ACCOUNTING PROFESSIONAL ETHICS AS WELL AS INTERNAL CONTROL EFFICIENCY AND THE QUALITY OF FINANCIAL REPORT OF SMALL AND MEDIUM ENTERPRISE IN BANGKOK METROPOLITAN AREAS

นักศึกษา

จิตรัตน์ เกิดอยู่ รหัสประจำตัว 64500838

หลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต

คณะ

บัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร.พรรณทิพย์ อย่างกลั่น

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบุญ สาระพัด)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

.....กรรมการ
(ดร.พรรณทิพย์ อย่างกลั่น)

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้รับการค้นคว้าอิสระ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

คณบดีคณะบัญชี

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)
วันที่ 1 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
คำสำคัญ	จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี, ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน, คุณภาพรายงานทางการเงิน
นักศึกษา	ธิดารัตน์ เกิดอยู่
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	ดร.พรรณทิพย์ อย่างกลิ่น
หลักสูตร	บัญชีมหาบัณฑิต
คณะ	บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ตัวแปรอิสระที่ทำการศึกษา คือ 1) จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี 2) ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน และตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพรายงานทางการเงิน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 284 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยพบว่า จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมทางวิชาชีพ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเที่ยงธรรม และความเป็นอิสระ และความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน และความโปร่งใส มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้ ความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษา

มาตรฐานในการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมทางวิชาชีพ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความทันเวลา ความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมทางวิชาชีพ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเข้าใจได้ และประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ สภาพแวดล้อมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้ การประเมินความเสี่ยง สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความทันเวลา และการประเมินความเสี่ยง สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเข้าใจได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

คำสำคัญ: จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี; ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน; คุณภาพรายงานทางการเงิน

TITLE	THE CORRELATION BETWEEN ACCOUNTING PROFESSIONAL ETHICS AS WELL AS INTERNAL CONTROL EFFICIENCY AND THE QUALITY OF FINANCIAL REPORT OF SMALL AND MEDIUM ENTERPRISE IN BANGKOK METROPOLITAN AREAS
KEYWORD	ACCOUNTING PROFESSIONAL ETHICS, INTERNAL CONTROL EFFICIENCY, QUALITY OF FINANCIAL REPORT
STUDENT	THIDARAT GURDYOO
ADVISOR	PHANTHIP YANGKLAN DR.
LEVEL OF STUDY	MASTER OF ACCOUNTING
FACULTY	ACCOUNTING SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR	2022

ABSTARCT

The objective of this research was to study the correlation between accounting professional ethics as well as the internal control efficiency and the quality of financial report of small and medium enterprise in the Bangkok Metropolitan areas. This research was quantitative research. The independent variables were accounting professional ethics and internal control efficiency. The dependent variable was the quality of financial report. The sample group in this research consisted of 284 accountants in the Bangkok Metropolitan areas. Data collection was conducted through questionnaires, and data analysis involved descriptive statistics, correlation coefficient, and multiple regression analysis.

The research revealed that accounting professional ethics including integrity, professional competence, due care and compliance with work standards, as well as professional behavior, had a positive correlation with the quality of financial report in terms of relevance. Objectivity and independence, and professional competence, due care and compliance with work standards had a positive correlation with the quality

of financial report in terms of faithful representation. Integrity had a positive correlation in terms of comparability. Objectivity and independence, and professional competence, due care and compliance with work standards, as well as transparency, had a positive correlation the quality of financial report in terms of verifiability. Integrity and professional competence, due care and compliance with work standards, as well as professional behavior, had a positive correlation the quality of financial report in terms of timeliness and understandability. Furthermore, the result showed that internal control efficiency including control environment, information and communication, as well as monitoring and evaluation, had a positive correlation with the quality of financial report in terms of relevance. Information and communication, and monitoring and evaluation had a positive correlation with the quality of financial report in terms of faithful representative and comparability. Control environment, information and communication, as well as monitoring and evaluation, had a positive correlation with the quality of financial report in terms of verifiability. Risk assessment, information and communication, as well as monitoring and evaluation, had a correlation with the quality of financial report in terms of timeliness. Risk assessment, information and communication, as well as monitoring and evaluation, had a correlation with the quality of financial report in terms of understandability with the statistical significance at 0.05 and 0.01 level.

Keyword: Accounting Professional Ethics; Internal Control Efficiency; Quality of Financial Report

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ดร.พรรณทิพย์ อย่างกลั่น อาจารย์ที่ปรึกษาในการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำตั้งแต่ เริ่มต้นจนงานวิจัยเสร็จสมบูรณ์ รวมถึงการแก้ไขปรับปรุงให้งานวิจัยนี้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ และระเบียบวิธีวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สารพัด ประธานกรรมการสอบการศึกษา ค้นคว้าอิสระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สีนจัญญศักดิ์ และ ดร.เบญจพร โมกขะเวส ที่ได้ให้ความรู้และแนวทางในการดำเนินงานวิจัย รวมถึงคณาจารย์ท่านอื่น ๆ ประจำหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต ผู้ให้ความรู้ ตลอดจนเจ้าของผลงานวิจัย เอกสารวิชาการทุกท่านที่ผู้วิจัยนำมาค้นคว้า และประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาอ้างอิงในการค้นคว้าอิสระฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธสิทธิ์ พูลดี คุณกรวิภา เทียนภาสกร และ คุณธันยรัตน์ โชควิริยากร ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษา ขอขอบพระคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุนการดำเนินการวิจัย ในครั้งนี้และเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยและขอบคุณเจ้าหน้าที่ของคณะบัญชี รวมไปถึงจนถึงเพื่อน ๆ ที่คอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำในการทำรายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ให้สำเร็จ เป็นที่เรียบร้อย

ธิดารัตน์ เกิดอยู่

สิงหาคม 2566

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	XI
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs).....	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี.....	12
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการควบคุมภายใน.....	14
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
3 ระเบียบวิธีการวิจัย.....	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 51
ส่วนที่ 1	การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 52
ส่วนที่ 2	การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี..... 53
ส่วนที่ 3	การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายใน..... 58
ส่วนที่ 4	การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน..... 61
ส่วนที่ 5	ผลการทดสอบสมมติฐาน..... 66
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 90
สรุปผลการวิจัย.....	90
อภิปรายผลการวิจัย.....	99
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	102
ข้อเสนอแนะของการวิจัย.....	102
บรรณานุกรม.....	104
ภาคผนวก.....	110
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	111
ภาคผนวก ข แบบตรวจสอบคุณภาพการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC).....	118
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS).....	131
ประวัติผู้วิจัย.....	150

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ลักษณะ SMEs.....	11
2	ตารางสรุปคัดเลือกตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย.....	40
3	เกณฑ์วัดระดับค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	47
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	52
5	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความซื่อสัตย์สุจริต.....	53
6	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ.....	54
7	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษา มาตรฐานในการปฏิบัติงาน.....	55
8	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านการรักษาความลับ.....	56
9	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านพฤติกรรมทางวิชาชีพ.....	56
10	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความโปร่งใส.....	57
11	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม.....	58
12	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านการประเมินความเสี่ยง.....	58
13	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านกิจกรรมการควบคุม.....	59
14	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร.....	60
15	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านการติดตามและประเมินผล.....	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพ รายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ.....	61
17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพ รายงานทางการเงิน ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม.....	62
18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพ รายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้.....	63
19 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพ รายงานทางการเงิน ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้.....	64
20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพ รายงานทางการเงิน ด้านความทันเวลา.....	65
21 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพ รายงานทางการเงิน ด้านความเข้าใจได้.....	65
22 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย.....	67
23 ค่า Tolerance และค่า VIF.....	74
24 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ.....	75
25 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม.....	76
26 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้.....	77
27 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้.....	78

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
28 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความทันเวลา.....	79
29 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้.....	80
30 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ.....	81
31 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม.....	82
32 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้.....	83
33 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้.....	84
34 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความทันเวลา.....	85
35 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้.....	86
36 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	87

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	4

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises หรือ SMEs) แม้ว่าจะไม่ใช่กิจการขนาดใหญ่แต่เนื่องจากมีปริมาณมากที่สุดในประเทศ จึงถือเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ หลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงความสำคัญของธุรกิจประเภทนี้ โดยให้การสนับสนุนในลักษณะต่าง ๆ ในการบริหารจัดการธุรกิจ SMEs ย่อมต้องการใช้ข้อมูลทางบัญชีที่มีความเหมาะสมเพื่อใช้ในการตัดสินใจและควบคุมการดำเนินงานธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ ผู้ประกอบการอาศัยข้อมูลทางการเงินอย่างง่าย ๆ คือ รายงานทางการเงิน ประกอบด้วย งบการเงินและข้อมูลอื่น ๆ ทางการเงิน เป็นแนวทางในการบริหารธุรกิจ โดยใช้ในการวางแผน ตัดสินใจ และควบคุมการดำเนินงานไปสู่เป้าหมายได้ด้วยดี และช่วยในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ การรายงานข้อมูลทางการเงินสำหรับธุรกิจ SMEs มีความสำคัญไม่แตกต่างไปจากธุรกิจรูปแบบอื่น รายงานทางการเงินที่มีความโปร่งใสเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง การเผยแพร่ต้องแสดงภาพที่ถูกต้องและครบถ้วน ข้อมูลที่เปิดเผยต่อบุคคลภายนอกต้องเป็นข้อมูลตามกฎหมายเกณฑ์ ข้อกำหนดที่เหมาะสมและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของรายงานการเงิน นักบัญชีจะใช้มาตรฐานการบัญชี หรือมาตรฐานรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ SMEs ซึ่งกำหนดโดยสภาวิชาชีพ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ สำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ข้อมูลหรือรายงานทางการเงินของ SMEs ที่น่าเชื่อถือ ก่อให้เกิดประโยชน์มากมายแก่ระบบเศรษฐกิจ กิจการสามารถนำข้อมูลในรายงานทางการเงินมาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมาในอดีต และใช้ประกอบการตัดสินใจสำหรับการกำหนดแผนงานหรือกลยุทธ์ในอนาคต (ศิลปพร ศรีจันเพชร, 2559) อีกทั้งการที่ SMEs จะพัฒนาธุรกิจจำเป็นต้องมีเงินทุน ซึ่งที่มาของแหล่งของเงินอาจเป็นสถาบันการเงินที่ต้องใช้ข้อมูลทางการเงินในการประเมินความน่าเชื่อถือของ SMEs อีกด้วย

รายงานทางการเงินที่ให้ข้อมูลทางการเงินที่มีคุณภาพ น่าเชื่อถือ สามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ เป็นไปตามมาตรฐานสากล และมีประโยชน์ต่อผู้ใช้ข้อมูลทั้งในปัจจุบันและอนาคต ต้องเป็นรายงานทางการเงินที่มีลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์ในลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานและลักษณะเชิงคุณภาพเสริม ประกอบด้วย 1) ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ 2) ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม 3) ความสามารถเปรียบเทียบได้ 4) ความสามารถ

พิสูจน์ยืนยันได้ 5) ความทันเวลา และ 6) ความสามารถเข้าใจได้ (ประกาศสภาวิชาชีพบัญชีฯ, 2563) ดังนั้น หากองค์กรที่จะรายงานข้อมูลทางการเงินในปัจจุบันจะต้องดำเนินการตามกรอบแนวคิดสำหรับรายงานทางการเงินที่กำหนดให้ครบประเด็นเพื่อให้เกิดคุณภาพและความเชื่อมั่นในรายงานทางการเงินที่เผยแพร่ต่อสาธารณะ

การจัดทำรายงานทางการเงินให้เกิดคุณภาพนั้น นักบัญชีมีหน้าที่ต้องมีความละเอียดรอบคอบและปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน เชื่อถือได้ โดยสภาวิชาชีพในพระบรมราชูปถัมภ์ได้กำหนดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพขึ้น ตามข้อบังคับสภาวิชาชีพ ว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2561 ไว้ดังนี้ 1) ความซื่อสัตย์สุจริต 2) ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ 3) ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน 4) การรักษาความลับ 5) พฤติกรรมทางวิชาชีพ และ 6) ความโปร่งใส หากไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณหรือมาตรฐานที่กำหนดให้ถือว่าผู้นั้นประพฤติผิดจรรยาบรรณ ซึ่งโทษการประพฤติผิดจรรยาบรรณ ตั้งแต่ตักเตือนเป็นหนังสือ ภาคทัณฑ์ พักใช้ใบอนุญาต พักการขึ้นทะเบียน หรือห้ามการประกอบวิชาชีพบัญชีด้านที่ประพฤตินิผิดจรรยาบรรณโดยมีกำหนดเวลา แต่ไม่เกินสามปี และเพิกถอนใบอนุญาต เพิกถอนการขึ้นทะเบียน หรือสั่งให้พ้นจากการเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี (พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชีฯ, 2547)

ในปัจจุบันมีการแข่งขันสูง และมีการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว กิจการต้องมีการปรับตัวและนำกลยุทธ์ จัดหาเครื่องมือทางด้านการจัดการเข้ามาช่วยในการบริหารงาน รวมทั้งมีการกำกับดูแลที่ดี (Good Governance) เครื่องมือด้านการจัดการประเภทหนึ่งที่น่าสนใจและเป็นพื้นฐานสำคัญของกระบวนการกำกับดูแลการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ คือ ระบบการควบคุมภายใน (Internal Control System) เป็นกลไกที่ช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ด้านใดด้านหนึ่งหรือทุกด้านในเรื่องของการดำเนินงาน (Operation) การรายงานทางการเงิน (Financial Reporting) และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ และนโยบาย (Compliance with Application Laws and Regulations) ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้บริหารในการจัดให้มีระบบการควบคุมภายใน เพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งเพียงอย่างเดียว หรือเพื่อวัตถุประสงค์หลายประการที่สัมพันธ์กัน โดยระบบการควบคุมภายในที่ดีตามแนวคิดของ The Committee of Sponsoring Organization of the Roadway Commission (COSO) ต้องประกอบไปด้วย สภาพแวดล้อมการควบคุม (Control Environment) การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) กิจกรรมการควบคุม (Control Activities) ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารในองค์กร (Information and Communication) การติดตามและประเมินผล (Monitoring) เมื่อมีระบบการควบคุมภายในที่ดีจะช่วยให้ทรัพย์สินของกิจการได้รับการดูแลรักษา ป้องกันความเสียหายอันเกิดจากการทุจริตและข้อผิดพลาด ทำให้การบันทึกทางการเงินบัญชีและรายงานทางการเงินมีความถูกต้อง เชื่อถือได้ ทันเวลา ส่งผลให้

การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบายที่สำคัญขององค์กร (สมาคมคณะกรรมการผู้ตรวจสอบภายใน, 2554, อัจฉรา มานะอริยกุล, 2559)

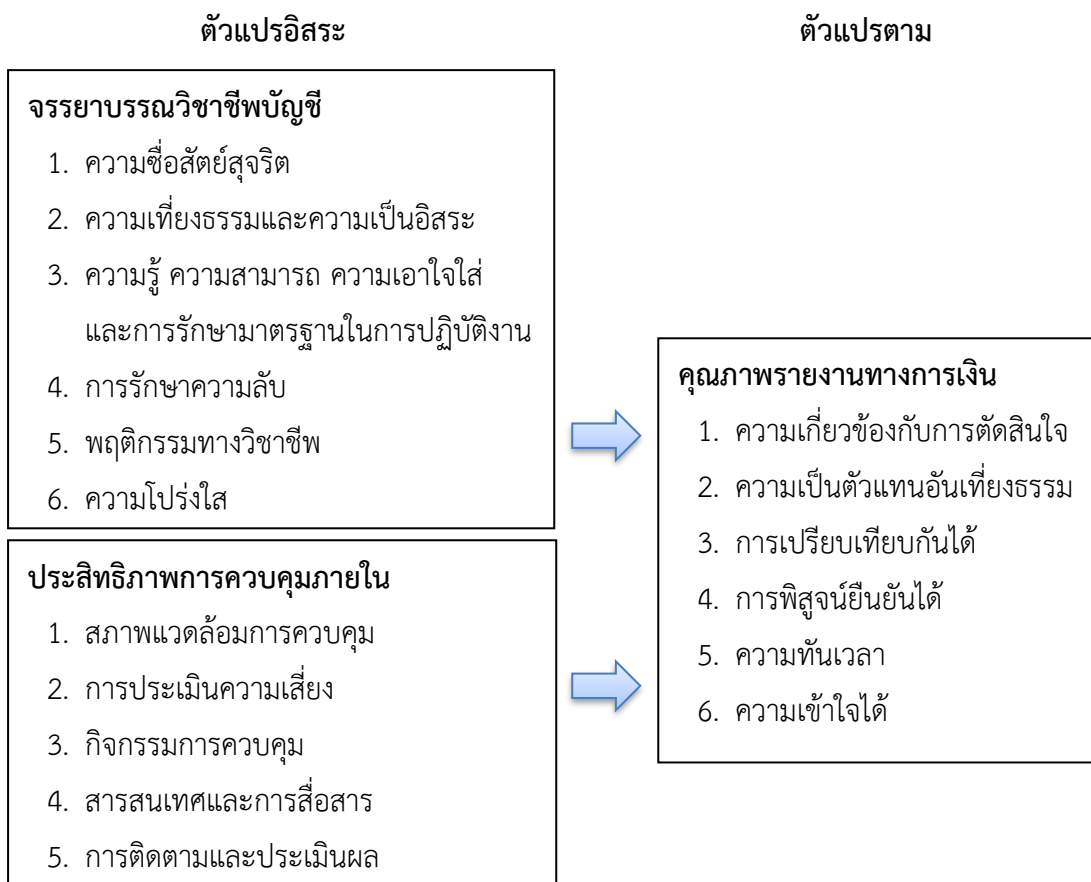
จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการศึกษาความสัมพันธ์ของจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปใช้ในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับกิจการในเรื่องคุณภาพของรายงานทางการเงินอันเป็นผลมาจากการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของนักบัญชี รวมทั้งรายงานทางการเงินที่เผยแพร่ สามารถทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลทางบัญชีไปใช้ประกอบการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนด การส่งเสริม การพัฒนาและการปรับปรุงการควบคุมภายในของกิจการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะหากกิจการมีระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพแล้วจะทำให้รายงานทางการเงินของกิจการนั้นมีคุณภาพสูงตามไปด้วย ช่วยให้กิจการเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ครั้งนี้ได้จำแนกตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

สมมติฐานข้อที่ 2 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

สมมติฐานข้อที่ 3 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้

สมมติฐานข้อที่ 4 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้

สมมติฐานข้อที่ 5 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความทันเวลา

สมมติฐานข้อที่ 6 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้

สมมติฐานข้อที่ 7 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

สมมติฐานข้อที่ 8 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

สมมติฐานข้อที่ 9 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้

สมมติฐานข้อที่ 10 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้

สมมติฐานข้อที่ 11 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความทันเวลา

สมมติฐานข้อที่ 12 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยกำหนดตัวแปรสำหรับใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต, ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ, ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน, การรักษาความลับ, พฤติกรรมทางวิชาชีพ, ความโปร่งใส

2. ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม, การประเมินความเสี่ยง, กิจกรรมการควบคุม, สารสนเทศและการสื่อสาร, การติดตามและประเมินผล

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ, ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม, การเปรียบเทียบกันได้, การพิสูจน์ยืนยันได้, ความทันเวลา, ความเข้าใจได้

ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ศึกษา ได้แก่ นักบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่ดำเนินการอยู่ จำนวน 807,576 แห่ง (ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ณ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2566)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา ได้แก่ นักบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 400 คน โดยกำหนดขนาดตัวอย่างจากสูตรของ Taro Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมรับความคลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่าง 5%

ขอบเขตของระยะเวลา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งจะดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 ถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2566

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ทางด้านวิชาการ

1. เพิ่มเติมองค์ความรู้ด้านวิชาการและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2. เพิ่มเติมองค์ความรู้ด้านวิชาการและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการควบคุมภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการควบคุมภายในของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาจรรยาบรรณต่อวิชาชีพนักบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมถึงการลดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงานให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
3. เพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนและการจัดทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และนำไปสู่ผลการรายงานทางการเงินที่มีประสิทธิภาพสามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือนโยบายของหน่วยงาน
4. เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทำให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างประหยัดและคุ้มค่า โดยลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนหรือไม่จำเป็น ลดความเสี่ยงหรือผลเสียหายด้านการเงินหรือด้านอื่น ๆ ที่อาจมีขึ้นในหน่วยงาน ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนการดำเนินงานแก่หน่วยงานในที่สุด
5. เพื่อให้มีข้อมูลและงบการเงินที่ถูกต้องครบถ้วนและเชื่อถือได้ สร้างความมั่นใจแก่ผู้บริหารในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารและการปฏิบัติงาน และบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง

นิยามศัพท์

การศึกษาครั้งนี้ได้ให้นิยามคำศัพท์ที่เป็นตัวแปรในการวิจัยเพื่อกำหนดความหมายในการทำความเข้าใจร่วมกัน ดังนี้

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล หมายถึง ธุรกิจที่เป็นอิสระมีเอกชนเป็นเจ้าของและเจ้าของดำเนินการเอง มีต้นทุนในการดำเนินงานต่ำ และมีพนักงานจำนวนไม่มาก มีกิจการหลัก 3 ประเภท คือ กิจการการผลิต กิจการการค้า และกิจการบริการ ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล 5 จังหวัด คือ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดนครปฐม

นักบัญชี หมายถึง ผู้ให้บริการทางการบัญชีแก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ไม่ว่าจะกระทำในฐานะลูกจ้างหรือไม่ก็ตาม และต้องมีคุณสมบัติและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ากำหนด

จรรยาบรรณนักบัญชี หมายถึง หลักความประพฤติและวิธีปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้น เพื่อให้ นักบัญชียึดถือปฏิบัติในการประกอบอาชีพ แสดงถึงความมีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นมืออาชีพในการทำงาน ช่วยให้เกิดตัดสินใจได้ดีและมีความน่าเชื่อถือ ดังนี้

1. **ความซื่อสัตย์สุจริต** หมายถึง ปฏิบัติงานอย่างตรงไปตรงมา ไม่ปิดบังหรือเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงเพื่อช่วยเหลือตนเองหรือผู้อื่น

2. ความเที่ยงธรรมและเป็นอิสระ หมายถึง มีความเที่ยงธรรม ซื่อตรง ใช้ดุลยพินิจ ในการปฏิบัติงานด้วยความเป็นกลาง เพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม โดยไม่ยึดติดกับความสัมพันธ์ กับบุคคลใด ๆ

3. ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน หมายถึง การใช้ความรู้ ความสามารถ และการปฏิบัติงานด้วยความเชี่ยวชาญและชำนาญ เพื่อให้ ผู้รับบริการได้รับการบริการที่ทันสมัย ทั้งในส่วนของวิธีการ เทคนิคการปฏิบัติงาน และข้อกำหนด ทางกฎหมาย รวมถึงการปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

4. การรักษาความลับ หมายถึง การไม่เปิดเผยข้อมูลที่ได้มาโดยไม่ได้รับอนุญาต อย่างถูกต้อง และไม่ใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือบุคคลอื่น อย่างไรก็ตามยังคงมีบางสถานการณ์ ที่สามารถเปิดเผย เช่น ตามสิทธิทางกฎหมาย ตามสิทธิทางวิชาชีพ ตามหน้าที่

5. พฤติกรรมทางวิชาชีพ หมายถึง การปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และไม่ทำอะไรที่จะทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ รวมถึงต้องรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ เช่น ผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วนของกิจการ

6. ความโปร่งใส หมายถึง การไม่ปกปิดข้อเท็จจริงหรือบิดเบือนข้อมูลสำคัญ การปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบต่าง ๆ มาตรฐานวิชาชีพ และสามารถตรวจสอบได้

ประสิทธิภาพ หมายถึง การจัดให้มีการควบคุมภายในครบทั้งองค์ประกอบของการควบคุม ภายในและได้มีการปฏิบัติตามการควบคุมภายในที่วางไว้

การควบคุมภายใน หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงาน ที่จัดให้มีขึ้นโดยความร่วมมือกันของ คณะกรรมการบริหาร ผู้บริหารทุกระดับ และพนักงานทุกคนขององค์กร เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่า การปฏิบัติงานจะบรรลุวัตถุประสงค์ของการควบคุมภายใน ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมการควบคุม หมายถึง สิ่งที่ทำให้มาตรการหรือวิธีการควบคุมที่ใช้ใน องค์กรมีประสิทธิภาพหรือทำให้ดีขึ้น เน้นการสร้างบรรยากาศโดยผู้บริหารระดับสูง เพื่อให้ทุกคน ในองค์กรเกิดจิตสำนึกที่ดี เข้าใจในความจำเป็นและความสำคัญของการควบคุมภายใน

2. การประเมินความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการในการระบุ วิเคราะห์ และจัดลำดับ ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ขององค์กร เพื่อใช้ในการกำหนดแนวทางสำหรับ การควบคุมหรือบริหารความเสี่ยง ที่จะช่วยลดหรือขจัดความเสี่ยงดังกล่าว

3. กิจกรรมการควบคุม หมายถึง สิ่งที่ทำให้เกิดความมั่นใจว่า นโยบาย มาตรการ และ วิธีการดำเนินงานขององค์กรที่ผู้บริหารนำมาใช้ มีการนำมาปฏิบัติจริง และสามารถลดหรือควบคุม ความเสี่ยงได้ในเวลาที่เหมาะสม

4. สารสนเทศและการสื่อสาร หมายถึง ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มีการรับและส่งข้อมูลแบบตอบโต้กันได้ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารทางการเงิน หรือข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กรจากทั้งภายในและภายนอก

5. การติดตามและประเมินผล หมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนในการประเมินคุณภาพการปฏิบัติงานและประสิทธิผลของการควบคุมภายในที่ใช้ในองค์กร โดยต้องมีการติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริหารว่า ระบบการควบคุมภายในที่ใช้อยู่ยังคงมีประสิทธิภาพ

คุณภาพรายงานทางการเงิน หมายถึง ข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ในลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานและลักษณะเชิงคุณภาพเสริม เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสิ่งที่ต้องการนำเสนอ ประโยชน์ของข้อมูลทางการเงินจะเพิ่มขึ้นถ้าข้อมูลนั้นเปรียบเทียบได้ พิสูจน์ยืนยันได้ ทันทเวลาและเข้าใจได้

1. ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ หมายถึง ข้อมูลในงบการเงินต้องถูกต้อง สมบูรณ์ และเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินสำหรับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ สามารถพยากรณ์หรือประเมินผลการดำเนินงานอดีตจนถึงปัจจุบันได้

2. ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม หมายถึง งบการเงินต้องมีความน่าเชื่อถือ สามารถให้ความเชื่อมั่นแก่ผู้ใช้งบการเงินได้ โดยงบการเงินต้องแสดงรายการและเหตุการณ์ทางบัญชีอย่างครบถ้วน ปราศจากอคติ ความลำเอียง และเป็นไปตามมาตรฐานรายงานทางการเงิน

3. การเปรียบเทียบกันได้ หมายถึง ข้อมูลในงบการเงินของกิจการหนึ่ง ๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ๆ ต้องสามารถเปรียบเทียบกันได้ เพื่อแสดงให้เห็นแนวโน้มของฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการได้ นอกจากนี้งบการเงินของกิจการต่าง ๆ ยังต้องเปรียบเทียบระหว่างกันได้ด้วย

4. การพิสูจน์ยืนยันได้ หมายถึง ผู้มีความรู้ที่แตกต่างกันและมีความเป็นอิสระจากกัน สามารถได้ข้อสรุปตรงกันว่า ข้อมูลนั้นเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

5. ความทันเวลา หมายถึง ข้อมูลทางการเงินต้องต้องรายงานอย่างทันเวลา และพร้อมต่อการนำไปใช้อยู่เสมอ

6. ความเข้าใจได้ หมายถึง ข้อมูลทางการเงินต้องเข้าใจได้ในทันทีที่ต้องการใช้ แม้ว่าข้อมูลนั้นจะมีความซับซ้อน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเอกสาร เว็บไซต์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการควบคุมภายใน
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises = SMEs) ประกอบกิจการหลัก 3 กิจการ คือ กิจการด้านการค้า กิจการด้านการผลิต และกิจการด้านการให้บริการ ซึ่งเป็นธุรกิจที่มีขนาดย่อม ประกอบธุรกิจในรูปแบบของบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีโชนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือกิจการร่วมค้า มีความเป็นอิสระ ไม่อยู่ใต้การควบคุมของกิจการหรือบุคคลอื่นใด

1. ลักษณะธุรกิจ SMEs

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2543 และตามประมวลรัษฎากร ได้กำหนดลักษณะของ SMEs ไว้ดังนี้

1.1 ธุรกิจ SMEs ตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 มีลักษณะ ดังนี้ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2562)

1) การกำหนดลักษณะธุรกิจ SMEs ตามตารางที่ 1 เป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2562 ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2563 และประกาศ สสว. เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2563

2) จำนวนการจ้างงาน คือ จำนวนตามหลักฐานการจ้างงานที่กิจการได้มีการจัดทำขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด

3) จำนวนรายได้ คือ รายได้รวมที่ได้แสดงในงบการเงินที่กิจการจัดทำขึ้น

ตามกฎหมายที่กำหนดไว้ หรือจากเอกสารบัญชีแสดงรายได้

4) ถ้ากิจการมีรายได้และจำนวนการจ้างงานเข้าลักษณะวิสาหกิจในประเภทที่แตกต่างกัน ให้ถือรายได้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

5) วิสาหกิจรายย่อยเป็นส่วนหนึ่งของวิสาหกิจขนาดย่อม

ตารางที่ 1 ลักษณะ SMEs

ประเภท กิจการ	วิสาหกิจรายย่อย				วิสาหกิจขนาดกลาง	
	วิสาหกิจรายย่อย		วิสาหกิจขนาดย่อม		รายได้ต่อปี (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)
	รายได้ต่อปี (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)	รายได้ต่อปี (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)		
การผลิต	ไม่เกิน 1.8	ไม่เกิน 5	ไม่เกิน 100	ไม่เกิน 50	เกิน 100 - 500	เกิน 50 - 200
บริการ/ ค้าส่ง/ ค้าปลีก	ไม่เกิน 1.8	ไม่เกิน 5	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 30	เกิน 50 - 300	เกิน 30 - 100

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2562)

1.2 ลักษณะ SMEs ที่มีการให้สิทธิประโยชน์ตามประมวลรัษฎากร

ลักษณะ SMEs ที่มีการให้สิทธิประโยชน์ตามประมวลรัษฎากร ตามที่กรมสรรพากรกำหนด ต้องเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีลักษณะ ดังนี้ (กรมสรรพากร, 2553)

1) ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วไม่เกิน 5,000,000 บาท และในรอบระยะเวลาบัญชีมีรายได้จากการประกอบกิจการขายสินค้าและให้บริการไม่เกิน 30,000,000 บาท

2) มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200,000,000 บาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน

3) มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน และมีรายได้จากการประกอบกิจการขายสินค้าและการให้บริการรวมกันไม่เกิน 100,000,000 บาทต่อปี

4) ประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการที่อยู่ในบังคับภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีรายได้ไม่เกิน 1,800,000 บาทต่อปี หรือได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มต่อรอบระยะเวลาบัญชี

2. รูปแบบธุรกิจ SMEs

การทำธุรกิจมีหลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบมีผลต่อการกำหนดทิศทางการดำเนินธุรกิจ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และโอกาสในการได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ โดยมีรูปแบบธุรกิจที่แตกต่างกัน ดังนี้ (กรมสรรพากร, 2553)

2.1 บุคคลธรรมดา

- 1) เจ้าของคนเดียว คือ ธุรกิจที่มีเจ้าของคนเดียว ธุรกิจเป็นหนึ่งเดียวกับตัวเจ้าของ
- 2) ห้างหุ้นส่วนสามัญที่ไม่ใช่นิติบุคคล คือ บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตกลงกันเพื่อกระทำการร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์แบ่งปันผลกำไรที่ได้จากกิจการที่ทำ
- 3) คณะบุคคลที่มีไม่ใช่นิติบุคคล คือ บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป แต่ไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะแบ่งปันผลกำไรที่ได้จากกิจการที่ทำ

2.2 นิติบุคคล

- 1) ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล หมายถึง กิจการที่มีคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาร่วมกันลงทุนและจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย ผู้ลงทุนเรียกว่า “หุ้นส่วน” หุ้นส่วนทุกคนต้องรับผิดชอบหนี้สินของกิจการโดยไม่จำกัดจำนวน
- 2) ห้างหุ้นส่วนจำกัด หมายถึง กิจการที่มีคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาร่วมกันลงทุนและจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายหุ้นส่วน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ “หุ้นส่วนที่ไม่จำกัดความรับผิด” (รับผิดชอบในหนี้สินของกิจการไม่จำกัดจำนวน) และ “หุ้นส่วนที่จำกัดความรับผิด” (รับผิดชอบในหนี้สินของกิจการไม่เกินจำนวนเงินที่ตนได้ลงทุนไป)
- 3) บริษัทจำกัด หมายถึง กิจการที่มีบุคคลตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป นำเงินมาร่วมลงทุนและจดทะเบียนนิติบุคคล ทุนแบ่งออกเป็น “หุ้น” ซึ่งแต่ละหุ้นมีมูลค่าเท่ากัน แต่ “ผู้ถือหุ้น” อาจมีจำนวนหุ้นไม่เท่ากัน ผู้ถือหุ้นจะได้ส่วนแบ่งกำไรของบริษัทตามสัดส่วนหุ้นที่ตนเองถือ และรับผิดชอบไม่เกินมูลค่าหุ้นที่ตนเองถืออยู่

2.3 วิสาหกิจชุมชน หมายถึง กิจการของชุมชนที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้า การให้บริการ หรือการอื่นที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพันมีวิถีชีวิตร่วมกัน และรวมตัวประกอบกิจการดังกล่าว

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี

ตามราชบัณฑิตยสถาน (2554) จรรยาบรรณ หมายถึง ประมวลความประพฤติที่แต่ละอาชีพกำหนดขึ้น ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ของผู้ประกอบการอาชีพนั้น ๆ โดยอาจจะมีการกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้

คณะกรรมการกำหนดจรรยาบรรณ (2556) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สิ่งที่อยู่ประกอบวิชาชีพบัญชีที่ต้องยึดถือ มีขึ้นสำหรับกำหนดความประพฤติและวิธีปฏิบัติงาน เพื่อดำรงไว้ ซึ่งความเชื่อมั่นจากผู้รับบริการ ความเชื่อถือได้ในผลงาน ความเป็นมืออาชีพ และคุณภาพของงานบริการ

นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ และศิลปพร ศรีจันเพชร (2557) ได้ให้ความหมายว่า สิ่งที่อยู่ประกอบวิชาชีพบัญชีต้องยึดถือ ได้แก่ ข้อกำหนดความประพฤติ หรือวิธีปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติงานและดำรงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี คือ หลักความประพฤติและวิธีปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้น เพื่อให้ นักบัญชียึดถือปฏิบัติในการประกอบอาชีพ แสดงถึงความมีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นมืออาชีพในการทำงาน ช่วยให้ตัดสินใจได้ดีและมีความน่าเชื่อถือ

เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดเรื่องจรรยาบรรณตามพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ.2547 มาตรา 47 สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ จึงได้กำหนดข้อบังคับของสภาวิชาชีพบัญชีว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2561 ขึ้นเพื่อให้ถูกต้องตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพบัญชีรวมทั้งให้สอดคล้องกับประมวลจรรยาบรรณของสหพันธ์นักบัญชีระหว่างประเทศ ในการนำไปใช้สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีที่ให้บริการสาธารณะและผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในหน่วยงานธุรกิจ รวมทั้งแนวคิดในการปฏิบัติเพื่อลดอุปสรรคที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามหลักการพื้นฐานของจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ตามที่ คณะกรรมการมาตรฐานจรรยาบรรณระหว่างประเทศ (IESBA) กำหนด โดยผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีต้องปฏิบัติตามหลักการพื้นฐานของจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้ (ข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชีฯ, 2561)

1. ความซื่อสัตย์สุจริต (Integrity) คือ ในฐานะผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีต้องประพฤติตนอย่างตรงไปตรงมา มีความซื่อตรง ปฏิบัติอย่างถูกต้อง สมบูรณ์ ไม่ปิดบังหรือเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงเพื่อช่วยเหลือตนเองหรือผู้อื่น

2. ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ (Objectivity and Independence) คือ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีต้องมีความเที่ยงตรง ซื่อตรง ใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติงานด้วยความเป็นกลาง เพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม โดยไม่ยึดติดกับความสัมพันธ์กับบุคคลใด ๆ นั่นก็คือ การไม่ยอมให้อคติ หรือความขัดแย้งทางผลประโยชน์ หรืออิทธิพลอันเกินควรของบุคคลอื่นมาบดบังการใช้ดุลยพินิจทางวิชาชีพ หรือทางธุรกิจ

ในส่วนของผู้ประกอบวิชาชีพให้บริการสาธารณะซึ่งเป็นผู้ให้บริการงานให้ความเชื่อมั่น ผู้ประกอบวิชาชีพต้องมีความเป็นอิสระจากลูกค้า เพื่อให้การบริการนั้นสามารถแสดงข้อสรุป ที่ได้มาโดยปราศจากความลำเอียง ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ หรืออิทธิพลของบุคคลอื่น ซึ่งความเป็นอิสระนั้น ได้แก่ ความเป็นอิสระทางด้านจิตใจ และความเป็นอิสระในเชิงประจักษ์ สำหรับแนวทางการปฏิบัตินี้ หมายรวมถึงผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในหน่วยธุรกิจ ที่ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกันด้วย

3. ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน (Professional Competence, Due Care and Compliance with Work Standards) คือ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีต้องมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญทางวิชาชีพที่สามารถให้บริการลูกค้าหรือผู้ว่าจ้างที่รับรองได้ว่าเป็นวิวัฒนาการล่าสุด ไม่ว่าจะเป็นการใช้วิธีการ หรือเทคนิคในการปฏิบัติงาน หรือกฎหมาย อย่างถูกต้อง เหมาะสม รวมถึงปฏิบัติงานด้วยความเอาใจใส่ เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ

4. การรักษาความลับ (Confidentiality) คือ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีต้องให้ความสำคัญกับความลับของข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติงาน ไม่เปิดเผยข้อมูลที่ได้มาโดยไม่ได้รับการอนุญาตหรืออนุมัติจากผู้มีอำนาจอย่างถูกต้อง และเฉพาะเจาะจง รวมถึงไม่ใช่ข้อมูลเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือบุคคลอื่น แต่อย่างไรก็ตามยังคงมีบางสถานการณ์ที่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้ ได้แก่ ตามสิทธิทางกฎหมาย หรือสิทธิทางวิชาชีพ หรือเป็นหน้าที่ที่ต้องเปิดเผย

5. พฤติกรรมทางวิชาชีพ (Professional Behavior) คือ ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และหลีกเลี่ยงการกระทำใด ๆ ที่อาจทำให้เกิดความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพบัญชี รวมถึงต้องรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ เช่น ผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วนของกิจการ

การประพฤติผิดจรรยาบรรณที่จะถือว่าเป็นการนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ได้แก่

1) การกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ที่เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพบัญชีที่กำหนด

2) ประพฤติผิดซ้ำ หรือไม่หลาบจำ หรือไม่มีความเกรงกลัวต่อการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพบัญชี

3) กระทำความผิดในการประกอบวิชาชีพบัญชีตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 269 โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

4) กรณีอื่นที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่าเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณ

6. ความโปร่งใส (Transparency) คือ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีต้องแสดงภาพลักษณ์ให้เห็นถึงการปฏิบัติงานตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบต่าง ๆ และมาตรฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้ และไม่ปกปิดข้อเท็จจริง หรือบิดเบือนความจริงอันเป็นสาระสำคัญ และสามารถติดตามตรวจสอบได้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการควบคุมภายใน

การเกิดวิกฤติด้านระบบบัญชีและธรรมาภิบาลในสหรัฐอเมริกา ในกรณีของเอ็นรอน (Enron) บริษัทยักษ์ใหญ่ด้านพลังงานล่มสลาย ในช่วงปี 2001-2002 ซึ่งเกิดจากการฉ้อฉลของฝ่ายบริหาร และบริษัทผู้ตรวจสอบบัญชี อาร์เธอร์ แอนเดอร์สัน (Arthur Andersen) มีส่วนร่วมในการตกแต่งบัญชี ด้วยเหตุการณ์นี้จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สหรัฐอเมริกา ต้องมีการปฏิรูประบบกฎหมาย ภาวะเป็ยบทางการบัญชี รวมทั้งการกำหนดแนวทางการกำกับดูแลกิจการ (Governance) ครั้งใหญ่

หลังจากเหตุนี้ COSO หรือ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission ซึ่งเป็นองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวของหน่วยงานสำคัญด้านการบัญชีและการตรวจสอบของประเทศสหรัฐอเมริกา ที่ถือเป็นประเทศต้นแบบของระบบการเงินและการบัญชีที่ทั่วโลกใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้เสนอ กรอบการบริหารความเสี่ยงตามแนวทางของ COSO หรือ COSO-ERM Framework ซึ่งเป็นการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานตามกรอบการควบคุมภายในหรือ

Internal Control ที่มุ่งสร้างความน่าเชื่อถือสนับสนุนรายงานทางการเงินให้กับบริษัทผู้ตรวจสอบบัญชี โดยเป็นข้อมูลสำคัญในกระบวนการตรวจสอบทางการเงินและบัญชีของกิจการต่าง ๆ (คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดีฯ, 2561)

และสำหรับการประกอบธุรกิจไม่ว่าจะเป็นองค์กรประเภทใดหรือขนาดใดก็ตาม เจ้าของหรือผู้บริหารองค์กรย่อมมุ่งหวังให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้รวมทั้งมีความเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและมั่นคง หากแต่โอกาสที่องค์กรจะประสบกับความเสียหายความเสียหายจากการดำเนินงานหรือมีการทุจริตอาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา สำหรับองค์กรขนาดเล็กเจ้าของหรือผู้บริหารอาจดำเนินธุรกิจด้วยตนเองโดยควบคุมดูแลได้อย่างทั่วถึงและสามารถบริหารงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ แต่เมื่อองค์กรมีขนาดใหญ่ขึ้น การควบคุมดูแลโดยเจ้าของกิจการหรือผู้บริหารเพียงอย่างเดียวจึงอาจไม่ทั่วถึงและไม่สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ เพราะการดำเนินธุรกิจมีปริมาณและความยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้น รวมถึงในปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางธุรกิจมีการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นด้วย

ดังนั้น ระบบการควบคุมภายในจึงเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการควบคุมการดำเนินงานขององค์กร เพื่อให้การปฏิบัติงานในแต่ละส่วนงาน และขั้นตอนต่าง ๆ เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ มีความถูกต้อง เหมาะสม ซึ่งจะสามารถช่วยหลีกเลี่ยงหรือลดความเสี่ยงให้เหลือน้อยที่สุด นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรที่ได้วางไว้ รวมทั้งช่วยในการป้องกันและรักษาทรัพย์สินขององค์กรอีกด้วย จากที่กล่าวมา ระบบการควบคุมภายในจึงมีความจำเป็นต่อการดำเนินงานและการบริหารองค์กรให้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก (แก้วทิพย์ วงษ์ไทยผดุง, 2563)

1. ความหมายของการควบคุมภายใน

นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ และศิลปพร ศรีจันเพชร (2557) ได้ให้ความหมายของระบบการควบคุมภายใน ไว้ว่า เป็นกระบวนการ นโยบาย วิธีการปฏิบัติหรือการกระทำใด ๆ ซึ่งผู้มีหน้าที่กำกับดูแล ผู้บริหาร และบุคคลอื่นของกิจการกำหนดขึ้น เพื่อช่วยให้กิจการบรรลุถึงเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้สำเร็จ ซึ่งจะทำให้เกิดความมั่นใจเท่าที่จะสามารถทำได้ว่าการดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ซึ่งรวมถึงการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหาร การป้องกันรักษาทรัพย์สิน การป้องกันและการตรวจพบการทุจริตและข้อผิดพลาด ความถูกต้องและความครบถ้วนของการบันทึกบัญชี และการจัดทำข้อมูลทางการเงินที่เชื่อถือได้อย่างทันเวลา

ในปี 2535 คณะกรรมการของสถาบันวิชาชีพ 5 สถาบัน ในสหรัฐอเมริกา ที่ชื่อว่า COSO ได้ร่วมกันศึกษาวิจัย และพัฒนาแนวคิดของการควบคุมภายใน ซึ่งทั้ง 5 สถาบัน ประกอบด้วย

- 1) สมาคมผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งสหรัฐอเมริกา (The American Institute of Certified Public Accountants หรือ AICPA)
- 2) สมาคมผู้ตรวจสอบภายใน (The Institute of Internal Auditor หรือ IIA)

- 3) สมาคมผู้บริหารการเงิน (The Financial Executives Institute หรือ FEI)
- 4) สมาคมนักบัญชีแห่งสหรัฐอเมริกา (The American Accounting Association หรือ AAA)
- 5) สมาคมนักบัญชีเพื่อการบริหาร (Institute of Management Accountants หรือ IMA)

จิมห์ระพีร์ พุ่มสงวน (2561) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การควบคุมภายใน คือ กระบวนการปฏิบัติงานที่ถูกกำหนดร่วมกันโดย คณะกรรมการ ผู้บริหารตลอดจนพนักงานขององค์กรทุกระดับ เพื่อให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่า วิธีการหรือการปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการควบคุม

ระบบการควบคุมภายใน คือ นโยบายและวิธีปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้นในองค์กร เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่าการดำเนินงานของกิจการจะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ด้านการดำเนินงาน (Operation) คือ การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และคุ้มค่า มีการใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายที่ผู้บริหารได้กำหนดไว้ พนักงานและผู้บริหารไม่กระทำการทุจริต และหากมีความเสียหายเกิดขึ้นก็จะสามารถทราบถึงความเสียหายได้โดยเร็วที่สุด

- ด้านการรายงานทางการเงิน (Financial Reporting) รายงานทางการเงินทั้งที่ใช้ภายในและภายนอกองค์กร ต้องมีความเชื่อถือได้ ทันเวลา และมีคุณภาพ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้บริหาร ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ และผู้ลงทุนทั่วไป ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

- ด้านการปฏิบัติให้เป็นไปตาม กฎ ระเบียบ และนโยบาย (Compliance with Application Laws and Regulations) คือ เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการละเว้นการปฏิบัติตามกฎระเบียบต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานหรือดำเนินธุรกิจขององค์กร จึงต้องสอดคล้องและเป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ข้อบังคับ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ในการจะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรด้านต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้มีหน้าที่ที่จะต้องตัดสินใจในการกำหนดมาตรการการควบคุมภายใน คือ ผู้บริหาร โดยในการจัดให้มีระบบการควบคุมภายในขึ้นในองค์กร จะต้องมีการกำหนด วัตถุประสงค์ของการควบคุมภายใน เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน นำไปสู่การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รายงานทางการเงินมีความน่าเชื่อถือ และเป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งแนวคิดของ COSO มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. **สภาพแวดล้อมการควบคุม (Control Environment)** เป็นสิ่งกำหนดวัฒนธรรมองค์กร แนวทางการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทางธุรกิจ รวมถึงนโยบาย วิธีการและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ที่สะท้อนให้เห็นทัศนคติของผู้บริการที่มีต่อการควบคุมภายในขององค์กร (นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ

และศิลปิน ศรีจันเพชร, 2557) เป็นการสร้างจิตสำนึกและบรรยากาศของการควบคุมภายใน ส่งเสริมให้ทุกคนในองค์กรตระหนักถึงความจำเป็นของระบบการควบคุมภายในและเน้นการสร้างบรรยากาศโดยผู้บริหารระดับสูงเพื่อให้คนขององค์กรเกิดจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติตามความรับผิดชอบ ดังนั้น สภาพแวดล้อมของการควบคุมที่ดีจะช่วยให้บุคลากรเข้าใจถึงความจำเป็นและความสำคัญของการควบคุมภายใน ซึ่งปัจจัยที่แสดงให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมของการควบคุมประกอบด้วย

1.1 ความซื่อสัตย์และจริยธรรมของผู้บริหาร เป็นเรื่องของจิตสำนึกและคุณภาพของคน ซึ่งจะเห็นว่าเป็นนามธรรม แต่ก็สามารถแสดงให้เห็นได้ โดยผู้บริหารต้องทำตนให้เป็นแบบอย่าง ทั้งคำพูดและการกระทำ และควรมีการจัดทำข้อกำหนดด้านจริยธรรมเป็นแนวทางการปฏิบัติ หรือ มีมาตรฐานการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน

1.2 ความรู้ความสามารถของบุคลากร เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้กำหนดระดับความรู้ ความสามารถ ทักษะ รวมทั้งความชำนาญ และประสบการณ์ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานแต่ละด้าน (สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน, 2559) ควรออกมาเป็นข้อกำหนดด้านพื่นความรู้ทางการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยผลสำเร็จในการประเมินองค์ประกอบด้านนี้สามารถพิจารณาได้จากการจัดทำเอกสารกำหนดลักษณะงาน (Job Description) เพื่อให้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาบรรจุพนักงานให้เหมาะสมกับหน้าที่และความรับผิดชอบ

1.3 การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการตรวจสอบซึ่ง คณะกรรมการบริหารมีส่วนสำคัญต่อการกำกับดูแลกิจการ มีหน้าที่ในการจัดให้มีระบบการควบคุมภายในที่ดีขึ้นในองค์กร หากองค์กรมีการกำกับดูแลที่ดีจะทำให้การควบคุมภายในมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลด้วย ส่วนคณะกรรมการตรวจสอบนั้น เป็นกลไกที่ช่วยในการตรวจสอบและสอบทาน การดำเนินงานให้เป็นไปตามทิศทางที่คณะกรรมการบริหารกำหนด รวมถึงผลสำเร็จตามแผนงานต่าง ๆ ที่ฝ่ายบริหารดำเนินการ คณะกรรมการตรวจสอบจึงต้องมีความเป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร มีความรู้ ความสามารถ ที่จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนสภาพแวดล้อมการควบคุมภายในให้มีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

1.4 ปรัชญาการทำงานของผู้บริหาร คือ แนวคิด ทศนคติและวิธีปฏิบัติที่ผู้บริหาร นำมาใช้ในการบริหารองค์กร เนื่องจากผู้บริหารแต่ละคนมีแนวคิดและวิธีการทำงาน รวมถึง ประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไป ส่งผลให้เกิดจุดอ่อนของการควบคุมภายใน ที่ส่งผลกระทบต่อ โครงสร้างและประสิทธิภาพการควบคุมภายในที่แตกต่างกัน (สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน, 2559) ดังนั้น การทำความเข้าใจแนวคิดและทศนคติของผู้บริหาร จะทำให้สามารถทราบทิศทางองค์กรได้ว่าจะถูกวางไว้อยู่ในจุดใดหรือมีความเสี่ยงใดบ้าง (จิณห์ระพีร์ พุ่มสงวน, 2561) เพื่อนำไปสู่ การบริหารจัดการและลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องและทันเวลา

1.5 โครงสร้างการจัดองค์กร การจัดโครงสร้างองค์กรที่ดี และเหมาะสมกับการดำเนินงานและขนาดขององค์กร เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้ผู้บริหารสามารถวางแผนงานสั่งการ และควบคุมการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

1.6 การมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ คือ การกระจายการควบคุมในส่วนที่ ผู้บริหารต้องดูแลไปให้กับผู้ปฏิบัติงานในระดับปฏิบัติการตามความเหมาะสม และตามความจำเป็นในการดำเนินกิจการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งต้องพิจารณาถึงลักษณะของกิจกรรม ความซับซ้อน ขนาดพื้นที่และระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ หรือให้เกิดความเสี่ยงในระดับที่ต่ำสุดที่อาจเกิดจากการตัดสินใจของบุคลากรผู้ได้รับมอบอำนาจ (สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน, 2559) ในขณะเดียวกันบุคลากรในองค์กรต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของตน รวมถึงทราบว่าจะงานของตนสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับงานของผู้อื่นอย่างไรเพื่อป้องกันการปฏิบัติงานซ้ำซ้อนหรือละเว้นการปฏิบัติงานดังนั้นองค์กรควรมีการจัดทำคำบรรยายหรือข้อกำหนดคุณลักษณะงาน (Job Description) ของแต่ละตำแหน่งงานไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้บุคลากรใช้อ้างอิงกรณีเป็นงานที่ซับซ้อนหรือใช้เทคโนโลยีสูงหรือใช้เงินทุนจำนวนมาก ควรมีการจัดทำคู่มือระบบงาน (System Documentation) ไว้อย่างชัดเจนสำหรับกรมมอบอำนาจจะต้องให้เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งงาน (จิณห์ระพีร์ พุ่มสงวน, 2561)

1.7 นโยบายการจัดการด้านบุคลากร สำหรับบุคลากรนั้น เป็นปัจจัยสำคัญและมีอิทธิพลที่สุดต่อการปฏิบัติงานทุกด้าน รวมทั้งต่อประสิทธิผลของการควบคุมภายใน ฝ่ายบริหารจึงควรกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติ ในส่วนที่เกี่ยวกับการคัดเลือก การฝึกอบรม การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง การประเมินผลการปฏิบัติงาน และเผยแพร่แนวทางหรือหลักเกณฑ์ด้านทรัพยากรบุคคล ให้บุคลากรรับทราบโดยละเอียด รวมถึงควรพัฒนาให้ความรู้ความสามารถแก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน, 2559) เพื่อให้ได้มาและรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และทักษะที่เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบ

2. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

ความเสี่ยง คือ โอกาสที่ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ และผลลัพธ์นั้นส่งผลกระทบต่อองค์กร สร้างความเสียหาย และไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เช่น สินค้าที่ผลิตไม่ได้คุณภาพ มีคู่แข่งรายใหม่ พนักงานทุจริต (ศิลาพร ศรีจันเพชร, 2554)

ความเสี่ยง คือ ความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นและมีผลต่อการบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ ความเสี่ยงจะถูกวัดด้วยผลกระทบที่ได้รับและความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ หรือโอกาสหรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ (พลอยไพลิน สกลอรจรรย์, 2566)

ความเสี่ยง คือ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นและมีผลทำให้องค์กรเกิดความผิดพลาด และความเสียหาย ทำให้การดำเนินงานไม่บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ (สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน, 2559)

การประเมินความเสี่ยง คือ กระบวนการที่สำคัญที่ใช้ในการระบุและวิเคราะห์ ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร รวมทั้งการค้นหาและนำเอาวิธีการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อหน่วยรับตรวจ (สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน, 2559)

การประเมินความเสี่ยง เป็นเครื่องมือในการบริหารอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารนิยมใช้ในปัจจุบัน เนื่องจากกิจการต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งจากปัจจัยภายใน เช่น พนักงานไม่มีประสิทธิภาพ การทุจริตในองค์กร และปัจจัยภายนอก เช่น สภาวะเศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย คู่แข่งขัน การประเมินความเสี่ยงจึงเป็นกระบวนการที่ทำให้องค์กรทราบถึงความเสี่ยงที่กำลังจะเผชิญล่วงหน้าได้ เมื่อทราบถึงความเสี่ยงแล้ว ก็จะสามารถที่จะหามาตรการเพื่อจัดการความเสี่ยงดังกล่าว โดยการระบุถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง และโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง หลังจากนั้นจึงพัฒนาวิธีการเพื่อลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เช่น (นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ และศิลปพร ศรีจันเพชร, 2557)

- การจัดให้มีระบบการควบคุมภายในที่สำคัญ อาจช่วยป้องกันความเสี่ยงที่เกิดจากการทุจริตและข้อผิดพลาดได้ในระดับหนึ่ง
- การบริหารสินค้าคงเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยป้องกันความเสี่ยงที่สินค้าคงเหลือมีมากเกินไป
- การทำสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า ช่วยป้องกันผลขาดทุนจากการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
- การวิเคราะห์และอนุมัติการให้สินเชื่อ และมาตรการติดตามหนี้ที่มีประสิทธิภาพ ช่วยป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดหนี้สูญ

ขั้นตอนในการประเมินความเสี่ยง คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objectives), การระบุปัจจัยความเสี่ยง (Risk Identification), การวิเคราะห์ความเสี่ยง (Risk Analysis), การจัดการความเสี่ยง (Risk Management)

2.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ องค์กรต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมโดยทั่วไปวัตถุประสงค์ขององค์กรแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

วัตถุประสงค์ ระดับกิจการโดยรวม (Entity – Wide Level Objectives) เป็นวัตถุประสงค์หลักของการดำเนินงานในภาพรวมขององค์กรซึ่งกำหนดโดยผู้บริหาร

วัตถุประสงค์ระดับกิจกรรม (Activity – Level Objectives) เป็นวัตถุประสงค์เฉพาะของการดำเนินงานทางธุรกิจในแต่ละกิจกรรมภายในองค์กรซึ่งกำหนดโดยผู้บริหารระดับกลางที่รับผิดชอบในแต่ละกิจกรรมเช่นผู้บริหารฝ่ายสินเชื่อผู้บริหารฝ่ายการตลาด เป็นต้นทั้งนี้วัตถุประสงค์ระดับกิจกรรมต้องสอดคล้องและสนับสนุนวัตถุประสงค์ระดับองค์กรโดยรวม

2.2 การระบุปัจจัยความเสี่ยง คือ การที่ต้องเข้าใจว่า ความเสี่ยงมีสาเหตุจากปัจจัยใด ความเสี่ยงนั้นเกิดจากปัจจัยภายในหรือภายนอก มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรหรือผลการปฏิบัติงานในระดับองค์กรและระดับกิจกรรมหรือไม่ สำหรับการระบุปัจจัยเสี่ยงฝ่ายบริหารจำเป็นต้องตั้งคำถามว่า มีเหตุการณ์ใด หรือกิจกรรมใดของกระบวนการปฏิบัติงานที่อาจเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย และการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด รวมทั้งมีทรัพย์สินใดที่จำเป็นจะต้องได้รับการดูแลป้องกันรักษา

2.3 การวิเคราะห์ความเสี่ยง เมื่อสามารถระบุปัจจัยความเสี่ยงได้แล้วนั้น ขั้นตอนต่อไปคือการวิเคราะห์ความเสี่ยงหรือผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อองค์กร รวมถึงโอกาสที่จะเกิดความเสียหายดังกล่าวมีมากน้อยเพียงใด ซึ่งโดยทั่วไปจะวิเคราะห์ความเสี่ยงโดยการประเมินนัยสำคัญหรือผลกระทบต่อความเสี่ยง และความถี่ที่จะเกิดหรือโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย

2.4 การจัดการความเสี่ยง เมื่อทราบถึงความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญและโอกาสที่จะเกิดขึ้นแล้ว ควรวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหาย และผู้บริหารต้องพิจารณาว่าควรจัดการอย่างไรกับความเสียหายดังกล่าว อยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือไม่ ซึ่งในการจัดการกับความเสียหายดังกล่าวต้องพิจารณาถึงค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนในการจัดการกับความเสียหายด้วยว่าประโยชน์ที่ได้รับคุ้มค่าหรือไม่ และ COSO ได้กำหนดวิธีการตอบสนองต่อความเสี่ยงไว้ดังนี้ (จันทระพีร์ พุ่มสงวน, 2561)

1) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง คือ การเลิกหรือหลีกเลี่ยงการกระทำเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง เช่น การทำงานที่องค์กรไม่ถนัด อาจหลีกเลี่ยงโดยการไม่ทำงานนั้น หรือจ้างบุคคลภายนอก เป็นต้น

2) การลดความเสี่ยง คือ การลดความเสียหายหรือโอกาสที่จะเกิด หรือลดทั้งสองอย่างพร้อมกัน ซึ่งการลดความเสี่ยงที่สำคัญคือ การจัดระบบการควบคุมเพื่อป้องกัน หรือค้นพบความเสี่ยงเฉพาะวัตถุประสงค์นั้นอย่างเหมาะสม ทันกาลมากขึ้นรวมถึงการกำหนดแผนสำรองในกรณีมีเหตุการณ์ฉุกเฉิน

3) การแบ่งความเสี่ยง คือ การลดความเสียหายหรือโอกาสที่จะเกิด โดยการแบ่งการโอนการหาผู้รับผิดชอบร่วมในความเสี่ยง เช่น การทำประกันภัย

4) การยอมรับความเสี่ยง คือ การไม่กระทำหรือจัดการใด ๆ กับความเสี่ยงเพิ่มเติมกรณีนี้ใช้กับความเสี่ยงที่มีสาระสำคัญน้อย นั่นก็คือ โอกาสการเกิดความเสียหายน้อย หรือมีต้นทุนในการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผลที่ได้รับ

3. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities) หมายถึง นโยบายและวิธีการต่าง ๆ ที่จะสนับสนุนกิจกรรมที่จะป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ได้แก่ การแบ่งแยกหน้าที่อย่างเหมาะสม การอนุมัติรายการบัญชีและการปฏิบัติงาน การมีระบบเอกสารหลักฐานที่เหมาะสมและเพียงพอ การควบคุมทรัพย์สินและบันทึกรายการข้อมูลต่าง ๆ และการตรวจสอบการปฏิบัติงานโดยอิสระ (นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ และศิลปพร ศรีจันเพชร, 2557) และการกระทำนั้นจะต้องถูกต้องและเหมาะสมกับเวลา จึงจะช่วยเพิ่มความมั่นใจในความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

โดยสามารถแบ่งกิจกรรมการควบคุมตามประเภทได้ดังนี้ (จิณห์ระพีร์ พุ่มสงวน, 2561)

- การควบคุมแบบป้องกัน เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก

- การควบคุมแบบค้นพบ เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้น เพื่อทำการค้นพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นมาแล้ว

- การควบคุมแบบแก้ไข เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้น เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต

- การควบคุมแบบส่งเสริม เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จโดยตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

4. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)

ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการควบคุมภายในยุคปัจจุบัน ที่เป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร และถ้าข้อมูลข่าวสารมีความทันสมัยก็จะทำให้องค์กรรับรู้ข้อมูลได้ทันทั่วทั้ง มีความได้เปรียบทางการประกอบธุรกิจ และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพให้การบริหารองค์กรได้ดีอีกด้วย ด้วยเหตุนี้จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ พร้อมทั้งจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยี และระบบงานที่ดี เพื่อให้มีการปฏิบัติงานตามระบบที่กำหนดไว้อย่างสม่ำเสมอและควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด (จิณห์ระพีร์ พุ่มสงวน, 2561)

สำหรับในด้านของงานบัญชี ระบบสารสนเทศและการสื่อสารขององค์กรมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- (1) กำหนดวิธีการบันทึกรายการที่เกิดขึ้น
- (2) จัดทำและรายงานผลของรายการดังกล่าว และ
- (3) กำหนดให้มีวิธีการควบคุมทรัพย์สินขององค์กร เช่น ประกอบธุรกิจออกแบระบบขาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้แน่ใจว่าการส่งของทุกรายการได้บันทึกเป็นยอดขายของกิจการในจำนวนที่ถูกต้อง และในงวดเวลาที่เหมาะสม การทำความเข้าใจในเรื่องการออกแบบระบบสารสนเทศขององค์กร ผู้จัดทำบัญชีและผู้ตรวจสอบบัญชีควรระบุให้ได้ว่ารายการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศดังกล่าวเกิดขึ้นได้อย่างไร รวมทั้งกระบวนการของบัญชีจากจุดเริ่มต้นของรายการที่สำคัญ ไปจนถึงการนำรายการดังกล่าวมาแสดงรวมอยู่ในงบการเงิน (นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ และศิลปพร ศรีจันเพชร, 2557)

สำหรับ ข้อมูลสารสนเทศที่ดีที่ควรมีลักษณะ ดังนี้ (จิณห์ระพีร์ พุ่มสงวน, 2561)

1) ความเหมาะสมกับการใช้ หมายถึง สารสนเทศมีเนื้อหาสาระที่จำเป็นต่อการตัดสินใจของผู้ใช้
 2) ความถูกต้องสมบูรณ์ หมายถึง สารสนเทศที่สามารถสะท้อนผลตามความจำเป็นและให้ข้อมูลที่เป็นจริงและมีรายละเอียดที่จำเป็นครบถ้วน

3) ความเป็นปัจจุบัน หมายถึง การให้ตัวเลขและข้อเท็จจริงล่าสุดที่เป็นปัจจุบันสามารถใช้เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้สำหรับประกอบการตัดสินใจได้ทันเวลา

4) สะดวกในการเข้าถึง หมายถึง ความยากง่ายสำหรับผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและมีระบบรักษาความปลอดภัย ป้องกันผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศที่มีความสำคัญหรือข้อมูลที่เป็นความลับได้

สำหรับในส่วนของ การสื่อสาร (Communication) การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้น หมายถึง การจัดระบบการสื่อสารให้ข้อมูลส่งไปถึงผู้ที่ได้รับและระบบการสื่อสารที่ดีต้องเป็นการสื่อสารแบบ 2 ทาง (Two – ways Communication) คือ มีการรับและส่งข้อมูลซึ่งกันและกันแบบโต้ตอบกันได้ จะต้องประกอบด้วยทั้งระบบการสื่อสารกันภายในองค์กรหรือการสื่อสารที่เกิดขึ้นภายในองค์กรเดียวกันซึ่งควรจัดให้เป็นรูปแบบการสื่อสารสองทาง และอีกระบบคือการสื่อสารภายนอกซึ่งเป็นการสื่อสารกับลูกค้าหรือบุคคลอื่นๆ นอกองค์กร

5. การติดตามและประเมินผล (Monitoring and Evaluation) การติดตามและประเมินผลระบบการควบคุมภายในเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้บริหารมั่นใจได้ว่า นโยบายและวิธีการที่กำหนดไว้มีการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมาตรการและระบบการควบคุมภายในมีประสิทธิภาพและได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (จิณห์ระพีร์ พุ่มสงวน, 2561)

5.1 การติดตามผลระหว่างดำเนินงาน คือ การสังเกต การติดตาม การสอบทาน การยืนยันผลระหว่างการทำงาน และระบบรายงานความคืบหน้า

5.2 การประเมินผลอิสระ คือ การประเมินผลที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่แล้วแต่จะกำหนดหรือการประเมินอิสระ รวมถึงการประเมินโดยผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดระบบควบคุมภายใน เพื่อให้สามารถแสดงความเห็นได้อย่างเป็นอิสระ เช่น การประเมินจากผู้ตรวจสอบภายใน เป็นต้น

5.3 การประเมินการควบคุมด้วยตนเอง คือ การจัดประชุมเชิงปฏิบัติเพื่อกำหนดกิจกรรมควบคุมและประเมินผลร่วมกัน ระหว่างผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน ผู้มีความรู้ด้านการควบคุมและผู้อื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในด้านที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินงานนั้น

โดยต้องจัดทำรายงานผลการประเมินที่สำคัญเสนอผู้บริหารที่รับผิดชอบ เช่น การจัดทำรายงานแสดงผลความคลาดเคลื่อนของการดำเนินงานเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ผู้บริหารรับทราบและสั่งการแก้ไขในส่วนที่ต้องปรับปรุงต่อไป

ประโยชน์ของการควบคุมภายใน

ประโยชน์ของการควบคุมภายใน มีดังนี้ (จันทนา สาขากร, นิพันธ์ เห็นโชคชัยชนะ และ ศิลพร ศรีจันเพชร, 2548)

- 1) ฝ่ายบริหาร เป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้บริหารมีความมั่นใจว่าพนักงานและลูกจ้างได้ปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง รายงานที่จัดทำขึ้นถูกต้อง เชื่อถือได้ ทันทเวลาที่กำหนด มีการป้องกันความผิดพลาดและการทุจริตหรือการสูญหายของทรัพย์สินอย่างรัดกุม
- 2) พนักงานและลูกจ้าง เป็นเครื่องชี้นำแนวทางการปฏิบัติงานที่ถูกต้องและเป็นไปตามนโยบายที่กำหนดผู้บริหารวางไว้ เป็นเครื่องช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
- 3) ผู้สอบบัญชีและผู้ตรวจสอบภายในผู้สอบบัญชีและผู้ตรวจสอบภายใน จะใช้ประสิทธิภาพของระบบการควบคุมภายในเป็นปัจจัยที่สำคัญในการกำหนดขอบเขตการปฏิบัติงาน กิจกรรมที่มีการควบคุมภายในที่ดีจะช่วยให้การทำงานของผู้สอบบัญชีและผู้ตรวจสอบภายในรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน

ความหมายของรายงานการเงิน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีผู้ให้ความหมายของรายงานทางการเงินไว้ดังนี้ อรุณี อย่างธรรมา, อรสา วีระประดิษฐ์, สุพิชญ์ชญา เหล่าธรรมทัศน์ และวิภาดา ตันติประภา (2555) ได้ให้ความหมายไว้ว่า รายงานทางการเงิน หมายถึง งบการเงินที่จัดทำขึ้นตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป เพื่อประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการนำไปตัดสินใจเรื่องการลงทุน การให้สินเชื่อ หรือการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ โดยงบการเงินที่สมบูรณ์ จะประกอบด้วย งบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุน งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น งบกระแสเงินสด นโยบายบัญชีและหมายเหตุประกอบงบการเงิน

เมสิทธ์ พูลดี (2551) ได้ให้ความหมายว่า รายงานทางการเงิน หมายถึง รายงานที่จัดทำขึ้นตามกฎหมายซึ่งก็คือ งบการเงิน ได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน งบกำไรสะสม งบแสดงการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน งบย่อและคำอธิบายอื่น ๆ ซึ่งระบุว่าเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน

พลพฐ ปิยวรรณ และสุภาพร เชิงเอี่ยม (2548) ได้ให้ความหมายไว้ว่า รายงานทางการเงิน หมายถึง ผลผลิตของกระบวนการทางการบัญชีทั้งหมด ที่ได้จัดทำขึ้นตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป ได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน และงบกำไรสะสม

และในส่วนของสภาวิชาชีพฯ ได้ให้ความหมายของงบการเงิน ไว้ว่า เป็นรูปแบบเฉพาะของรายงานการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของผู้ถือหุ้น รายได้และค่าใช้จ่ายของกิจการ

ที่เสนอรายงาน โดยมีข้อสมมติการดำเนินงานต่อเนื่อง ซึ่งรูปแบบของงบการเงินขึ้นอยู่กับรูปแบบของกิจการที่เสนอรายงาน มีทั้งหมด 3 ลักษณะ ดังนี้

1) งบการเงินรวม (Consolidated Financial Statements) เป็นงบการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายทั้งบริษัทใหญ่และบริษัทย่อยเสมือนว่าเป็นกิจการที่เสนอรายงานหนึ่งเดียว

2) งบการเงินเดี่ยว (Unconsolidated Financial Statements) เป็นงบการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายเฉพาะบริษัทใหญ่เท่านั้น

3) งบการเงินผนวกรวม (Combined Financial Statements) เป็นงบการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายของกิจการสองแห่งขึ้นไปที่ไม่ได้มีความสัมพันธ์กันในลักษณะบริษัทใหญ่กับบริษัทย่อย

จากความหมายของรายงานทางการเงินข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า รายงานทางการเงินหมายถึง งบการเงินสมบูรณ์ที่จัดทำขึ้นตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป ประกอบด้วย งบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุน งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ งบกระแสเงินสด นโยบายบัญชีและหมายเหตุประกอบงบการเงิน และข้อมูลอื่น ๆ ที่สำคัญ เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจต่อผู้ใช้งบการเงิน

ซึ่งรายงานทางการเงิน ให้ข้อมูลซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินหลายประการ ดังที่มีผู้วิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ศศิวิมล มีอำพล (2548) ได้กล่าวไว้ว่า รายงานทางการเงิน เป็นการนำเสนอฐานะการเงินและผลการดำเนินงานทางการเงินอย่างมีแบบแผน เพื่อให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ เชื่อถือได้และเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน แสดงถึงผลการบริหารงานของฝ่ายบริหารของกิจการ เพื่อจะบรรลุมิติวัตถุประสงค์ของการบริหารทรัพยากร การเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสด ผลการดำเนินงานและกำไรของกิจการ การเปลี่ยนแปลงฐานะของกิจการ ทำให้ทราบถึงสภาพคล่องความสามารถในการชำระหนี้และกระแสเงินสดลงทุน ทำให้ทราบถึงตัวเลขทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับกิจการ เช่น สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่าย รวมถึงสิทธิต่อทรัพยากรและผลของรายการเหตุการณ์และสถานการณ์แวดล้อมที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและสิทธิในทรัพย์สิน

อีกทั้ง สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ (2563) และคู่มืออธิบายกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ฉบับปรับปรุงใหม่) (2564) ได้กำหนดกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน เพื่ออธิบายถึงจุดมุ่งหมายของงบการเงิน คือ การให้ข้อมูลการเงินเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่ายของกิจการที่เสนอรายงาน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการประเมินกระแสเงินสดรับสุทธิในอนาคตของกิจการและ

การประเมินหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ โดยงบฐานะการเงิน เป็นการรับรู้สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น งบผลการดำเนินงานการเงิน เป็นการรับรู้รายได้และค่าใช้จ่าย งบการเงินอื่นและหมายเหตุประกอบงบการเงินโดยการนำเสนอ และเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของผู้ถือหุ้น รายได้และค่าใช้จ่ายที่รับรู้ รวมถึงข้อมูล ลักษณะและความเสี่ยงที่เกิดจากสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้ นั้น, สินทรัพย์และหนี้สินที่ยังไม่รับรู้ รวมถึงข้อมูลลักษณะและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากรายการนั้น, กระแสเงินสด, เงินทุนที่ได้รับจากผู้เป็น เจ้าของ และการจัดสรรคืนให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของผู้ถือหุ้น และวิธี ข้อสมมติ ดุลยพินิจที่ใช้ ประเมินการดำเนินงานที่นำเสนอหรือเปิดเผย และการเปลี่ยนแปลงวิธี ข้อสมมติและดุลยพินิจเหล่านั้น

สภาวิชาชีพฯ ยังได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ไว้ในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงินว่า วัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงิน คือ เพื่อให้ข้อมูลการเงิน (Financial Information) เกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานที่เป็นประโยชน์ ในการตัดสินใจกับผู้ใช้หลักของรายงานทางการเงิน ไม่ว่าจะการตัดสินใจของผู้ใช้หลักเป็นการตัดสินใจ เกี่ยวกับการซื้อ ขาย หรือถือตราสารทุนและตราสารหนี้ รวมถึงการให้หรือชำระเงินกู้และสินเชื่อ ในรูปแบบอื่น ตลอดจนการใช้สิทธิออกเสียงหรือการมีอิทธิพลต่อการดำเนินการของฝ่ายบริหาร ที่กระทบการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ ซึ่งผู้ใช้หลัก คือ นักลงทุน ผู้ให้กู้ และเจ้าหนี้อื่น ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตของกิจการ ทั้งนี้ ในการตัดสินใจข้างต้นนี้ นอกจากผู้ใช้รายงานทางการเงิน ต้องการข้อมูลเพื่อใช้ประเมินจำนวนเงิน ระยะเวลา และความไม่แน่นอน ของกระแสเงินสดรับสุทธิ ในอนาคตที่จะเข้าสู่กิจการแล้ว ผู้ใช้รายงานทางการเงินยังต้องการใช้ข้อมูลเพื่อประเมินหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารในการดูแลรักษาทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการอีกด้วย ซึ่งในการประเมินทั้งสองเรื่องข้างต้น ผู้ใช้ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ สิทธิเรียกร้องต่อกิจการ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้องเหล่านั้น ตลอดจน ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของฝ่ายบริหารในการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ ตามความรับผิดชอบ

ข้อมูลทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ (สินทรัพย์) และสิทธิเรียกร้องต่อกิจการ (หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น) นั้นจะแสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงิน ซึ่งผู้ใช้หลักจะใช้ข้อมูลเกี่ยวกับ สินทรัพย์ หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นเพื่อประเมินสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ของ กิจการที่เสนอรายงาน ส่วนข้อมูลการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องที่แสดงถึง การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์ หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นนั้น โดยที่ข้อมูลในรายงานทางการเงินยัง แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องที่ไม่ได้เป็นผลจากผล การดำเนินงานการเงินด้วย เช่น การออกตราสารหนี้หรือตราสารทุน การจ่ายเงินปันผลให้กับผู้ถือหุ้น สามัญ เป็นต้น นอกจากนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินที่สะท้อนจากการบัญชีคงค้าง

จะแสดงอยู่ในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ถึงแม้ว่าผู้ใช้หลักต้องการข้อมูลเพื่อพยากรณ์กระแสเงินสดรับสุทธิของกิจการก็ตาม แต่การบัญชีตามเกณฑ์คงค้างนี้ยังคงสามารถแสดงผลกระทบของรายการและเหตุการณ์ที่จะให้ข้อมูลได้ดีกว่าการบัญชีตามเกณฑ์เงินสดซึ่งแสดงเพียงเงินสดรับและเงินสดจ่ายในระหว่างรอบระยะเวลารายงานเท่านั้น ขณะที่ข้อมูลผลการดำเนินงานการเงินที่สะท้อนจากกระแสเงินสดระหว่างรอบระยะเวลารายงานของกิจการที่เสนอรายงานจะแสดงอยู่ในงบกระแสเงินสด ซึ่งงบกระแสเงินสดแบ่งออกได้ 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมดำเนินงาน กิจกรรมลงทุน และกิจกรรมจัดหาเงิน

นอกจากนั้น อรุณี อย่างธารา และคณะ (2555) ยังได้กล่าวไว้ว่า ผู้ใช้ข้อมูลงบการเงินแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

1. ผู้ใช้ภายนอกกิจการ คือ ผู้ที่มีส่วนได้เสียในกิจการ แต่ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินงานของกิจการ ได้แก่ เจ้าของกิจการหรือผู้ลงทุน เจ้าหนี้ สหภาพแรงงาน ลูกค้า หน่วยงานราชการ ตลอดจนถึงสาธารณชนทั่วไป ซึ่งบุคคลในแต่ละกลุ่มก็มีความต้องการข้อมูลทางการเงินที่แตกต่างกัน เช่น

1.1 ผู้ลงทุน ต้องการทราบผลตอบแทนจากการลงทุนหรือความสามารถในการก่อให้เกิดกระแสเงินสดของกิจการ

1.2 ลูกค้า อาจต้องการข้อมูลที่สามารถนำไปประเมินได้ว่าสินค้าที่ซื้อจากกิจการมีคุณภาพหรือไม่ และกิจการมีความรับผิดชอบในการรับประกันสินค้าน้อยเพียงใด

1.3 หน่วยงานราชการ เช่น กรมสรรพากร ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับกำไรสำหรับปีและภาษีเงินได้ที่กิจการต้องจ่ายให้กับรัฐบาล

2. ผู้ใช้ภายใน คือ พนักงานที่อยู่ในกิจการทุกคน ซึ่งต่างก็เป็นผู้ใช้ข้อมูลทางการเงินทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นพนักงานในระดับล่างหรือผู้บริหารระดับสูง ได้แก่ คณะกรรมการบริษัท ประธานบริหารบริษัท รองประธานบริษัท และผู้จัดการแผนกต่าง ๆ

เนื่องจากความต้องการใช้รายงานทางการเงินของคนแต่ละกลุ่มแตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์การใช้งาน ดังนั้นรายงานทางการเงินของกิจการ จะต้องเป็นรายงานที่แสดงผลการดำเนินงาน ฐานะทางการเงิน การเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ และกระแสเงินสดของกิจการอย่างมีแบบแผน เป็นประโยชน์ให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถนำไปประกอบการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน

จำนงค์ จันทโชโต และนิตยา วงศ์ภินันท์วัฒนา (2558) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพรายงานการเงิน หมายถึง รายงานการเงินที่ปราศจากความผิดพลาดและบิดเบือน โดยคุณภาพของรายงานทางการเงินมาจากการมีระบบการทำงานและการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีการเลือกใช้หลักการ

บัญชีที่เหมาะสมและเป็นกลาง ซึ่งรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพจะต้องมีลักษณะเชิงคุณภาพ ได้แก่ ความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้อง และความเชื่อถือได้

ทัตดาว สิทธิรักษ์ (2557) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพรายงานทางการเงิน หมายถึง คุณสมบัติที่ทำให้ข้อมูลในงบการเงินมีประโยชน์ต่อผู้ใช้รายงานทางการเงิน ซึ่งประกอบด้วย คุณภาพด้านความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความน่าเชื่อถือ และด้านการเปรียบเทียบกันได้

มณีวรรณ ศรีปาน (2564) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพรายงานทางการเงิน หมายถึง รายงานทางการเงินที่มีข้อมูลในลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน และลักษณะเชิงคุณภาพเสริม

สิริพรรณ โกมลรัตน์มงคล (2562) และ Bukanya (2014) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพรายงานทางการเงิน หมายถึง ลักษณะของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้ข้อมูลในรายงานทางการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้กำหนดกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (2563) ซึ่งกล่าวถึง ไว้ว่า ข้อมูลการเงินจะมีประโยชน์ ข้อมูลนั้นต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ ประโยชน์ของข้อมูลทางการเงินจะเพิ่มขึ้น ถ้าข้อมูลทางการเงินนั้นเปรียบเทียบกันได้ พิสูจน์ยืนยันได้ ทันทเวลาและเข้าใจได้

จากความหมายของคุณภาพรายงานทางการเงินที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า คุณภาพรายงานทางการเงิน หมายถึง ข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ในลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน และลักษณะเชิงคุณภาพเสริม เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสิ่งที่ต้องการนำเสนอ ประโยชน์ของข้อมูลทางการเงินจะเพิ่มขึ้นถ้าข้อมูลนั้นเปรียบเทียบได้ พิสูจน์ยืนยันได้ ทันทเวลาและเข้าใจได้

ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (2563) ประกอบด้วย ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน และลักษณะเชิงคุณภาพเสริม รายละเอียดดังนี้

1. ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน (Fundamental Qualitative Characteristics)

กล่าวคือ ข้อมูลทางการเงินมีประโยชน์ต่อผู้ใช้ เมื่อมีลักษณะ 2 ด้าน ดังนี้

1.1 ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (Relevance) คือ ข้อมูลทางการเงินจะส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน การที่ข้อมูลทางการเงินมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจจึงต้องสามารถนำมาพยากรณ์เหตุการณ์หรือประเมินผลการดำเนินงานอดีตจนถึงปัจจุบันได้ โดยข้อมูลทางการเงินต้องมีคุณค่าทางการพยากรณ์ (Predictive Value) และมีคุณค่าทางการยืนยัน (Confirmatory Value) โดยปกติแล้วคุณค่าทางการพยากรณ์และคุณค่าทางการยืนยันของข้อมูลทางการเงินมีความสัมพันธ์กัน คือ หากข้อมูลทางการเงินมีคุณค่าทางการพยากรณ์แล้วมักมีคุณค่าทางการยืนยันด้วย

นอกจากนี้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของข้อมูลทางการเงินยังขึ้นอยู่กับความมีสาระสำคัญ (Materiality) ของข้อมูลด้วย ซึ่งความมีสาระสำคัญต้องพิจารณาจากลักษณะหรือขนาดของรายการ และขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละกิจการ นั่นคือ ข้อมูลมีสาระสำคัญก็ต่อเมื่อการไม่แสดงข้อมูล หรือการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงมีผลกระทบต่อผู้ใช้ข้อมูลทางการเงินในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ

1.2 ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม (Faithful Representation) คือ ข้อมูลทางการเงินต้องแสดงเนื้อหาและความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจ แทนที่จะเป็นรูปแบบทางกฎหมายเพียงอย่างเดียว ซึ่งข้อมูลทางการเงินที่มีความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมต้องมีความครบถ้วน ความเป็นกลาง และปราศจากข้อผิดพลาด โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 ความครบถ้วน หมายถึง องค์กรต้องนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลทางการเงินอย่างครบถ้วน พร้อมทั้งให้ความหมายและคำอธิบายที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้เพื่อให้เข้าใจข้อมูลนั้น และไม่เข้าใจผิดในฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ

1.2.2 ความเป็นกลาง หมายถึง องค์กรต้องนำเสนอข้อมูลทางการเงิน โดยปราศจากความลำเอียงและอคติ แม้ว่าการนำเสนอข้อมูลทางการเงินนั้นอาจส่งผลเสียแยกกิจการได้

1.2.3 การปราศจากข้อผิดพลาด หมายถึง การไม่มีข้อผิดพลาดหรือการละเว้นการให้ข้อมูลทางการเงิน

2. ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม (Enhancing Qualitative Characteristics) ข้อมูลทางการเงินจะมีประโยชน์มากยิ่งขึ้นเมื่อมีลักษณะเชิงคุณภาพเสริม 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ความสามารถเปรียบเทียบได้ (Comparability) คือ ข้อมูลทางการเงินสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลทางการเงินที่คล้ายกันของกิจการเดียวกันรอบระยะเวลารายงานอื่น หรือเปรียบเทียบกับข้อมูลทางการเงินที่คล้ายกันของกิจการอื่นสำหรับรอบระยะเวลารายงานเดียวกันได้ จะทำให้ข้อมูลทางการเงินมีประโยชน์ต่อผู้ใช่มากยิ่งขึ้น

2.2 ความพิสูจน์ยืนยันได้ (Verifiability) คือ ข้อมูลจะเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจที่นำเสนอ ก็ต่อเมื่อ สามารถได้ข้อสรุปที่ตรงกันจากผู้สังเกตการณ์ที่มีความรอบรู้แตกต่างกันและเป็นอิสระจากกัน โดยความพิสูจน์ยืนยันได้ ทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งในทางตรง เป็นการพิสูจน์จำนวนหรือสังเกตได้โดยตรง เช่น การตรวจนับเงินสดและสินค้าคงเหลือ เป็นต้น ส่วนทางอ้อม เป็นการตรวจสอบปัจจัยนำเข้าแบบจำลองสูตรหรือเทคนิคอื่น เช่น การคำนวณมูลค่าตามบัญชีของสินค้าคงเหลือปลายงวดอีกครั้งโดยใช้วิธีการราคาสินค้าคงเหลือเหมือนเดิม เป็นต้น

2.3 ความทันเวลา (Timeliness) คือ ประโยชน์ของข้อมูลทางการเงินจะมากขึ้นเมื่อข้อมูลนั้นรายงานอย่างทันเวลา เนื่องจากการมีข้อมูลทางการเงินพร้อมให้ผู้ตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจใช้ได้ทันเวลาที่ข้อมูลนั้นสามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

2.4 ความสามารถเข้าใจได้ (Understandability) คือ ข้อมูลทางการเงินจะต้องมีความเข้าใจได้เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ โดยข้อมูลทางการเงินนั้นจะต้องถูกจัดประเภท กำหนดลักษณะ และนำเสนออย่างชัดเจนและกระชับ ทั้งนี้ ความสามารถเข้าใจได้นี้มีข้อกำหนดว่า ผู้ใช้ข้อมูลทางการเงิน ต้องมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจและกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจอย่างสมเหตุสมผล รวมทั้งมีความขยันหมั่นเพียรที่จะศึกษาข้อมูลนั้น อย่างไรก็ตามในบางกรณีผู้ใช้ข้อมูลทางการเงินอาจจำเป็นต้องอาศัยความช่วยเหลือของที่ปรึกษาเพื่อให้ความสามารถเข้าใจข้อมูลทางการเงินที่ซับซ้อนได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้แม้ว่าข้อมูลบางรายการมีความซับซ้อน แต่หากข้อมูลนั้นมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ ข้อมูลนั้นก็ควรถูกนำเสนอในรายงานทางการเงินด้วย

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าว ทำให้สามารถสรุปได้ว่า รายงานทางการเงิน หมายถึง การนำเสนอฐานะการเงินและผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการอย่างมีแบบแผน มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงผลการดำเนินงานของกิจการ สะท้อนให้เห็นผลการบริหารงานของฝ่ายบริหารของกิจการในการบริหารทรัพยากรของกิจการ และเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ ซึ่งข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ในลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน 2 ประการ คือ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม และมีลักษณะเชิงคุณภาพเสริม 4 ประการ คือ ความสามารถเปรียบเทียบได้ ความพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลา และความสามารถเข้าใจได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ทัตดาว สิทธิรักษ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบศักยภาพของนักบัญชีที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยตัวแปรอิสระ คือ ศักยภาพของนักบัญชี ได้แก่ ด้านความมีเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านการตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย ด้านความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานทางบัญชี ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการสื่อสาร และด้านการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ และตัวแปรตาม คือ คุณภาพรายงานทางการเงิน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างคือผู้ทำบัญชีในประเทศไทย จำนวน 398 คน ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณในการทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า ศักยภาพของนักบัญชี ด้านความมีเหตุผลเชิงจริยธรรม การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย ความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชี ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการสื่อสาร และการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ทำบัญชีในประเทศไทย

วณัณพรณ์ ชื่นพิบูลย์, เมชยา ท่าพิมาย, สัญญา เนียมเปรม และจรรยา โตรอด (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ทำบัญชีที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี กรณีศึกษาผู้ทำบัญชีในสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานบัญชีในสำนักงานบัญชี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 200 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้ทำบัญชีที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี อยู่ในระดับมากทุกด้านโดยให้ความสำคัญกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพและจรรยาบรรณทั่วไปเป็นลำดับแรก รองลงมาเป็นด้านการรักษาความลับ ด้านความรู้ความสามารถ และมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ด้านความโปร่งใสอิสระเที่ยงธรรมและซื่อสัตย์สุจริต และด้านความรับผิดชอบต่อผู้บริหารตามลำดับ หลักฐานเชิงประจักษ์ให้ข้อมูลที่น่าสนใจว่า แนวโน้มพฤติกรรมการทำงานของผู้ทำบัญชีในปัจจุบัน มุ่งเน้นการรักษา มารยาท การทำงานกับเพื่อนร่วมวิชาชีพเป็นหลัก ก่อนการมุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ ดังนั้นอาจนำผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติของผู้ทำบัญชีให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดความเชื่อถือกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

ดารารัตน์ สุขแก้ว, วาสุกาญจน์ งามโฉม และฐิติมนต์ ธนกิติเอื้ออังกูร (2559) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในจังหวัดนครปฐม โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง คือ นักบัญชีธุรกิจ SMEs ในจังหวัดนครปฐม จำนวน 408 คน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ ผลการศึกษา พบว่า จรรยาบรรณวิชาชีพ ด้านความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ และการรักษาความลับ และความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลหรือนิติบุคคลที่ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติหน้าที่ให้ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการทำงาน ดังนั้น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในเรื่องการมีจรรยาบรรณวิชาชีพของนักบัญชี เพื่อนำไปสู่การทำงานที่มีประสิทธิภาพให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการ

สุวรรณณี รุ่งจตุรงค์ (2561) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารฝ่ายบัญชี จำนวน 245 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test และ One-way ANOVA ผลการศึกษาพบว่า การปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับตามรายด้าน ได้ดังนี้ ลำดับแรก คือ การรักษาความลับ รองลงมาด้านความรู้ ความสามารถ มาตรฐานในการปฏิบัติงาน ด้านความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย ด้านความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ ด้านความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และด้านความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพตามหลักจรรยาบรรณทั่วไปตามลำดับ

ผกาวดี นิลสุวรรณ, วราพร รุ่งเรือง, วนิดา พวงศรี, ประไพศรี สุภาจันทร์ และศศิกร เครือมือ (2563) ได้ศึกษาเรื่องคุณสมบัติของนักบัญชีที่พึงประสงค์ที่ส่งผลต่อคุณภาพของการจัดทำงบการเงินของสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี โดยตัวแปรอิสระ คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และคุณสมบัติของนักบัญชีที่พึงประสงค์ จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาชีพบัญชี ด้านภาษีอากรธุรกิจ ด้านคอมพิวเตอร์ ด้านภาษา ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบัญชี และด้านอื่น ๆ และตัวแปรตาม คือ คุณภาพของการจัดทำงบการเงิน ได้แก่ ด้านความเข้าใจได้ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเชื่อถือได้ และด้านการเปรียบเทียบกันได้ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการของสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 30 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ ได้แก่ การทดสอบ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และสถิติถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า คุณสมบัติของนักบัญชีที่พึงประสงค์ที่ส่งผลต่อคุณภาพของการจัดทำงบการเงิน คือ ด้านวิชาชีพบัญชี ด้านภาษีอากรธุรกิจ ด้านคอมพิวเตอร์ ด้านภาษา ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบัญชี และด้านอื่น ๆ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อคุณภาพของการจัดทำงบการเงิน

สลักจิต นิลผาย (2563) ได้ศึกษาเรื่องการตระหนักถึงจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี และคุณภาพของรายงานทางการเงิน : หลักฐานจากธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้จัดการฝ่ายบัญชีของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 130 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า 1) การตระหนักถึงจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญ และ 2) แรงกดดันจากผู้มีส่วนได้เสียไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักถึงจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี กับคุณภาพของรายงานทางการเงิน แต่ในขณะเดียวกันก็พบว่า ตัวแปรแรงกดดันจากผู้มีส่วนได้เสียมีความสัมพันธ์โดยตรงกับคุณภาพของรายงานทางการเงิน

สิริพรรณ โภมรัตน์มงคล (2562) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของรัฐวิสาหกิจในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักวิชาการตรวจเงินแผ่นดินสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งตรวจสอบรายงานทางการเงินของรัฐวิสาหกิจในประเทศไทย จำนวน 400 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทักษะของนักบัญชีและปัจจัยระบบการควบคุมภายในส่งผลต่อลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานและลักษณะเชิงคุณภาพเสริมของรายงานทางการเงินของรัฐวิสาหกิจในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และลักษณะเชิงคุณภาพเสริมส่งผลต่อลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานของรายงานทางการเงินของรัฐวิสาหกิจในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้น ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำและนำเสนอรายงานทางการเงินควรตระหนักและให้ความสำคัญกับการพัฒนาปัจจัยทักษะของนักบัญชีและปัจจัยระบบการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถนำเสนอข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ได้อย่างแท้จริง

วารภรณ์ ชัชกุล (2560) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบมาตรฐานการปฏิบัติงาน จรรยาบรรณ ในวิชาชีพบัญชี และการพัฒนาศักยภาพทางการบัญชีต่อคุณภาพการปฏิบัติงานของสำนักงานบัญชี ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่าง คือ กรรมการผู้จัดการ ผู้บริหาร หรือผู้จัดการของสถานประกอบการในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหาร กรรมการผู้จัดการ และผู้จัดการในสถานประกอบการในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นธุรกิจขนาดกลาง และส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ เป็นผู้บริหารระดับสูงในองค์กร มีวุฒิภาวะเป็นผู้นำองค์กร มีประสบการณ์ในการบริหารองค์กร จบการศึกษาระดับปริญญาโท และมีอายุอยู่ในช่วง 50 ปีขึ้นไป มีความต้องการนักบัญชีและสำนักงานบัญชีที่ปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ ด้านจรรยาบรรณในวิชาชีพ เป็นผู้บริหารยุคใหม่ และต้องการจัดทำบัญชีให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ไม่มีความต้องการที่จะปิดเบี่ยงข้อมูลหรือตกแต่งตัวเลขในงบการเงิน และต้องการเสียภาษีอย่างถูกต้อง ไม่มีการถูกประเมินภาษีย้อนหลัง เพราะปัจจุบันในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับการสนับสนุนในการพัฒนาเข้าสู่เขตพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจ (EEC Eastern Economic Corridor) มีผลต่อการจัดทำบัญชี และการนำเสนองบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีไทย โดยอ้างอิงมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ รวมถึงการมีบทบาทเป็นผู้นำในด้านการลงทุน เนื่องจากมีชาวต่างประเทศเข้ามาลงทุนเป็นจำนวนมาก และรัฐบาลเข้ามามีบทบาทสำคัญ รวมถึงการจัดทำบัญชี สำนักงานบัญชีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรมีการพัฒนาศักยภาพทางการบัญชีอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานและมีความเข้าใจในเนื้อหาของมาตรฐานการบัญชี และการภาษีอากร เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

ภัทรา เตชะธนเศรษฐ์ (2563) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของการควบคุมภายในที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ในจังหวัดระยอง โดยตัวแปรอิสระ คือ การควบคุมภายใน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามประเมินผล และตัวแปรตาม คือ คุณภาพรายงานทางการเงิน 6 ประการ ได้แก่ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม การเปรียบเทียบได้ การพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลา และความสามารถเข้าใจได้ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากบุคลากรในแผนกบัญชีจำนวน 253 ราย ข้อมูลที่ได้ถูกนำมาวิเคราะห์สมการโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์กับรูปแบบทางทฤษฎีหลังปรับค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรมีความสอดคล้องกลมกลืนกัน การควบคุมภายในมีผลกระทบ

เชิงบวกต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน หากมีการควบคุมภายในเพิ่มขึ้น 1 หน่วย คุณภาพรายงานทางการเงินจะเพิ่มขึ้น 0.352 หน่วย แสดงให้เห็นว่าการควบคุมภายในส่งเสริมให้การดำเนินงานขององค์กรมีประสิทธิภาพและเป็นกระบวนการช่วยรวบรวมข้อมูลทางการเงินเพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารได้ นอกจากนี้ยังพบว่าองค์กรประกอบการควบคุมภายในด้านการติดตามประเมินผลมีผลกระทบต่อคุณภาพรายงานทางการเงินมากที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารในองค์กรควรเน้นให้มีการควบคุมภายในด้านการติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินงานได้อย่างทันที่

อมรรัตน์ บุรณะพล และปวีณา คำพุกกะ (2561) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของจริยธรรมและการฝึกอบรมของนักบัญชีที่มีต่อความคิดเห็นต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กลุ่มตัวอย่าง คือ นักบัญชีในโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 306 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลทดสอบสมมติฐานโดยใช้ความถดถอยเชิงพหุ ผลการศึกษาพบว่า ความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ความสามารถและมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการและการรักษาความลับ และการฝึกอบรมของนักบัญชี มีผลต่อความคิดเห็นต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

แพรววารี จุ่มดวง (2560) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของประสิทธิภาพการควบคุมภายในที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี โดยตัวแปรอิสระ คือ ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการติดตามและประเมินผล ตัวแปรตาม คือ คุณภาพรายงานทางการเงิน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ด้านความสามารถเปรียบเทียบได้ ด้านความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ด้านความทันเวลา และด้านความสามารถเข้าใจได้ ซึ่งทำการศึกษาข้อมูลจากผู้ทำบัญชีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี จำนวน 158 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาในการอธิบายผลการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อมูลกลุ่มตัวแปรที่เก็บรวบรวมได้ และใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในการทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1) ประสิทธิภาพการควบคุมภายในด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม มีผลกระทบต่อเชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน 2) ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านการประเมินความเสี่ยงมีผลกระทบต่อเชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน 3) ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านกิจกรรมการควบคุมมีผลกระทบต่อเชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน 4) ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านสารสนเทศและการสื่อสารมีผลกระทบต่อเชิงบวก

กับคุณภาพรายงานทางการเงิน และ 5) ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านการติดตามและประเมินผล มีผลกระทบเชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ดังนั้น ผู้บริหารองค์กรควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพการควบคุมภายในและส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรมีการตระหนักและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เพื่อให้การรายงานทางการเงินขององค์กร มีความถูกต้อง เชื่อถือได้ ซึ่งจะทำให้องค์กรสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการ พัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์และประสบความสำเร็จในอนาคตต่อไป

จิตรลดา สีหามาตย์ (2561) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของประสิทธิภาพการควบคุมภายในที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของหน่วยงานภาครัฐ ในมุมมองของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยตัวแปรอิสระ คือ ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุมภายใน ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการติดตามและประเมินผล และตัวแปรตาม คือ คุณภาพรายงานทางการเงิน 4 ด้าน ได้แก่ ความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ และการเปรียบเทียบกันได้ ซึ่งทำการศึกษาข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จำนวน 356 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้รับการตอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 283 ฉบับ แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาในการอธิบายผลการศึกษาในเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อมูลของกลุ่มตัวแปรที่เก็บรวบรวมได้ และใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในการทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1) ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน 2) ประสิทธิภาพการควบคุมภายในด้านการประเมินความเสี่ยงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน 3) ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน และ 5) ประสิทธิภาพการควบคุมภายในด้านการติดตามและประเมินผลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ดังนั้น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพการควบคุมภายในและส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงานมีการตระหนักและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เพื่อให้การรายงานทางการเงินของหน่วยงาน มีความถูกต้อง เชื่อถือได้ ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้บรรลุวัตถุประสงค์และประสบความสำเร็จในอนาคตต่อไป

สุทธาทิพย์ บุญสำลี (2560) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพการควบคุมภายในที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในรายงานทางการเงินของโรงเรียนในพื้นที่สำนักงานศึกษาธิการภาค 2 โดยตัวแปรอิสระ คือ ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุมภายใน ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการติดตามและประเมินผล และตัวแปรตาม คือ ความน่าเชื่อถือในรายงานทางการเงินของโรงเรียน

ในพื้นที่สำนักงานศึกษาธิการภาค 2 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการควบคุมการรับเงิน ด้านการเก็บรักษาเงิน ด้านการควบคุมการจ่ายเงิน ด้านการจัดทำบัญชี และด้านการจัดทำรายงานการเงิน ซึ่งประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีโรงเรียนในพื้นที่สำนักงานศึกษาธิการภาค 2 จำนวน 260 คน ด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม วิเคราะห์สมมติฐานด้วยสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพการควบคุมภายในด้านสภาพแวดล้อมการควบคุมด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการติดตามและประเมินผล มีผลต่อความน่าเชื่อถือในรายงานทางการเงินของโรงเรียนในพื้นที่สำนักงานศึกษาธิการภาค 2 ทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญ 0.05

ทิพย์สุตา ทาสีดำ (2565) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของความน่าเชื่อถือของสารสนเทศทางการบัญชีที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของสำนักงานบัญชีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยตัวแปรอิสระ คือ ความน่าเชื่อถือของสารสนเทศทางการบัญชี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความถูกต้องเชื่อถือได้ของข้อมูล ด้านข้อมูลที่ทันต่อเวลา ด้านความสมบูรณ์ของสารสนเทศ ด้านระบบการควบคุมภายใน และตัวแปรตาม คือ คุณภาพรายงานทางการเงิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ด้านความเข้าใจได้ ด้านการเปรียบเทียบได้ และด้านความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ซึ่งเก็บรวบรวมจากสำนักงานบัญชีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 98 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ การวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า 1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของสารสนเทศทางการบัญชีโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงินโดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) ความน่าเชื่อถือสารสนเทศทางการบัญชีมีผลกระทบเชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน โดยรวมด้านความถูกต้องเชื่อถือได้ของข้อมูล ด้านระบบการควบคุมภายใน ด้านข้อมูลที่ทันต่อเวลา และด้านความสมบูรณ์ของสารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

งานวิจัยต่างประเทศ

Augustine Osa Enofe, Chukzy Chukwunalu Edemenya and Ewaen Osazee Osunbor (2015) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีที่มีต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินของบริษัทในไนจีเรีย ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น ควรปรับปรุงกระบวนการจ้างงานของบริษัทเพื่อให้แน่ใจว่ามีการจ้างพนักงานที่มีจรรยาบรรณในระดับที่สูง ควรมีการจัดตั้งแผนกจริยธรรมและการปฏิบัติตามกฎระเบียบเพื่อกำกับและตรวจสอบการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของพนักงาน และสำหรับนักบัญชีในฐานะผู้ดูแลรายงานทางการเงินที่ดี ควรปฏิบัติตามหลักปฏิบัติทางวิชาชีพ ที่ออกโดย Institute of Chartered Accountants of Nigeria (ICAN)

Aristanti Widyaningsih (2016) ได้ศึกษาเรื่องการค้าเงินและการควบคุมภายในที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพรายงานทางการเงินและความรับผิดชอบทางการเงินในโรงเรียนประถมใน Bantung อินโดนีเซีย ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมการควบคุมและกิจกรรมการควบคุมมีอิทธิพลอย่างมากต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน และคุณภาพรายงานทางการเงินมีอิทธิพลต่อคุณภาพความรับผิดชอบทางการเงินในโรงเรียนประถมใน Bantung

YanuarLazuardi and AbidMuhtarom (2017) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของวัฒนธรรมองค์กร จรรยาบรรณในการทำงาน ระดับความรู้ทางการบัญชี และภาวะภัยทางศีลธรรมต่อคุณภาพของข้อมูลรายงานทางการเงินของบริษัท โดยตัวแปรอิสระ ได้แก่ วัฒนธรรมองค์กร จรรยาบรรณในการทำงาน ระดับความรู้ด้านบัญชี และภาวะภัยทางศีลธรรมของนักบัญชี และตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพของข้อมูลรายงานทางการเงินของบริษัท กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานบัญชีและการเงินของบริษัทใน Gresik จำนวน 13 บริษัท ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า วัฒนธรรมองค์กร จรรยาบรรณในการทำงาน ระดับความรู้ด้านบัญชี และภาวะภัยทางศีลธรรมของนักบัญชี ส่งผลต่อคุณภาพของข้อมูลในรายงานทางการเงินของบริษัท

Ochung' Francis Onyulo (2017) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินขององค์กรที่มีส่วนได้เสียสาธารณะในประเทศเคนยา โดยศึกษาถึงปัจจัยการประเมินการควบคุมภายใน ปัจจัยการปรับใช้มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ และปัจจัยความมีตัวตนของคณะกรรมการตรวจสอบในองค์กร กลุ่มตัวอย่าง คือ เจ้าหน้าที่ด้านบริหารใน 5 องค์กร ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศเคนยา โดยการใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการประเมินการควบคุมภายใน ความมีตัวตนของคณะกรรมการตรวจสอบ และปัจจัยการปรับใช้มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ มีอิทธิพลต่อคุณภาพการรายงานทางการเงินขององค์กรที่มีส่วนได้เสียสาธารณะตามลำดับ และสามารถสรุปได้ว่าแบบจำลองปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินดังกล่าว มีความเหมาะสม เพื่อใช้ในการทำนายคุณภาพรายงานทางการเงิน อีกทั้งภาครัฐควรเสริมสร้างความเข้มแข็งให้การควบคุมภายในเพื่อยกระดับคุณภาพของการรายงานทางการเงิน

Hutagalung & Ni Ida (2018) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพของงบการเงินของเมืองเมตัน โดยมีตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความสามารถของพนักงาน ความมุ่งมั่นขององค์กร ระบบควบคุมภายใน เทคโนโลยีสารสนเทศ และการพิสูจน์ยอดข้อมูล ส่วนตัวแปรตาม คือ คุณภาพงบการเงิน ประกอบด้วย ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ ความเปรียบเทียบได้ และความเข้าใจได้ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ใช้งบการเงิน เจ้าหน้าที่บริหารการเงิน เจ้าหน้าที่การเงิน จำนวน 56 แห่งในบริษัทของเมืองเมตัน ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์เส้นทางโดยใช้ซอฟต์แวร์วิธี SEM LISREL ผลการศึกษาพบว่า ผลของ

ความน่าเชื่อถือ และการวัดจากตัวชี้วัด มีความเหมาะสมจากผลการศึกษานี้ค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดล (GOFI) ตรงตามเกณฑ์สำหรับการทดสอบ SEM แบบทดสอบการวัด สามารถอธิบายได้ว่าความสามารถของบุคลากร ความมุ่งมั่นขององค์กร ระบบควบคุมภายใน เทคโนโลยีสารสนเทศ และการพิสูจน์ยอดข้อมูลมีผลกระทบเชิงบวกต่อคุณภาพของงบการเงิน

Henny N. Tambingon, Winwin Yadiati and Cecilia Lelly Kewo (2018) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพงบการเงินของรัฐบาลท้องถิ่นในอินโดนีเซีย โดยทำการศึกษากับหน่วยงานท้องถิ่นของรัฐบาลประเทศอินโดนีเซียจำนวน 66 หน่วยงาน ผลการศึกษพบว่า บทบาทของการตรวจสอบภายใน มีอิทธิพลต่อคุณภาพของระบบสารสนเทศทางบัญชีและคุณภาพของงบการเงิน ควรพัฒนาเครื่องมือช่วยเตือนและบทบาทของการตรวจสอบภายในให้มีประสิทธิภาพ

Ikrar Nusa Bangsa (2018) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของระบบการควบคุมภายใน ระบบบัญชี ต่อคุณภาพของงบการเงินที่ควบคุมโดยความผูกพันต่อองค์กร โดยตัวแปรอิสระ คือ 1) ระบบการควบคุมภายใน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุมภายใน ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการติดตามและประเมินผล 2) ระบบบัญชีการเงิน ได้แก่ ความสอดคล้องของระบบบัญชีการเงิน ขั้นตอนการบันทึกบัญชี และการจัดทำรายงานทางการเงิน ตัวแปรตาม คือ คุณภาพของงบการเงิน ได้แก่ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ การเปรียบเทียบได้ และความเข้าใจได้ และตัวแปรควบคุม คือ ความผูกพันต่อองค์กร ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้จัดการหรือเจ้าหน้าที่การเงินในองค์กรส่วนภูมิภาคในเมืองเคนดัล จำนวน 84 ใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการศึกษพบว่า ระบบควบคุมภายในและระบบบัญชีมีผลต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน ระบบควบคุมภายในและระบบบัญชีมีอิทธิพลต่อคุณภาพของรายงานทางการเงินในเชิงบวก แต่ความผูกพันต่อองค์กรไม่มีผลต่ออิทธิพลของระบบควบคุมภายในและระบบบัญชีการเงินที่มีผลต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน ดังนั้นระบบควบคุมภายในที่ดีและระบบบัญชีที่ถูกต้องมีผลต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน ระบบควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพช่วยในการรักษาความน่าเชื่อถือในข้อมูลทางการเงิน การบันทึกข้อมูลทางการเงินที่ถูกต้องและครบถ้วน การควบคุมการเข้าถึงข้อมูล และการตรวจสอบข้อมูลเพื่อป้องกันการทุจริตและข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในรายงานทางการเงิน นอกจากนี้ ระบบบัญชีที่เป็นมาตรฐานและถูกต้องเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างรายงานทางการเงินที่คุณภาพ ระบบบัญชีที่เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการบัญชีที่ถูกต้องช่วยให้ข้อมูลทางการเงินถูกบันทึกอย่างถูกต้องและสามารถตรวจสอบได้

Iskandar Muda, Abdul Haris Harahap, Erlina, Syafruddin Ginting, Azhar Maksum and Erwin Abubakar (2018) ได้ศึกษาเรื่องระบบสารสนเทศทางบัญชีและระบบการควบคุมภายในของสำนักงานสรรพากรในพื้นที่ส่งผลกระทบต่อรายงานทางการเงิน โดยตัวแปรอิสระ ได้แก่

ระบบสารสนเทศทางการบัญชี และการควบคุมภายใน และตัวแปรตาม คือ คุณภาพรายงานทางการเงิน ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า ระดับของสารสนเทศทางการบัญชี และการควบคุมภายในส่งผลต่อคุณภาพของงบการเงิน โดยระบบสารสนเทศทางการบัญชีส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินบางส่วน และการควบคุมภายในไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพรายงานทางการเงินในบางส่วนเช่นกัน

Agwor T. C. and Okafor Ruth (2018) ได้ศึกษาเรื่อง จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและคุณภาพการรายงานทางการเงินของบริษัทท่องเที่ยวและการบริการในรัฐริเวอร์ส โดยตัวแปรอิสระ คือ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความเป็นอิสระ และความสามารถทางวิชาชีพ ตัวแปรตาม คือ คุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ความน่าเชื่อถือ และความเข้าใจได้ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักบัญชีของบริษัทท่องเที่ยวและการบริการในรัฐริเวอร์ส ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดในการทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความเป็นอิสระ และความสามารถทางวิชาชีพ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเข้าใจได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความเป็นอิสระ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความน่าเชื่อถือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จากผลการศึกษาดังกล่าว องค์กรต่าง ๆ จึงควรจัดตั้งหน่วยงานหรือแผนกจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการบังคับใช้การปฏิบัติตามจรรยาบรรณ และอื่น ๆ

Azona Nyok Mabil (2019) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินขององค์กร: กรณีของธนาคารพาณิชย์ในซูดานใต้ โดยตัวแปรอิสระ คือ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความรู้ความสามารถของนักบัญชี ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม และความซื่อสัตย์ และตัวแปรตาม คือ คุณภาพรายงานทางการเงิน กลุ่มตัวอย่างคือ นักบัญชีจำนวน 129 คนในสำนักงานใหญ่ของธนาคารพาณิชย์ จำนวน 8 แห่งในซูดานใต้ ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม และความซื่อสัตย์ของนักบัญชี มีผลเชิงบวกและมีนัยสำคัญต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน จากการศึกษาดังกล่าว เสนอแนะว่า ฝ่ายบริหารของธนาคารพาณิชย์ควรทำให้แผนกบัญชีมีความเป็นมืออาชีพและเพิ่มพูนทักษะความรู้ความสามารถ โดยควรมีการตรวจสอบว่าการจ้างงานมีคุณธรรมและให้โอกาสในการฝึกอบรม รวมถึงควรพัฒนาพนักงานบัญชีอย่างต่อเนื่องทั้งภายในองค์กรและสนับสนุนการสัมมนาให้ความรู้หรืออบรมเชิงปฏิบัติการ และนักบัญชีควรได้รับอำนาจและการสนับสนุนที่จำเป็นในการเพิ่มมูลค่าให้กับองค์กร โดยจัดให้การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรด้วย

Stanley OGOUN (2020) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีที่มีต่อคุณภาพการรายงานทางการเงินในประเทศไนจีเรีย โดยตัวแปรอิสระ คือ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเที่ยงธรรม ความรู้และทักษะทางวิชาชีพ และการรักษาความลับ และ

ตัวแปรตาม คือ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ความเข้าใจได้ และการเปรียบเทียบกันได้ กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานในแผนกบัญชีของบริษัทกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ณ 31 ธันวาคม 2018 จำนวน 75 ราย ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า จริยธรรมมีผลเชิงบวกและมีนัยสำคัญกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้วยเหตุนี้ มาตรฐานทางจริยธรรมจึงมีความสำคัญในการบรรลุวัตถุประสงค์ ความน่าเชื่อถือ และความโปร่งใสของรายงานทางการเงิน ดังนั้น นักบัญชีต้องมีมาตรฐานทางจริยธรรมในระดับสูง เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องและตัดสินใจในการปฏิบัติงานทางการบัญชี และบริษัทควรมีการจัดตั้งแผนกจริยธรรมและการปฏิบัติตามกฎระเบียบเพื่อกำกับและตรวจสอบด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นทั้งหมดนั้น พบว่า บางงานวิจัยใช้จรรยาบรรณวิชาชีพ หรือประสิทธิภาพการควบคุมภายใน เพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งเท่านั้น ซึ่งยังมีงานวิจัยส่วนน้อยที่ใช้ทั้ง 2 ตัวแปร รวมถึงมีงานวิจัยส่วนน้อยที่ใช้จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ครอบคลุมทั้ง 6 ด้าน ตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภาวิชาชีพบัญชีว่าด้วย จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2561 เพื่อมาใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานทางการเงิน เช่นเดียวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ที่มีงานวิจัยส่วนน้อยที่นำมาใช้ครบทั้ง 6 ด้าน ตามกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (2563) ที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงได้ทำการคัดเลือกตัวแปรเพื่อใช้ประกอบในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีกับประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1) จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ประกอบด้วย ความซื่อสัตย์สุจริต ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน การรักษาความลับ พฤติกรรมทางวิชาชีพ ความโปร่งใส 2) ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุมสารสนเทศและการสื่อสาร การติดตามและประเมินผล และตัวแปรตาม ได้แก่ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม การเปรียบเทียบกันได้ การพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลา ความเข้าใจได้

ตารางที่ 2 ตารางสรุปคัดเลือกตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับ	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ปี	จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี	ความซื่อสัตย์สุจริต อิสระ	ความเที่ยงธรรมและเป็น อิสระ	มาตรฐานในการปฏิบัติงาน"	ความรู้ ความสามารถและ มาตรฐานในการปฏิบัติงาน"	การรู้ภาษาความลับ	ความโปร่งใส	ความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น	ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ	ความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วม วิชาชีพ	ระบบการควบคุมภายใน	สภาพแวดล้อมการควบคุม	การประเมินความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม	สารสนเทศและการสื่อสาร	การติดตามและประเมินผล	คุณภาพรายงานทางการเงิน	ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	การเปิดเผยกับหุ้นได้	การเปิดเผยหุ้นได้	ความทันเวลา	ความเข้าใจได้	ความเชื่อถือได้
1	ทัตดาว สิทธิรักษ์	2557				✓														✓		✓				✓
2	ดารารัตน์ สุขแก้ว และคณะ	2560	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓																
3	วราภรณ์ ชัชกุล	2560	✓	✓	✓	✓	✓	✓																		
4	สุทธาทิพย์ บุญสำลี	2560												✓	✓	✓	✓	✓								
5	แพรววารีย์ จุ่มด้วง	2560												✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	
6	จิตรลดา สีหามาตย์	2561												✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓			✓	✓
7	สุวรรณี รุ่งจตุรงค์	2561	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓														
9	วนันพรณ์ ชื่นพิบูลย์ และคณะ	2562	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓															

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	นักวิจัย และ นักวิชาการ	ปี	จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี	ความซื่อสัตย์สุจริต อิสระ	ความเที่ยงธรรมและความเป็น อิสระ	มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	ความรู้ ความสามารถและ มาตรฐานในการปฏิบัติงาน	การรู้ภาษาความลับ	ความโปร่งใส	ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการ	ความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น วิชาชีพ	ความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วม วิชาชีพ	ระบบการควบคุมภายใน	สภาพแวดล้อมการควบคุม	การประเมินความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุม	สารสนเทศและการสื่อสาร	การติดตามและประเมินผล	คุณภาพรายงานทางการเงิน	ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	ความเป็นตัวแทนอื่นที่เกี่ยวข้อง	การเปิดเผยกับผู้ใช้ การเปิดเผยกับผู้ใช้	การเปิดเผยกับผู้ใช้ การเปิดเผยกับผู้ใช้	ความน่าเชื่อถือ	ความเข้าใจได้	ความเชื่อถือได้
19	Hutagalung et al.	2018											✓							✓						
20	Henny et al.	2018																		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
21	lkrar Nusa Bangsa	2018												✓	✓	✓	✓	✓		✓				✓	✓	✓
22	Iskandar et al.	2018											✓						✓							
23	Agwor et al.	2018		✓	✓	✓													✓					✓	✓	✓
24	Azona Nyok Mabil	2019		✓	✓																					
25	Stanley OGOUN	2020		✓	✓	✓		✓												✓	✓	✓			✓	✓

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ที่ดำเนินการอยู่ จำนวน 807,576 แห่ง (ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ณ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2566)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา ได้แก่ นักบัญชีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 400 คน โดยกำหนดขนาดตัวอย่างจากสูตรของ Taro Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมรับความคลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่าง 5% ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

E = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

แทนค่า

$$N = 807,576$$

$$E = 0.05$$

$$n = \frac{807,576}{1+807,576(0.05)^2}$$

$$n = 399.80$$

$$n = 400$$

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา ได้แก่ นักบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วยด้านเพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยมีลักษณะคำถามแบบให้เลือกตอบเพียงข้อเดียวและเป็นคำถามปลายปิด (Close-ended question)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีลักษณะแบบสอบถามเป็น มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งประกอบด้วย ความซื่อสัตย์สุจริต จำนวน 3 ข้อ, ความเที่ยงธรรม และความเป็นอิสระ จำนวน 3 ข้อ, ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน จำนวน 3 ข้อ, การรักษาความลับ จำนวน 3 ข้อ, พฤติกรรมทางวิชาชีพ จำนวน 3 ข้อ, ความโปร่งใส จำนวน 3 ข้อ รวมเป็น 18 ข้อ แบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 5	หมายถึง	มากที่สุด	ให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ระดับที่ 4	หมายถึง	มาก	ให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ระดับที่ 3	หมายถึง	ปานกลาง	ให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ระดับที่ 2	หมายถึง	น้อย	ให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ระดับที่ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด	ให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายในลักษณะแบบสอบถามเป็น มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งประกอบด้วย สภาพแวดล้อมการควบคุม จำนวน 3 ข้อ, การประเมินความเสี่ยง จำนวน 3 ข้อ, กิจกรรมการควบคุมจำนวน 4 ข้อ, สารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 3 ข้อ, การติดตามและประเมินผล จำนวน 4 ข้อ รวมเป็น 17 ข้อ แบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 5	หมายถึง	มากที่สุด	ให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ระดับที่ 4	หมายถึง	มาก	ให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ระดับที่ 3	หมายถึง	ปานกลาง	ให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับที่ 2	หมายถึง	น้อย	ให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ระดับที่ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด	ให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งประกอบด้วย ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ จำนวน 4 ข้อ, และความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม จำนวน 3 ข้อ, การเปรียบเทียบกันได้ จำนวน 3 ข้อ, การพิสูจน์ยืนยันได้ จำนวน 3 ข้อ, ความทันเวลา จำนวน 3 ข้อ และความเข้าใจได้ จำนวน 3 ข้อ รวมเป็น 19 ข้อ แบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 5	หมายถึง	มากที่สุด	ให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ระดับที่ 4	หมายถึง	มาก	ให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ระดับที่ 3	หมายถึง	ปานกลาง	ให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ระดับที่ 2	หมายถึง	น้อย	ให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ระดับที่ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด	ให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอรายละเอียดแสดงข้อเสนอแนะของตนเองเพิ่มเติม

การสร้างเครื่องมือแบบสอบถามผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้ศึกษาได้ศึกษาข้อมูลจากแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และศึกษาข้อมูลจากงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบข้อมูลเบื้องต้น แล้วกำหนดข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสอบถาม จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา และความเหมาะสมที่จะใช้ในการเก็บข้อมูล และพิจารณาแก้ไขปรับปรุงให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยเพื่อให้เครื่องมือมีความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือ มีรายละเอียดดังนี้

การทดสอบและการประเมินคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย โดยทดสอบเครื่องมือ 2 ส่วน คือ การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และการตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity)

การตรวจสอบความตรงของเครื่องมือ นั้น เป็นการวัดคุณภาพของเครื่องมือที่สร้างขึ้นกับองค์ประกอบที่ต้องวัดอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยวิธีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องทางภาษา หลังจากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม โดยจะให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการนำนิยามเชิงทฤษฎี นิยามเชิงปฏิบัติการ และโครงสร้างการสร้างข้อคำถามควบคู่กับเครื่องมือวิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง ผู้เชี่ยวชาญกรอกผลการพิจารณา ผู้วิจัยทำการคำนวณ ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตามดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นที่ศึกษา จากนั้นนำผลของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมารวมกัน เพื่อคำนวณหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา คำนวณจากความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามที่สร้างขึ้นกับประเด็นที่ต้องการทราบ ดัชนีที่ใช้แสดงค่าความถูกต้อง เรียกว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญต้องประเมินด้วยคะแนน 3 ระดับ ดังนี้ (สุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์, 2551)

+1	คะแนน หมายถึง	ข้อคำถามสามารถวัดได้ตรงจุดประสงค์
0	คะแนน หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัด ตรงจุดประสงค์หรือไม่
-1	คะแนน หมายถึง	ข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์

หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ได้ทำการประเมินเรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษานำคะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนที่ประเมินมารวมลงในแบบวิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์เพื่อหาค่าเฉลี่ย สำหรับข้อคำถามแต่ละข้อใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์ในการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวแปรที่กำหนดข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 มีค่าความเที่ยงตรงผ่านเกณฑ์ สามารถนำไปใช้ในการทดสอบก่อนการใช้งาน (Pre-test) ได้ และข้อคำถามที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.50 ไม่ผ่านเกณฑ์ ต้องปรับปรุงแก้ไข โดยผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญพบว่าทุกข้อคำถามผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

2. การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว มาทดสอบความเชื่อมั่นโดยการทดลองนำไปใช้ (Pre – Test) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด เพื่อตรวจสอบว่าคำถามในแต่ละข้อของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ และเป็นคำถามเหมาะสมหรือไม่ เพื่อนำมาวิเคราะห์คำนวณหาความน่าเชื่อถือ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(Alpha - Coefficient) ของคอนบราค (Cronbach) ซึ่งมีสูตรการคำนวณ ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 200)

$$\text{Alpha} = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{\sum Si^2}{St^2} \right\}$$

โดย α = ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้
 K = จำนวนข้อ
 Si^2 = ความแปรปรวนของคะแนน
 St^2 = ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อ

การแปลความหมายว่าค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้ควรมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 เท่านั้น กล่าวคือถ้าเครื่องมือการวัดหรือแบบสอบถามใดมีประสิทธิภาพ ผู้ตอบย่อมจะสามารถตอบคำถามที่คงที่ คะแนนจากผลสอบแต่ละครั้งก็จะคงที่ ทำให้ค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้จะใกล้เคียงกับ 1 หรือเท่ากับ 1 ในกรณีที่ไม่มีผลคลาดเคลื่อนเลย และในทางตรงกันข้าม แบบทดสอบใดที่ขาดความเที่ยง ค่าความเชื่อมั่นจะลดลงไปเรื่อย ๆ จนเข้าใกล้ 0 และถ้าค่าความเชื่อมั่นเป็น 0 แล้วย่อมชี้ให้เห็นว่าแบบทดสอบนั้นไม่มีความเที่ยงเลย ดังนั้นแบบทดสอบที่ดีควรมีค่าความเชื่อมั่นอย่างน้อย 0.70 โดยเกณฑ์การแปลผลความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้ (เกียรติสุตา ศรีสุข, 2552) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Corrected Item Total Correlation) ควรมีค่าตั้งแต่ 0.30 (Hair et al., 2006)

ตารางที่ 3 เกณฑ์วัดระดับค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่น	ระดับความเชื่อมั่น	การนำไปใช้
0.80 – 1.00	สูงมาก	ใช้ได้ดีมาก
0.70 – 0.79	สูง	ใช้ได้ดี
0.50 – 0.69	ปานกลาง	พอใช้
0.30 – 0.49	ต่ำ	ควรปรับปรุง
0.00 - 0.29	ต่ำมาก	ไม่สามารถใช้ได้

ที่มา: เกียรติสุตา ศรีสุข (2552)

ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของแต่ละตัวแปร พบว่า แบบสอบถามทุกตอนมีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.70 ทุกตอน และค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่ามากกว่า 0.30 ทั้งนี้ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาฯ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.979 ถึง 0.980 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.467 ถึง 0.923 จึงถือว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ในการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุดได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาทำการสำรวจข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง โดยได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้
 ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างพร้อมกับตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามออนไลน์ (Google Form) ทางไปรษณีย์ อีเล็กทรอนิกส์, Line โดยทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จากรายชื่อสถานประกอบการที่อยู่ในกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ถึงนักบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 400 ฉบับ

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อครบกำหนดได้รับแบบสอบถามตอบกลับมา จำนวน 284 ฉบับ

ขั้นตอนที่ 4 ทำการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับคืนและสมบูรณ์ จำนวน 284 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 71.00 ซึ่งสอดคล้องกับ Aaker, Kumar และ Day (2001) ได้นำเสนอว่า การส่งแบบสอบถามต้องมีอัตราตอบกลับอย่างน้อย ร้อยละ 20 จึงถือว่ายอมรับได้

ขั้นตอนที่ 5 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทั้งหมด และนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องของชุดข้อมูลแล้วทำการลงรหัส (Coding) แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้จากการลงรหัสเรียบร้อยแล้วไปวิเคราะห์โดยการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งสามารถแบ่งได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การอธิบายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้วิธีการประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณนักบัญชี ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายงานทางการเงิน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยายและการสรุปผล ทั้งนี้ ได้กำหนดการให้ค่าแนบคำตอบของแบบสอบถาม Likert scale ซึ่งมีค่าดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2545)

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน

ระดับความคิดเห็นน้อย กำหนดให้ 2 คะแนน

ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด กำหนดให้ 1 คะแนน

กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของจากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้หลักการแบ่งช่วงการแปลผลตามหลักการแบ่งอันตรภาคชั้น (Class Interval) จากสูตรดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

กำหนดความหมายของช่วงระดับของการวิเคราะห์ ดังนี้

4.21 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

3.41 – 4.20 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2.61 – 3.40 หมายถึง เห็นด้วยกลาง

1.81 – 2.60 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1.00 – 1.80 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) โดยกำหนดค่าความสัมพันธ์ไว้ ถ้าหากมีค่ามากกว่า 0.80 (Field, 2000) แสดงว่าจะเกิดปัญหาจากการที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก (Multicollinearity)

เกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้เกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ 5 ระดับ ดังนี้ (Bartz, 1999)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.81-1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.61-0.80 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.41-0.60 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.21-0.40 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.00-0.20 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันต่ำมาก

ตอนที่ 4 การทดสอบความสัมพันธ์ของจรรยาบรรณนักบัญชีที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อทดสอบว่าตัวแปรอิสระมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามหรือไม่ สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ตอนที่ 5 การทดสอบความสัมพันธ์ของประสิทธิภาพการควบคุมภายในที่มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อทดสอบว่าตัวแปรอิสระมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามหรือไม่ สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยตัวแปรอิสระที่ทำการศึกษาคือ 1) จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน การรักษาความลับ พฤติกรรมทางวิชาชีพ และความโปร่งใส และ 2) ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุมสารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล ตัวแปรตาม คือ คุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ, ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม การเปรียบเทียบกันได้ การพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลา และความเข้าใจได้ โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 284 ชุด และได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ทดสอบสมมติฐาน และนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

- ส่วนที่ 1 : การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 : การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี
- ส่วนที่ 3 : การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายใน
- ส่วนที่ 4 : การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน
- ส่วนที่ 5 : ผลการทดสอบสมมติฐาน

สำหรับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ในบทนี้มีความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าคำนวณจากการทดสอบที (t-test)
F	แทน	ค่าคำนวณจากการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Fisher's F ratio)
Sig	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคูณ
SE _{est}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

- * แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 ** แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
 VIF แทน ค่าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในส่วนนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผล ดังนี้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คุณลักษณะทั่วไปของบุคคล		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	68	23.90
	หญิง	216	76.10
รวม		284	100.00
อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	39	13.73
	31 – 40 ปี	127	44.72
	41 – 50 ปี	103	36.27
	51 ปีขึ้นไป	15	5.28
รวม		284	100.00
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	9	3.17
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	140	49.29
	ปริญญาโท	132	46.48
	สูงกว่าปริญญาโท	3	1.06
รวม		284	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน ด้านบัญชี	น้อยกว่า 2 ปี	35	12.32
	2 – 5 ปี	59	20.78
	6 – 10 ปี	117	41.20
	มากกว่า 10 ปี	73	25.70
รวม		284	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ต่ำกว่า 25,000 บาท	55	19.37
	25,000 – 30,000 บาท	55	19.37
	30,001 – 35,000 บาท	63	22.18
	มากกว่า 35,000 บาท	111	39.08
รวม		284	100.00

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 76.10 และเพศชาย จำนวน 68 คิดเป็นร้อยละ 23.90

ด้านอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 44.72 รองลงมา มีอายุ 41 – 50 ปี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 36.27 ถัดมา มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 13.73 และน้อยที่สุด มีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.28 ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 49.29 รองลงมา มีระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 46.48 ถัดมา มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 และน้อยที่สุด มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.06 ตามลำดับ

ด้านประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชี 6 – 10 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 41.20 รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชี 2 – 5 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 20.78 ถัดมา มีประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชี มากกว่า 10 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 25.70 และน้อยที่สุด มีประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชี น้อยกว่า 2 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 12.32 ตามลำดับ

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 35,000 บาท จำนวน 111 คิดเป็นร้อยละ 39.08 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 – 35,000 บาท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 22.18 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 25,000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 19.37 และ 25,000 – 30,000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 19.37 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความซื่อสัตย์สุจริต

1. ความซื่อสัตย์สุจริต	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1.1 ท่านปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เที่ยงตรง ต่อวิชาชีพ	4.39	.66	มากที่สุด

ตารางที่ 5 (ต่อ)

1. ความซื่อสัตย์สุจริต	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1.2 ท่านปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความยุติธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต และปราศจากผลประโยชน์ทับซ้อน	4.40	.67	มากที่สุด
1.3 ท่านปฏิบัติงานอย่างตรงไปตรงมา จริงใจ ซื่อตรง ไม่ คดโกง ไม่หลอกลวงตรงตามหลักฐานที่เป็นจริง	4.52	.61	มากที่สุด
รวม	4.44	.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 (S.D. = .54) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า ท่านปฏิบัติงานอย่างตรงไปตรงมา จริงใจ ซื่อตรง ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง ตรงตามหลักฐานที่เป็นจริง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 (S.D. = .61) รองลงมาคือ ท่านปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความยุติธรรม ซื่อสัตย์สุจริต และปราศจากผลประโยชน์ทับซ้อน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 (S.D. = .67) และน้อยที่สุด คือ ท่านปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เทียบตรงต่อวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 (S.D. = .66) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ

2. ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
2.1 ท่านสามารถใช้ดุลยพินิจและปฏิบัติงานอย่าง เป็น อิสระภายใต้กรอบวิชาชีพบัญชี	4.35	.71	มากที่สุด
2.2 ท่านมีความเที่ยงธรรม ซื่อตรง โดยที่ไม่เข้าไปมีส่วน ได้ส่วนเสียใด ๆ จากหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ	4.30	.65	มากที่สุด
2.3 ท่านใช้ดุลยพินิจของตนเองในการพิจารณาเรื่องราว ต่าง ๆ จากหลักฐานที่ปรากฏโดยปราศจากความ ลำเอียง หรืออคติส่วนบุคคล	4.31	.72	มากที่สุด
รวม	4.32	.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 (S.D. = .57) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า ท่านสามารถใช้ดุลยพินิจและปฏิบัติงานอย่าง เป็นอิสระภายใต้กรอบวิชาชีพบัญชี อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 (S.D. = .71)

รองลงมาคือ ท่านใช้ดุลยพินิจของตนเองในการพิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ จากหลักฐานที่ปรากฏ โดยปราศจากความลำเอียง หรืออคติส่วนบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 (S.D. = .72) และน้อยที่สุด คือ ท่านมีความเที่ยงธรรม ชัดตรง โดยที่ไม่เข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียใด ๆ จากหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 (S.D. = .65) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน

3. ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
3.1 ท่านปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพบัญชีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	4.43	.67	มากที่สุด
3.2 ท่านปฏิบัติงานโดยมีความรู้ ความสามารถ ตามหลักวิชาชีพ อย่างเพียงพอที่ทำงานสำเร็จได้	4.28	.63	มากที่สุด
3.3 ท่านปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง รอบคอบด้วยความชำนาญ ใช้ความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ	4.39	.65	มากที่สุด
รวม	4.36	.55	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 (S.D. = .55) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า ท่านปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพบัญชีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 (S.D. = .67) รองลงมาคือ ท่านปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง รอบคอบด้วยความชำนาญ ใช้ความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 (S.D. = .65) และน้อยที่สุด คือ ท่านปฏิบัติงานโดยมีความรู้ ความสามารถ ตามหลักวิชาชีพ อย่างเพียงพอที่ทำงานสำเร็จได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 (S.D. = .63) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณ
วิชาชีพบัญชี ด้านการรักษาความลับ

4. การรักษาความลับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
4.1 ท่านปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง ป้องกัน รักษา ข้อมูลของกิจการ	4.53	.55	มากที่สุด
4.2 ท่านไม่นำความลับของกิจการไปใช้เพื่อประโยชน์ ส่วนตนหรือบุคคลอื่น	4.50	.58	มากที่สุด
4.3 ท่านเปิดเผยข้อมูลเฉพาะตามสิทธิหรือหน้าที่ที่ กำหนดตามกฎหมาย	4.52	.63	มากที่สุด
รวม	4.52	.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี
ด้านการรักษาความลับ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 (S.D. = .47)
เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า ท่านปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง ป้องกัน รักษาข้อมูลของ
กิจการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 (S.D. = .55) รองลงมาคือ ท่านเปิดเผยข้อมูล
เฉพาะตามสิทธิหรือหน้าที่ที่กำหนดตามกฎหมาย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52
(S.D. = .63) และน้อยที่สุด คือ ท่านไม่นำความลับของกิจการไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือบุคคล
อื่น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 (S.D. = .58) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณ
วิชาชีพบัญชี ด้านพฤติกรรมทางวิชาชีพ

5. พฤติกรรมทางวิชาชีพ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
5.1 ท่านรักษามลประโยชน์ที่พึงมีให้กับกิจการและ บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยยึดหลักความถูกต้อง ตามกฎหมาย	4.41	.64	มากที่สุด
5.2 ท่านปฏิบัติงานด้วยจริยธรรมทางกิจการขององค์กร	4.35	.63	มากที่สุด
5.3 ท่านปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และหลีกเลี่ยงการกระทำที่อาจทำให้เกิดความเสื่อม เสียต่อความน่าเชื่อถือของวิชาชีพ	4.52	.59	มากที่สุด
รวม	4.43	.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านพฤติกรรมทางวิชาชีพ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 (S.D. = .51) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า ท่านปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และหลีกเลี่ยงการกระทำที่อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อความน่าเชื่อถือของวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 (S.D. = .59) รองลงมาคือ ท่านรักษาผลประโยชน์ที่พึงมีให้กับกิจการและบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยยึดหลักความถูกต้องตามกฎหมาย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 (S.D. = .64) และน้อยที่สุด คือ ท่านปฏิบัติงานด้วยจริยธรรมทางกิจการขององค์กร อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 (S.D. = .63) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความโปร่งใส

6. ความโปร่งใส	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
6.1 ท่านปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น บิดเบือน หรือเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน	4.55	.61	มากที่สุด
6.2 ท่านปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบย้อนหลังได้	4.35	.60	มากที่สุด
6.3 ท่านกระทำและปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ โดยมุ่งเน้นจรรยาบรรณและการกระทำที่ถูกต้องเหมาะสม	4.52	.61	มากที่สุด
รวม	4.47	.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความโปร่งใส มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 (S.D. = .52) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า ท่านปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น บิดเบือน หรือเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 (S.D. = .61) รองลงมาคือ ท่านกระทำและปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ โดยมุ่งเน้นจรรยาบรรณและการกระทำที่ถูกต้องเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 (S.D. = .61) และน้อยที่สุด คือ ท่านปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบย้อนหลังได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 (S.D. = .60) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายใน

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม

1. สภาพแวดล้อมการควบคุม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1.1 กิจการมีการกำหนดรูปแบบโครงสร้างองค์กร และการแบ่งแยกหน้าที่อย่างเหมาะสม	4.08	.75	มาก
1.2 ผู้บริหารของกิจการให้ความสำคัญกับการควบคุมภายใน	4.08	.72	มาก
1.3 กิจการมีการจัดทำและปฏิบัติตามคำสั่งเพื่อมอบหมายในองค์กรอย่างชัดเจน ช่วยให้มั่นใจว่ากิจการมีระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพ	4.24	.71	มากที่สุด
รวม	4.13	0.60	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 (S.D. = .60) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า กิจการมีการจัดทำและปฏิบัติตามคำสั่งเพื่อมอบหมายในองค์กรอย่างชัดเจน ช่วยให้มั่นใจว่ากิจการมีระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 (S.D. = .71) รองลงมาคือ กิจการมีการกำหนดรูปแบบโครงสร้างองค์กร และการแบ่งแยกหน้าที่อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (S.D. = .75) และน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารของกิจการให้ความสำคัญกับการควบคุมภายใน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (S.D. = .72) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านการประเมินความเสี่ยง

2. การประเมินความเสี่ยง	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
2.1 มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประเมินความเสี่ยงที่ชัดเจน และวัดผลได้	4.01	.77	มาก
2.2 บุคลากรทุกส่วนมีส่วนร่วมในการประเมินความเสี่ยงเพื่อให้สามารถระบุความเสี่ยงที่มีสาระสำคัญของทั้งกิจการได้	3.96	.81	มาก
2.3 กิจการมีการกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาระดับความสำคัญของความเสี่ยง	4.08	.79	มาก
รวม	4.02	.65	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านการประเมินความเสี่ยง มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 (S.D. = .65) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า กิจกรรมมีการกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาระดับความสำคัญของความเสี่ยง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (S.D. = .79) รองลงมาคือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประเมินความเสี่ยงที่ชัดเจน และวัดผลได้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 (S.D. = .77) และน้อยที่สุด คือ บุคลากรทุกส่วนมีส่วนร่วมในการประเมินความเสี่ยงเพื่อให้สามารถระบุความเสี่ยงที่มีสาระสำคัญของทั้งกิจการได้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 (S.D. = .81) ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านกิจกรรมการควบคุม

3. กิจกรรมการควบคุม	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
3.1 กิจกรรมมีการกำหนดกิจกรรมการควบคุม ให้สอดคล้องกับความเสี่ยงที่ได้ประเมินไว้	4.12	.72	มาก
3.2 บุคลากรทุกส่วนเข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรม การควบคุมที่กำหนด	4.00	.84	มาก
3.3 กิจกรรมมีการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และวงเงินอนุมัติของผู้บริหารแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร	4.15	.84	มาก
3.4 กิจกรรมมีการออกแบบเอกสารภายในเพื่อให้เกิดการควบคุมภายในที่ชัดเจน	4.18	.81	มาก
รวม	4.11	.68	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านกิจกรรมการควบคุม มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 (S.D. = .68) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า กิจกรรมมีการออกแบบเอกสารภายในเพื่อให้เกิดการควบคุมภายในที่ชัดเจน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 (S.D. = .81) รองลงมาคือ กิจกรรมมีการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และวงเงินอนุมัติของผู้บริหารแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 (S.D. = .84) ลำดับถัดมาคือ กิจกรรมมีการกำหนดกิจกรรมการควบคุม ให้สอดคล้องกับความเสี่ยงที่ได้ประเมินไว้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 (S.D. = .72) และน้อยที่สุด คือ บุคลากรทุกส่วนเข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรม การควบคุมที่กำหนด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 (S.D. = .84) ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร

4. สารสนเทศและการสื่อสาร	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
4.1 กิจกรรมใช้เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน	4.15	.67	มาก
4.2 กิจกรรมมีการจัดเก็บข้อมูลหรือเอกสารประกอบการจ่ายเงินและการบันทึกบัญชีไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ โดยอาจใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเก็บ	4.07	.71	มาก
4.3 กิจกรรมมีช่องทางให้บุคลากรสามารถแสดงความคิดเห็น หรือเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงระบบการควบคุมขององค์กร	4.13	.81	มาก
รวม	4.12	.62	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 (S.D. = .62) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า กิจกรรมใช้เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 (S.D. = .67) รองลงมาคือ กิจกรรมมีช่องทางให้บุคลากรสามารถแสดงความคิดเห็น หรือเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงระบบการควบคุมขององค์กร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 (S.D. = .81) และน้อยที่สุด คือ กิจกรรมมีการจัดเก็บข้อมูลหรือเอกสารประกอบการจ่ายเงินและการบันทึกบัญชีไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ โดยอาจใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเก็บ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 (S.D. = .71) ตามลำดับ

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านการติดตามและประเมินผล

5. การติดตามและประเมินผล	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
5.1 กิจกรรมมีขั้นตอนการติดตามและกำกับดูแลการปฏิบัติงานแต่ละกิจกรรมอย่างเหมาะสม	4.26	.72	มากที่สุด
5.2 กิจกรรมได้รับการตรวจสอบจากผู้ตรวจสอบภายในและภายนอก และรายงานผลการปฏิบัติตามระบบการควบคุมอย่างเหมาะสม	4.18	.74	มากที่สุด

ตารางที่ 15 (ต่อ)

5. การติดตามและประเมินผล	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
5.3 กิจการกำหนดให้มีการเปรียบเทียบแผนและติดตาม ผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	4.23	.74	มากที่สุด
5.4 กิจการกำหนดให้มีการติดตามผลการแก้ไขข้อบกพร่อง จากการประเมินผลและข้อเสนอแนะ ของผู้ตรวจสอบ ภายในและภายนอกอย่างสม่ำเสมอและทันที่	4.23	.78	มากที่สุด
รวม	4.22	.65	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านการติดตามและประเมินผล มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 (S.D. = .65) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า กิจการมีขั้นตอนการติดตามและกำกับดูแลการปฏิบัติงานแต่ละกิจกรรมอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 (S.D. = .72) รองลงมาคือ กิจการกำหนดให้มีการเปรียบเทียบแผนและติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 (S.D. = .74) ลำดับถัดมาคือ กิจการกำหนดให้มีการติดตามผลการแก้ไขข้อบกพร่องจากการประเมินผลและข้อเสนอแนะ ของผู้ตรวจสอบภายในและภายนอกอย่างสม่ำเสมอและทันที่ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 (S.D. = .78) และน้อยที่สุด คือ กิจการได้รับการตรวจสอบจากผู้ตรวจสอบภายในและภายนอก และรายงานผลการปฏิบัติตามระบบการควบคุมอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 (S.D. = .74) ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

1. ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1.1 ข้อมูลในรายงานทางการเงิน สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.15	.71	มาก
1.2 ข้อมูลในการรายงานทางการเงินสามารถนำมาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานในอดีตได้	4.20	.66	มาก

ตารางที่ 16 (ต่อ)

1. ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1.3 รายงานทางการเงินของกิจการสามารถช่วยให้ผู้บริหารวางแผนการดำเนินงานของหน่วยงานได้เป็นอย่างดี	4.28	.70	มากที่สุด
1.4 กิจการจัดทำข้อมูลในรายงานทางการเงิน โดยให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลทั้งภายในและภายนอก	4.30	.70	มากที่สุด
รวม	4.23	.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 (S.D. = .59) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า กิจการจัดทำข้อมูลในรายงานทางการเงิน โดยให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลทั้งภายในและภายนอก อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 (S.D. = .70) รองลงมาคือ รายงานทางการเงินของกิจการสามารถช่วยให้ผู้บริหารวางแผนการดำเนินงานของหน่วยงานได้เป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 (S.D. = .70) ลำดับถัดมาคือ ข้อมูลในการรายงานทางการเงินสามารถนำมาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานในอดีตได้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 (S.D. = .66) และน้อยที่สุด คือ ข้อมูลในรายงานทางการเงิน สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 (S.D. = .71) ตามลำดับ

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

2. ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
2.1 ข้อมูลในรายงานทางการเงินมีความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม แสดงเนื้อหาและความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจ	4.27	.67	มากที่สุด
2.2 กิจการนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินอย่างครบถ้วน เพื่อให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินไม่เข้าใจผิดในฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ	4.27	.66	มากที่สุด

ตารางที่ 17 (ต่อ)

2. ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
2.3 กิจการนำเสนอข้อมูลทางการเงิน โดยปราศจากอคติ หรือความเอนเอียง แม้ว่าการนำเสนอข้อมูลทาง การเงินนั้นอาจส่งผลเสียหายแก่กิจการได้	4.27	.68	มากที่สุด
รวม	4.27	.60	มากที่สุด
<p>จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 (S.D. = .60) เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงลำดับ พบว่า กิจการนำเสนอข้อมูลทางการเงิน โดยปราศจากอคติหรือความเอนเอียง แม้ว่าการนำเสนอข้อมูลทางการเงินนั้นอาจส่งผลเสียหายแก่กิจการได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 (S.D. = .68) รองลงมาคือ ข้อมูลในรายงานทางการเงินมีความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม แสดงเนื้อหาและความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 (S.D. = .67) และน้อยที่สุด คือ กิจการนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินอย่างครบถ้วน เพื่อให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินไม่เข้าใจผิดในฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 (S.D. = .66) ตามลำดับ</p> <p>ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้</p>			
3. การเปรียบเทียบกันได้	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
3.1 รายงานทางการเงินของกิจการสามารถแสดงข้อมูล เปรียบเทียบกันได้อย่างรอบระยะเวลารายงานอื่นของกิจการ	4.21	.68	มากที่สุด
3.2 รายงานทางการเงินของกิจการสามารถเปรียบเทียบ ข้อมูลทางการเงินกับกิจการอื่นที่คล้ายกันสำหรับ รอบระยะเวลารายงานเดียวกัน	4.14	.68	มาก
3.3 ท่านปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ซึ่งรวมถึงการเปิดเผย ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการบัญชีที่เปลี่ยนแปลงไป และ ผลกระทบที่มีต่อรายงานในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบได้ของข้อมูลทางการเงิน	4.31	.69	มากที่สุด
รวม	4.22	.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 (S.D. = .60) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า ท่านปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ซึ่งรวมถึงการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการบัญชีที่เปลี่ยนแปลงไป และผลกระทบที่มีต่อรายงานในหมายเหตุประกอบงบการเงินเพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบได้ของข้อมูลทางการเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 (S.D. = .69) รองลงมาคือ รายงานทางการเงินของกิจการสามารถแสดงข้อมูลเปรียบเทียบกันได้อย่างรอบระยะเวลารายงานอื่นของกิจการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 (S.D. = .68) และน้อยที่สุด คือ รายงานทางการเงินของกิจการสามารถเปรียบเทียบข้อมูลทางการเงินกับกิจการอื่นที่คล้ายกันสำหรับรอบระยะเวลารายงานเดียวกัน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 (S.D. = .68) ตามลำดับ

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้

4. การพิสูจน์ยืนยันได้	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
4.1 กิจการให้ความสำคัญกับการนำเสนอข้อมูลที่สามารถตรวจสอบได้	4.34	0.68	มากที่สุด
4.2 รายงานทางการเงินมีความถูกต้อง ครบถ้วน ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง	4.23	0.65	มากที่สุด
4.3 รายงานทางการเงินสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ทำให้ผู้ที่มีความรู้แตกต่างกันสามารถได้ข้อสรุปตรงกันได้ว่า ข้อมูลนั้น เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่นำเสนอ	4.36	0.70	มากที่สุด
รวม	4.31	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงินด้านการพิสูจน์ยืนยันได้ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 (S.D. = .59) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า รายงานทางการเงินสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ทำให้ผู้ที่มีความรู้แตกต่างกันสามารถได้ข้อสรุปตรงกันได้ว่า ข้อมูลนั้นเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่นำเสนอ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 (S.D. = .70) รองลงมาคือ กิจการให้ความสำคัญกับการนำเสนอข้อมูลที่สามารถตรวจสอบได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 (S.D. = .68) และน้อยที่สุด คือ รายงานทางการเงินมีความถูกต้อง ครบถ้วน ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 (S.D. = .65) ตามลำดับ

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพ รายงานทางการเงิน ด้านความทันเวลา

5. ความทันเวลา	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
5.1 กิจการนำเสนอรายงานทางการเงินได้ครบถ้วนสมบูรณ์ และทันต่อเวลา เยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพ	4.29	.68	มากที่สุด
5.2 กิจการนำเสนอรายงานทางการเงินเพื่อใช้ในการตัดสินใจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในระยะเวลาที่เหมาะสม	4.20	.62	มาก
5.3 กิจการมีความรับผิดชอบในการปรับปรุงแก้ไขรายงานทางการเงินให้มีความถูกต้อง เหมาะสมอย่างทันท่วงที	4.32	.74	มากที่สุด
รวม	4.27	.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 20 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความทันเวลา มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 (S.D. = .59) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า กิจการมีความรับผิดชอบในการปรับปรุงแก้ไขรายงานทางการเงินให้มีความถูกต้อง เหมาะสมอย่างทันท่วงที อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 (S.D. = .74) รองลงมาคือ กิจการนำเสนอรายงานทางการเงินได้ครบถ้วนสมบูรณ์และทันต่อเวลา เยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 (S.D. = .68) และน้อยที่สุด คือ กิจการนำเสนอรายงานทางการเงินเพื่อใช้ในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในระยะเวลาที่เหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 (S.D. = .62) ตามลำดับ

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพ รายงานทางการเงิน ด้านความเข้าใจได้

6. ความเข้าใจได้	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
6.1 รายงานทางการเงินแสดงข้อมูลให้ผู้ใช้รายงานทางการเงิน ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจและ กิจกรรมเชิงเศรษฐกิจอย่างสมเหตุสมผลเข้าใจได้	4.28	.64	มากที่สุด
6.2 รายงานทางการเงินมีการจัดประเภทรายการ กำหนดลักษณะ และนำเสนออย่างชัดเจนและ กระชับ เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดและง่ายต่อการทำความเข้าใจ	4.32	.62	มากที่สุด

ตารางที่ 21 (ต่อ)

6. ความเข้าใจได้	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
6.3 กิจการมีการแสดงรายละเอียดประกอบแต่ละรายการครบถ้วน เพียงพอ ทำให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน	4.30	.65	มากที่สุด
รวม	4.30	.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 21 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเข้าใจได้ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 (S.D. = .56) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า รายงานทางการเงินมีการจัดประเภทรายการ กำหนดลักษณะและนำเสนออย่างชัดเจนและกระชับ เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดและง่ายต่อการทำความเข้าใจ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 (S.D. = .62) รองลงมาคือ กิจการมีการแสดงรายละเอียดประกอบแต่ละรายการครบถ้วน เพียงพอ ทำให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 (S.D. = .65) และน้อยที่สุด คือ รายงานทางการเงินแสดงข้อมูลให้ผู้ใช้รายงานทางการเงิน ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจและกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจอย่างสมเหตุสมผลเข้าใจได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 (S.D. = .64) ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการตรวจสอบความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรอิสระ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบใน 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรกทำเมทริกซ์สหสัมพันธ์ (Correlation Matrix) และขั้นตอนที่ 2 จะหาค่าความทนทาน (Tolerance) และหาค่า Variance Inflation Factor (VIF) โดยผลการตรวจสอบ มีดังนี้

ตารางที่ 22 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย

ตัวแปร	A1	A2	A3	A4	A5	A6	B1	B2	B3	B4	B5	C1	C2	C3	C4	C5	C6
A1	1																
A2	.736**	1															
A3	.668**	.704**	1														
A4	.641**	.659**	.656**	1													
A5	.714**	.660**	.774**	.738**	1												
A6	.743**	.678**	.635**	.711**	.746**	1											
B1	.378**	.366**	.377**	.319**	.425**	.418**	1										
B2	.410**	.361**	.389**	.271**	.370**	.418**	.726**	1									
B3	.359**	.267**	.361**	.238**	.344**	.375**	.705**	.786**	1								
B4	.395**	.385**	.364**	.265**	.421**	.419**	.706**	.672**	.676**	1							
B5	.386**	.394**	.443**	.305**	.480**	.409**	.680**	.707**	.764**	.755**	1						

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ตัวแปร	A1	A2	A3	A4	A5	A6	B1	B2	B3	B4	B5	C1	C2	C3	C4	C5	C6
C1	.494**	.423**	.515**	.378**	.531**	.471**	.682**	.668**	.706**	.738**	.779**	1					
C2	.451**	.475**	.486**	.323**	.439**	.434**	.573**	.583**	.581**	.642**	.720**	.737**	1				
C3	.462**	.414**	.415**	.285**	.423**	.429**	.556**	.568**	.564**	.708**	.639**	.768**	.676**	1			
C4	.472**	.508**	.502**	.389**	.486**	.492**	.584**	.578**	.543**	.626**	.676**	.763**	.783**	.774**	1		
C5	.526**	.443**	.536**	.346**	.523**	.483**	.532**	.566**	.549**	.616**	.632**	.755**	.678**	.778**	.756**	1	
C6	.465**	.427**	.531**	.328**	.487**	.359**	.481**	.511**	.455**	.573**	.573**	.719**	.643**	.678**	.681**	.772**	1

หมายเหตุ : ** นัยสำคัญทางสถิติ 0.01

A1 – ความซื่อสัตย์สุจริต, A2 - ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ, A3 - ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน, A4 - การรักษาความลับ, A5 - พฤติกรรมทางวิชาชีพ, A6 - ความโปร่งใส, B1 - สภาพแวดล้อมการควบคุม, B2 - การประเมินความเสี่ยง, B3 – กิจกรรมการควบคุม, B4 - สารสนเทศและการสื่อสาร, B5 - การติดตามและประเมินผล, C1 - ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ, C2 - ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม, C3 - การเปรียบเทียบกันได้, C4 - การพิสูจน์ยืนยันได้, C5 - ความทันเวลา, C6 - ความเข้าใจได้

ตามตารางที่ 22 พบว่า การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ซึ่งประกอบด้วย ความซื่อสัตย์สุจริต ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ ความรู้ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน การรักษาความลับ พฤติกรรมทางวิชาชีพ ความโปร่งใส สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุมสารสนเทศและการสื่อสาร การติดตามและประเมินผล ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม การเปรียบเทียบกันได้ การพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลา และความเข้าใจได้ สามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

ความซื่อสัตย์สุจริต มีความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับ ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .736 ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .668 การรักษาความลับ โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .641 พฤติกรรมทางวิชาชีพ โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .714 ความโปร่งใส โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .743 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ระดับความเชื่อมั่น 99% แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง การประเมินความเสี่ยง โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .410 ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .494 ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .451 การเปรียบเทียบกันได้ โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .462 การพิสูจน์ยืนยันได้ โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .472 ความทันเวลา โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .526 ความเข้าใจได้ โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .465 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ระดับความเชื่อมั่น 99% แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง สภาพแวดล้อมการควบคุม โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .378 กิจกรรมการควบคุม โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .359 สารสนเทศและการสื่อสาร โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .395 การติดตามและประเมินผล โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .386 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ระดับความเชื่อมั่น 99% แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ มีความสัมพันธ์แบบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับ ความรู้ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .704 การรักษาความลับ โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .659 พฤติกรรมทางวิชาชีพ โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .660 ความโปร่งใส โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ที่ .678 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ระดับความเชื่อมั่น 99% แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .423 ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .475 การเปรียบเทียบกันได้ โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .414 การพิสูจน์ยืนยันได้ โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .508 ความทันเวลา โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .443 ความเข้าใจได้ โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .427 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ระดับความเชื่อมั่น 99% แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง สภาพแวดล้อมการควบคุม โดยมีระดับ

ในระดับสูง ความเข้าใจได้ โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .573 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ระดับความเชื่อมั่น 99% แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ มีความสัมพันธ์แบบสัมพันธ์สัทธิสหสัมพันธ์กับ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .737 การเปรียบเทียบกันได้ โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .768 การพิสูจน์ยืนยันได้ โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .763 ความทันเวลา โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .755 ความเข้าใจได้ โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .719 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ระดับความเชื่อมั่น 99% แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม มีความสัมพันธ์แบบสัมพันธ์สัทธิสหสัมพันธ์กับ การเปรียบเทียบกันได้ โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .676 การพิสูจน์ยืนยันได้ โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .783 ความทันเวลา โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .678 ความเข้าใจได้ โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .643 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ระดับความเชื่อมั่น 99% แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

การเปรียบเทียบกันได้ มีความสัมพันธ์แบบสัมพันธ์สัทธิสหสัมพันธ์กับ การพิสูจน์ยืนยันได้ โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .774 ความทันเวลา โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .778 ความเข้าใจได้ โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .678 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ระดับความเชื่อมั่น 99% แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

การพิสูจน์ยืนยันได้ มีความสัมพันธ์แบบสัมพันธ์สัทธิสหสัมพันธ์กับ ความทันเวลา โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .756 ความเข้าใจได้ โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .681 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ระดับความเชื่อมั่น 99% แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ความทันเวลา มีความสัมพันธ์แบบสัมพันธ์สัทธิสหสัมพันธ์กับ ความเข้าใจได้ โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ที่ .772 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ระดับความเชื่อมั่น 99% แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

เพื่อให้การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นมีความชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 2 โดยจะพิจารณาค่า Tolerance และค่า VIF ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้แสดงตามตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ค่า Tolerance และค่า VIF

ตัวแปรอิสระ	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
ความซื่อสัตย์สุจริต	0.32	3.08
ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ	0.35	2.86
ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน	0.33	3.02
การรักษาความลับ	0.37	2.69
พฤติกรรมทางวิชาชีพ	0.26	3.87
ความโปร่งใส	0.32	3.14
สภาพแวดล้อมการควบคุม	0.37	2.72
การประเมินความเสี่ยง	0.31	3.21
กิจกรรมการควบคุม	0.29	3.51
สารสนเทศและการสื่อสาร	0.35	2.83
การติดตามและประเมินผล	0.30	3.29

จากตารางที่ 23 พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 11 ตัวแปร ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต, ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ, ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน, การรักษาความลับ, พฤติกรรมทางวิชาชีพ, ความโปร่งใส, สภาพแวดล้อมการควบคุม, การประเมินความเสี่ยง, กิจกรรมการควบคุม, สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีค่า Tolerance ต่ำสุดเท่ากับ 0.26 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่ต้องมากกว่า 0.10 ส่วน VIF มีค่าสูงสุดเท่ากับ 3.87 ซึ่งไม่เกิน 10 จึงเป็นการยืนยันผลการวิเคราะห์ในขั้นตอนแรกจากการทำเมทริกซ์สหสัมพันธ์ (Correlation Matrix) ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 11 ตัวแปร ไม่มีความสัมพันธ์กัน และมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ

การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้หน่วยวิเคราะห์ทั้งหมดจากกลุ่มตัวอย่าง หรือการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรวม สามารถสรุปผลการทดสอบได้ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ
คุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี	ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ				
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	1.273	0.295		4.320	0.000
ความซื่อสัตย์สุจริต	0.199	0.095	0.180	2.097	0.037*
ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ	-0.033	0.086	-0.032	-0.381	0.704
ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการ ปฏิบัติงาน	0.260	0.092	0.241	2.829	0.005**
การรักษาความลับ	-0.190	0.101	-0.152	-1.890	0.060
พฤติกรรมทางวิชาชีพ	0.300	0.111	0.259	2.694	0.007**
ความโปร่งใส	0.137	0.099	0.120	1.378	0.169

หมายเหตุ: n = 284, R = 0.580, Adjusted R² = 0.337, SE_{Est} = 0.489, F = 23.415

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) มีค่าเท่ากับ 0.337 แสดงว่า จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน การรักษาความลับ พฤติกรรมทางวิชาชีพ และความโปร่งใส สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ได้ร้อยละ 33.70 เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า

จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมทางวิชาชีพ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ส่วนจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ การรักษาความลับ และความ

โปร่งใส ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

สมมติฐานข้อที่ 2 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

ตารางที่ 25 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี	ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม				
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	1.660	0.305		5.452	0.000
ความซื่อสัตย์สุจริต	0.100	0.098	0.090	1.019	0.309
ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ	0.220	0.089	0.211	2.479	0.014*
ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน	0.279	0.095	0.257	2.940	0.004**
การรักษาความลับ	-0.258	0.104	-0.205	-2.483	0.014*
พฤติกรรมทางวิชาชีพ	0.090	0.115	0.077	0.780	0.436
ความโปร่งใส	0.171	0.103	0.149	1.666	0.097

หมายเหตุ: n = 284, R = 0.546, Adjusted R² = 0.298, SE_{Est} = 0.505, F = 19.599

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) มีค่าเท่ากับ 0.298 แสดงว่า จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน การรักษาความลับ พฤติกรรมทางวิชาชีพ และความโปร่งใส สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ได้ร้อยละ 29.80 เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า

จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ และความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ส่วนจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ การรักษาความลับ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต พฤติกรรมทางวิชาชีพ และความโปร่งใส ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

สมมติฐานข้อที่ 3 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้

ตารางที่ 26 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้

จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี	การเปรียบเทียบกันได้				
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	1.751	0.315		5.565	0.000
ความซื่อสัตย์สุจริต	0.244	0.101	0.218	2.411	0.017*
ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ	0.114	0.092	0.108	1.238	0.217
ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน	0.143	0.098	0.131	1.461	0.145
การรักษาความลับ	-0.307	0.107	-0.241	-2.855	0.005**
พฤติกรรมทางวิชาชีพ	0.166	0.119	0.142	1.398	0.163
ความโปร่งใส	0.205	0.106	0.176	1.934	0.054

หมายเหตุ: n = 284, R = 0.516, Adjusted R² = 0.266, SE_{Est} = 0.522, F = 16.755

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) มีค่าเท่ากับ 0.266 แสดงว่า จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน การรักษาความลับ พฤติกรรมทางวิชาชีพ และความโปร่งใส สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของคุณภาพรายงาน

การเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้ ใต้ร้อยละ 26.60 เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า

จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ การรักษาความลับ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ ความรู้ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน พฤติกรรมทางวิชาชีพ และความโปร่งใส ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้

สมมติฐานข้อที่ 4 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้

ตารางที่ 27 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้

จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี	การพิสูจน์ยืนยันได้				
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	1.397	0.294		4.753	0.000
ความซื่อสัตย์สุจริต	0.033	0.095	0.030	0.345	0.730
ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ	0.228	0.086	0.222	2.666	0.008**
ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และ การรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน	0.212	0.092	0.198	2.317	0.021*
การรักษาความลับ	-0.169	0.100	-0.136	-1.681	0.094
พฤติกรรมทางวิชาชีพ	0.126	0.111	0.110	1.132	0.258
ความโปร่งใส	0.237	0.099	0.209	2.391	0.017*

หมายเหตุ: n = 284, R = 0.574, Adjusted R² = 0.329, SE_{est} = 0.487, F = 22.679

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.329 แสดงว่า จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน การรักษาความลับ พฤติกรรมทางวิชาชีพ และความโปร่งใส สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้ ได้ร้อยละ 32.90 เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า

จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน และความโปร่งใส มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ส่วนจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต การรักษาความลับ และพฤติกรรมทางวิชาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้

สมมติฐานข้อที่ 5 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความทันเวลา **ตารางที่ 28** การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความทันเวลา

จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี	ความทันเวลา				
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	1.359	0.287		4.740	0.000
ความซื่อสัตย์สุจริต	0.268	0.092	0.243	2.909	0.004**
ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ	-0.018	0.084	-0.017	-0.210	0.834
ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และ การรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน	0.321	0.089	0.297	3.594	0.000**
การรักษาความลับ	-0.317	0.098	-0.253	-3.237	0.001**
พฤติกรรมทางวิชาชีพ	0.233	0.108	0.201	2.151	0.032*
ความโปร่งใส	0.177	0.097	0.154	1.830	0.068

หมายเหตุ: n = 284, R = 0.610, Adjusted R² = 0.359, SE_{Est} = 0.475, F = 27.379

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.359 แสดงว่า จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน การรักษาความลับ พฤติกรรมทางวิชาชีพ และความโปร่งใส สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความทันเวลา ได้ร้อยละ 35.90 เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า

จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมทางวิชาชีพ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความทันเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ส่วนจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ การรักษาความลับ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพรายงานการเงิน ด้านความทันเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ และความโปร่งใส ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความทันเวลา

สมมติฐานข้อที่ 6 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้ **ตารางที่ 29** การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้

จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี	ความเข้าใจได้				
	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	1.840	0.279		6.603	0.000
ความซื่อสัตย์สุจริต	0.226	0.090	0.218	2.519	0.012*
ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ	0.055	0.081	0.056	0.673	0.501
ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน	0.355	0.087	0.349	4.083	0.000**
การรักษาความลับ	-0.198	0.095	-0.168	-2.085	0.038*
พฤติกรรมทางวิชาชีพ	0.259	0.105	0.238	2.453	0.015*
ความโปร่งใส	-0.129	0.094	-0.120	-1.376	0.170

หมายเหตุ: n = 284, R = 0.573, Adjusted R² = 0.328, SE_{est} = 0.462, F = 22.546

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.328 แสดงว่า จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน การรักษาความลับ พฤติกรรมทางวิชาชีพ และความโปร่งใส สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้ ได้ร้อยละ 32.80 เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า

จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมทางวิชาชีพ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ส่วนจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ การรักษาความลับ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ และความโปร่งใส ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้

สมมติฐานข้อที่ 7 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

ตารางที่ 30 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน	ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ				
	B	Std.Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	0.647	0.152		4.259	0.000
สภาพแวดล้อมการควบคุม	0.133	0.056	0.134	2.399	0.017*
การประเมินความเสี่ยง	0.037	0.056	0.041	0.671	0.503
กิจกรรมการควบคุม	0.108	0.055	0.123	1.948	0.052
สารสนเทศและการสื่อสาร	0.236	0.055	0.245	4.322	0.000**
การติดตามและประเมินผล	0.348	0.056	0.380	6.212	0.000**

หมายเหตุ: n = 284, R = 0.826, Adjusted R² = 0.683, SE_{Est} = 0.337, F = 119.719

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.683 แสดงว่า ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และ การติดตามและประเมินผล สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ได้ร้อยละ 68.30 เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า

ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ส่วนประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ การประเมินความเสี่ยง และกิจกรรมการควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

สมมติฐานข้อที่ 8 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

ตารางที่ 31 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

ประสิทธิภาพการควบคุม ภายใน	ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม				
	B	Std.Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	1.133	0.182		6.209	0.000
สภาพแวดล้อมการควบคุม	0.067	0.067	0.067	1.003	0.317
การประเมินความเสี่ยง	0.083	0.067	0.090	1.249	0.213
กิจกรรมการควบคุม	-0.047	0.066	-0.053	-0.701	0.484
สารสนเทศและการสื่อสาร	0.174	0.066	0.180	2.658	0.008**
การติดตามและประเมินผล	0.473	0.067	0.515	7.044	0.000**

หมายเหตุ: n = 284, R = 0.740, Adjusted R² = 0.547, SE_{est} = 0.405, F = 67.194

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.547 แสดงว่า ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และ การติดตามและประเมินผล สามารถ

อธิบายความสัมพันธ์ของคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ได้ร้อยละ 54.70 เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า

ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง และกิจกรรมการควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

สมมติฐานข้อที่ 9 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้

ตารางที่ 32 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้

ประสิทธิภาพการควบคุม ภายใน	การเปรียบเทียบกันได้				
	B	Std.Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	1.090	0.188		5.807	0.000
สภาพแวดล้อมการควบคุม	0.006	0.069	0.006	0.095	0.925
การประเมินความเสี่ยง	0.083	0.069	0.089	1.210	0.227
กิจกรรมการควบคุม	0.009	0.068	0.010	0.132	0.895
สารสนเทศและการสื่อสาร	0.481	0.068	0.492	7.121	0.000**
การติดตามและประเมินผล	0.178	0.069	0.192	2.581	0.010*

หมายเหตุ: n = 284, R = 0.729, Adjusted R² = 0.522, SE_{Est} = 0.417, F = 62.934

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) มีค่าเท่ากับ 0.522 แสดงว่า ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และ การติดตามและประเมินผล สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้ ได้ร้อยละ 52.20 เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า

ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ส่วนประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง และกิจกรรมการควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้

สมมติฐานข้อที่ 10 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้

ตารางที่ 33 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้

ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน	การพิสูจน์ยืนยันได้				
	B	Std.Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	1.260	0.188		6.708	0.000
สภาพแวดล้อมการควบคุม	0.142	0.069	0.144	2.074	0.039*
การประเมินความเสี่ยง	0.128	0.069	0.140	1.857	0.064
กิจกรรมการควบคุม	-0.110	0.068	-0.127	-1.609	0.109
สารสนเทศและการสื่อสาร	0.181	0.068	0.190	2.684	0.008**
การติดตามและประเมินผล	0.392	0.069	0.432	5.657	0.000**

หมายเหตุ: n = 284, R = 0.712, Adjusted R² = 0.507, SE_{est} = 0.417, F = 57.209

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) มีค่าเท่ากับ 0.507 แสดงว่า ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และ การติดตามและประเมินผล สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้ ได้ร้อยละ 50.70 เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า

ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ส่วนประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ การประเมินความเสี่ยง และกิจกรรมการควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้

สมมติฐานข้อที่ 11 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความทันเวลา

ตารางที่ 34 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความทันเวลา

ประสิทธิภาพการควบคุม ภายใน	ความทันเวลา				
	B	Std.Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	1.367	0.199		6.875	0.000
สภาพแวดล้อมการควบคุม	0.027	0.073	0.027	0.376	0.707
การประเมินความเสี่ยง	0.144	0.073	0.156	1.973	0.049*
กิจกรรมการควบคุม	-0.007	0.072	-0.008	-0.102	0.919
สารสนเทศและการสื่อสาร	0.254	0.072	0.264	3.549	0.000**
การติดตามและประเมินผล	0.284	0.073	0.310	3.870	0.000**

หมายเหตุ: n = 284, R = 0.676, Adjusted R² = 0.457, SE_{Est} = 0.441, F = 46.798

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) มีค่าเท่ากับ 0.457 แสดงว่า ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และ การติดตามและประเมินผล สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความทันเวลา ได้ร้อยละ 45.70 เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า

ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ การประเมินความเสี่ยง สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความทันเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ส่วนประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม และกิจกรรมการควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความทันเวลา

สมมติฐานข้อที่ 12 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้

ตารางที่ 35 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้

ประสิทธิภาพการควบคุม ภายใน	ความเข้าใจได้				
	B	Std.Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	1.812	0.198		9.139	0.000
สภาพแวดล้อมการควบคุม	0.030	0.072	0.032	0.411	0.681
การประเมินความเสี่ยง	0.165	0.073	0.191	2.274	0.024*
กิจกรรมการควบคุม	-0.126	0.072	-0.153	-1.746	0.082
สารสนเทศและการสื่อสาร	0.260	0.071	0.288	3.651	0.000**
การติดตามและประเมินผล	0.271	0.073	0.316	3.717	0.000**

หมายเหตุ: n = 284, R = 0.624, Adjusted R² = 0.389, SE_{Est} = 0.440, F = 35.411

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) มีค่าเท่ากับ 0.389 แสดงว่า ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และ การติดตามและประเมินผล สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้ ได้ร้อยละ 38.90 เมื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า

ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ การประเมินความเสี่ยง สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ส่วนประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อม การควบคุม และกิจกรรมการควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้

ตารางที่ 36 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ตัวแปร	ผลการทดสอบ
สมมติฐานข้อที่ 1 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	1.ความซื่อสัตย์สุจริต	สนับสนุน
	2.ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ	ไม่สนับสนุน
	3.ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน	สนับสนุน
	4.การรักษาความลับ	ไม่สนับสนุน
	5.พฤติกรรมทางวิชาชีพ	สนับสนุน
	6.ความโปร่งใส	ไม่สนับสนุน
สมมติฐานข้อที่ 2 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	1.ความซื่อสัตย์สุจริต	ไม่สนับสนุน
	2.ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ	สนับสนุน
	3.ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน	สนับสนุน
	4.การรักษาความลับ	ไม่สนับสนุน
	5.พฤติกรรมทางวิชาชีพ	ไม่สนับสนุน
	6.ความโปร่งใส	ไม่สนับสนุน
สมมติฐานข้อที่ 3 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้	1.ความซื่อสัตย์สุจริต	สนับสนุน
	2.ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ	ไม่สนับสนุน
	3.ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน	ไม่สนับสนุน
	4.การรักษาความลับ	ไม่สนับสนุน
	5.พฤติกรรมทางวิชาชีพ	ไม่สนับสนุน
	6.ความโปร่งใส	ไม่สนับสนุน

ตารางที่ 36 (ต่อ)

สมมติฐาน	ตัวแปร	ผลการทดสอบ
สมมติฐานข้อที่ 4 จรรยาบรรณวิชาชีพ บัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ คุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้	1.ความซื่อสัตย์สุจริต	ไม่สนับสนุน
	2.ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ	สนับสนุน
	3.ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน	สนับสนุน
	4.การรักษาความลับ	ไม่สนับสนุน
	5.พฤติกรรมทางวิชาชีพ	ไม่สนับสนุน
	6.ความโปร่งใส	สนับสนุน
สมมติฐานข้อที่ 5 จรรยาบรรณวิชาชีพ บัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ คุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความทันเวลา	1.ความซื่อสัตย์สุจริต	สนับสนุน
	2.ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ	ไม่สนับสนุน
	3.ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน	สนับสนุน
	4.การรักษาความลับ	ไม่สนับสนุน
	5.พฤติกรรมทางวิชาชีพ	สนับสนุน
	6.ความโปร่งใส	ไม่สนับสนุน
สมมติฐานข้อที่ 6 จรรยาบรรณวิชาชีพ บัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ คุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้	1.ความซื่อสัตย์สุจริต	สนับสนุน
	2.ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ	ไม่สนับสนุน
	3.ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน	สนับสนุน
	4.การรักษาความลับ	ไม่สนับสนุน
	5.พฤติกรรมทางวิชาชีพ	สนับสนุน
	6.ความโปร่งใส	ไม่สนับสนุน
สมมติฐานข้อที่ 7 ประสิทธิภาพ การควบคุมภายในมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	1.สภาพแวดล้อมการควบคุม	สนับสนุน
	2.การประเมินความเสี่ยง	ไม่สนับสนุน
	3.กิจกรรมการควบคุม	ไม่สนับสนุน
	4.สารสนเทศและการสื่อสาร	สนับสนุน
	5.การติดตามและประเมินผล	สนับสนุน

ตารางที่ 36 (ต่อ)

สมมติฐาน	ตัวแปร	ผลการทดสอบ
สมมติฐานข้อที่ 8 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	1.สภาพแวดล้อมการควบคุม	ไม่สนับสนุน
	2.การประเมินความเสี่ยง	ไม่สนับสนุน
	3.กิจกรรมการควบคุม	ไม่สนับสนุน
	4.สารสนเทศและการสื่อสาร	สนับสนุน
	5.การติดตามและประเมินผล	สนับสนุน
สมมติฐานข้อที่ 9 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลด้านการเปรียบเทียบกันได้	1.สภาพแวดล้อมการควบคุม	ไม่สนับสนุน
	2.การประเมินความเสี่ยง	ไม่สนับสนุน
	3.กิจกรรมการควบคุม	ไม่สนับสนุน
	4.สารสนเทศและการสื่อสาร	สนับสนุน
	5.การติดตามและประเมินผล	สนับสนุน
สมมติฐานข้อที่ 10 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลด้านการพิสูจน์ยืนยันได้	1.สภาพแวดล้อมการควบคุม	สนับสนุน
	2.การประเมินความเสี่ยง	ไม่สนับสนุน
	3.กิจกรรมการควบคุม	ไม่สนับสนุน
	4.สารสนเทศและการสื่อสาร	สนับสนุน
	5.การติดตามและประเมินผล	สนับสนุน
สมมติฐานข้อที่ 11 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลด้านความทันเวลา	1.สภาพแวดล้อมการควบคุม	ไม่สนับสนุน
	2.การประเมินความเสี่ยง	สนับสนุน
	3.กิจกรรมการควบคุม	ไม่สนับสนุน
	4.สารสนเทศและการสื่อสาร	สนับสนุน
	5.การติดตามและประเมินผล	สนับสนุน
สมมติฐานข้อที่ 12 ประสิทธิภาพการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลด้านความเข้าใจได้	1.สภาพแวดล้อมการควบคุม	ไม่สนับสนุน
	2.การประเมินความเสี่ยง	สนับสนุน
	3.กิจกรรมการควบคุม	ไม่สนับสนุน
	4.สารสนเทศและการสื่อสาร	สนับสนุน
	5.การติดตามและประเมินผล	สนับสนุน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีวัตถุประสงค์เพื่อความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยตัวแปรอิสระที่ทำการศึกษาคือ 1) จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน การรักษาความลับ พฤติกรรมทางวิชาชีพ และความโปร่งใส และ 2) ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล ตัวแปรตาม คือ คุณภาพรายงานทางการเงิน ได้แก่ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ, ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม การเปรียบเทียบกันได้ การพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลา และความเข้าใจได้ การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานจะใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยของความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สำหรับการสรุปผลการวิจัยสามารถสรุปและอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. การอภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อจำกัดการวิจัย
4. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอสรุปผลการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 76.10 มีอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 44.72 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 49.29 มีประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชี 6 – 10 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 41.20 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาท จำนวน 111 คิดเป็นร้อยละ 39.08

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 (S.D. = .54) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า ท่านปฏิบัติงานอย่างตรงไปตรงมา จริงใจ ซื่อตรง ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง ตรงตามหลักฐานที่เป็นจริง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 (S.D. = .61) รองลงมาคือ ท่านปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความยุติธรรม ซื่อสัตย์สุจริต และปราศจากผลประโยชน์ทับซ้อน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 (S.D. = .67) และน้อยที่สุด คือ ท่านปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เทียบตรงต่อวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 (S.D. = .66) ตามลำดับ

ด้านความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 (S.D. = .57) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า ท่านสามารถใช้ดุลยพินิจและปฏิบัติงานอย่าง เป็นอิสระภายใต้กรอบวิชาชีพบัญชี อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 (S.D. = .71) รองลงมาคือ ท่านใช้ดุลยพินิจของตนเองในการพิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ จากหลักฐานที่ปรากฏโดยปราศจากความลำเอียง หรืออคติส่วนบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 (S.D. = .72) และน้อยที่สุด คือ ท่านมีความเที่ยงธรรม ซื่อตรง โดยที่ไม่เข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียใด ๆ จากหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 (S.D. = .65) ตามลำดับ

ด้านความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 (S.D. = .55) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า ท่านปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพบัญชีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 (S.D. = .67) รองลงมาคือ ท่านปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง รอบคอบด้วยความชำนาญ ใช้ความรู้ และทักษะในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 (S.D. = .65) และน้อยที่สุด คือ ท่านปฏิบัติงานโดยมีความรู้ ความสามารถ ตามหลักวิชาชีพ อย่างเพียงพอที่ทำงานสำเร็จได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 (S.D. = .63) ตามลำดับ

ด้านการรักษาความลับ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 (S.D. = .47) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า ท่านปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง ปกป้อง

รักษาข้อมูลของกิจการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 (S.D. = .55) รองลงมาคือ ท่านเปิดเผยข้อมูลเฉพาะตามสิทธิหรือหน้าที่ที่กำหนดตามกฎหมาย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 (S.D. = .63) และน้อยที่สุด คือ ท่านไม่นำความลับของกิจการไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือบุคคลอื่น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 (S.D. = .58) ตามลำดับ

ด้านพฤติกรรมทางวิชาชีพ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 (S.D. = .51) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า ท่านปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และหลีกเลี่ยงการกระทำที่อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อความน่าเชื่อถือของวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 (S.D. = .59) รองลงมาคือ ท่านรักษาผลประโยชน์ที่พึงมีให้กับกิจการและบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยยึดหลักความถูกต้องตามกฎหมาย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 (S.D. = .64) และน้อยที่สุด คือ ท่านปฏิบัติงานด้วยจริยธรรมทางกิจการขององค์กร อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 (S.D. = .63) ตามลำดับ

ด้านความโปร่งใส มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 (S.D. = .52) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า ท่านปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น บิดเบือน หรือเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 (S.D. = .61) รองลงมาคือ ท่านกระทำและปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ โดยมุ่งเน้นจรรยาบรรณและการกระทำที่ถูกต้องเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 (S.D. = .61) และน้อยที่สุด คือ ท่านปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบย้อนหลังได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 (S.D. = .60) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายใน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 (S.D. = .60) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า กิจการมีการจัดทำและปฏิบัติตามคำสั่งเพื่อมอบหมายในองค์กรอย่างชัดเจน ช่วยให้มั่นใจว่ากิจการมีระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 (S.D. = .71) รองลงมาคือ กิจการมีการกำหนดรูปแบบโครงสร้างองค์กร และการแบ่งแยกหน้าที่อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (S.D. = .75) และน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารของกิจการให้ความสำคัญกับการควบคุมภายใน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (S.D. = .72) ตามลำดับ

ด้านการประเมินความเสี่ยง มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 (S.D. = .65) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า กิจการมีการกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาระดับความสำคัญของความเสี่ยง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (S.D. = .79) รองลงมาคือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประเมินความเสี่ยงที่ชัดเจน และวัดผลได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 (S.D. = .77) และน้อยที่สุด คือ บุคลากรทุกส่วนมีส่วนร่วม

ในการประเมินความเสี่ยงเพื่อให้สามารถระบุความเสี่ยงที่มีสาระสำคัญของทั้งกิจการได้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 (S.D. = .81) ตามลำดับ

ด้านกิจกรรมการควบคุม มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 (S.D. = .68) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า กิจการมีการออกแบบเอกสารภายในเพื่อให้เกิดการควบคุมภายในที่ชัดเจน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 (S.D. = .81) รองลงมาคือ กิจการมีการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และวงเงินอนุมัติของผู้บริหารแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจน และเป็นลายลักษณ์อักษร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 (S.D. = .84) ลำดับถัดมาคือ กิจการมีการกำหนดกิจกรรมการควบคุม ให้สอดคล้องกับความเสี่ยงที่ได้ประเมินไว้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 (S.D. = .72) และน้อยที่สุด คือ บุคลากรทุกส่วนเข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรม การควบคุมที่กำหนด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 (S.D. = .84) ตามลำดับ

ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 (S.D. = .62) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า กิจการใช้เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 (S.D. = .67) รองลงมาคือ กิจการมีช่องทางให้บุคลากรสามารถแสดงความคิดเห็น หรือเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงระบบการควบคุมขององค์กร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 (S.D. = .81) และน้อยที่สุด คือ กิจการมีการจัดเก็บข้อมูลหรือเอกสารประกอบการจ่ายเงินและการบันทึกบัญชีไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ โดยอาจใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเก็บ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 (S.D. = .71) ตามลำดับ

ด้านการติดตามและประเมินผล มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 (S.D. = .65) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า กิจการมีขั้นตอนการติดตามและกำกับดูแลการปฏิบัติงานแต่ละกิจกรรมอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 (S.D. = .72) รองลงมาคือ กิจการกำหนดให้มีการเปรียบเทียบแผนและติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 (S.D. = .74) ลำดับถัดมาคือ กิจการกำหนดให้มีการติดตามผลการแก้ไขข้อบกพร่องจากการประเมินผลและข้อเสนอแนะของผู้ตรวจสอบภายในและภายนอกอย่างสม่ำเสมอและทันท่วงที อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 (S.D. = .78) และน้อยที่สุด คือ กิจการได้รับการตรวจสอบจากผู้ตรวจสอบภายในและภายนอก และรายงานผลการปฏิบัติตามระบบการควบคุมอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 (S.D. = .74) ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 (S.D. = .59) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า กิจการ

จัดทำข้อมูลในรายงานทางการเงิน โดยให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้ ข้อมูลทั้งภายในและภายนอก อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 (S.D. = .70) รองลงมาคือ รายงานทางการเงินของกิจการสามารถช่วยให้ผู้บริหารวางแผนการดำเนินงานของหน่วยงานได้เป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 (S.D. = .70) ลำดับถัดมาคือ ข้อมูลในการรายงานทางการเงินสามารถนำมาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานในอดีตได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 (S.D. = .66) และน้อยที่สุด คือ ข้อมูลในรายงานทางการเงิน สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 (S.D. = .71) ตามลำดับ

ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 (S.D. = .60) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า กิจการนำเสนอข้อมูลทางการเงิน โดยปราศจากอคติหรือความเอนเอียง แม้ว่าการนำเสนอข้อมูลทางการเงินนั้นอาจส่งผลเสียหายแก่กิจการได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 (S.D. = .68) รองลงมาคือ ข้อมูลในรายงานทางการเงินมีความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม แสดงเนื้อหาและความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 (S.D. = .67) และน้อยที่สุด คือ กิจการนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินอย่างครบถ้วน เพื่อให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินไม่เข้าใจผิดในฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 (S.D. = .66) ตามลำดับ

ด้านการเปรียบเทียบกันได้ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 (S.D. = .60) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า ท่านปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ซึ่งรวมถึงการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการบัญชีที่เปลี่ยนแปลงไป และผลกระทบที่มีต่อรายงานในหมายเหตุประกอบงบการเงินเพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบได้ของข้อมูลทางการเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 (S.D. = .69) รองลงมาคือ รายงานทางการเงินของกิจการสามารถแสดงข้อมูลเปรียบเทียบกันได้กับรอบระยะเวลารายงานอื่นของกิจการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 (S.D. = .68) และน้อยที่สุด คือ รายงานทางการเงินของกิจการสามารถเปรียบเทียบข้อมูลทางการเงินกับกิจการอื่นที่คล้ายกันสำหรับรอบระยะเวลารายงานเดียวกัน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 (S.D. = .68) ตามลำดับ

ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 (S.D. = .59) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า รายงานทางการเงินสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ทำให้ผู้ที่มีความรู้แตกต่างกันสามารถได้ข้อสรุปตรงกันได้ว่า ข้อมูลนั้นเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่นำเสนอ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 (S.D. = .70) รองลงมาคือ กิจการให้ความสำคัญกับการนำเสนอข้อมูลที่สามารถตรวจสอบได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 (S.D. = .68) และน้อยที่สุด คือ รายงานทางการเงินมีความถูกต้อง ครบถ้วน

ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 (S.D. = .65) ตามลำดับ

ด้านความทันเวลา มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 (S.D. = .59) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า กิจการมีความรับผิดชอบในการปรับปรุงแก้ไขรายงานทางการเงินให้มีความถูกต้อง เหมาะสมอย่างทันท่วงที อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 (S.D. = .74) รองลงมาคือ กิจการนำเสนอรายงานทางการเงินได้ครบถ้วนสมบูรณ์และทันต่อเวลา ยิ่งผู้ประกอบการวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 (S.D. = .68) และน้อยที่สุด คือ กิจการนำเสนอรายงานทางการเงินเพื่อใช้ในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในระยะเวลาที่เหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 (S.D. = .62) ตามลำดับ

ด้านความเข้าใจได้ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 (S.D. = .56) เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า รายงานทางการเงินมีการจัดประเภทรายการกำหนดลักษณะ และนำเสนออย่างชัดเจนและกระชับ เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดและง่ายต่อการทำความเข้าใจ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 (S.D. = .62) รองลงมาคือ กิจการมีการแสดงรายละเอียดประกอบแต่ละรายการครบถ้วน เพียงพอ ทำให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 (S.D. = .65) และน้อยที่สุด คือ รายงานทางการเงินแสดงข้อมูลให้ผู้ใช้รายงานทางการเงิน ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจ และกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจอย่างสมเหตุสมผลเข้าใจได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 (S.D. = .64) ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

สมมติฐานข้อที่ 1 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

สมมติฐานข้อที่ 2 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

สมมติฐานข้อที่ 3 จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้

ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ การประเมินความเสี่ยง และกิจกรรมการควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง และกิจกรรมการควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม และประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยง และกิจกรรมการควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการเปรียบเทียบกันได้ และประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ การประเมินความเสี่ยง และกิจกรรมการควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้ และประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม และกิจกรรมการควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความทันเวลา และประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม และกิจกรรมการควบคุม ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ด้านความเข้าใจได้

อภิปรายผลการวิจัย

ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย โดยผลที่ได้จากการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมทางวิชาชีพ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ และความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ และจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน และความโปร่งใส มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้ และจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และ

การรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมทางวิชาชีพ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความทันเวลา และจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมทางวิชาชีพ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเข้าใจได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย พบว่า จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี มีความสัมพันธ์กับคุณภาพรายงานทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญ (Augustine et al., 2015, YanuarLazuardi et al., 2017, Stanley, 2020) และจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ด้านความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ความสามารถและมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการและการรักษาความลับ มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน (อมรรรัตน์ บุรณะพล และปวีณา คำพุกกะ, 2561) รวมถึงด้านความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชี ก็มีผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินด้วยเช่นกัน ดังนั้น นักบัญชีจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับองค์กรที่ตนเองทำบัญชีเป็นอย่างดี เพื่อให้รายงานทางการเงินสะท้อนฐานะทางการเงิน ผลการดำเนินงาน และการเปลี่ยนแปลงฐานะทางการเงินได้ใกล้เคียงกับสภาพที่แท้จริงขององค์กร ส่งผลให้ข้อมูลในรายงานทางการเงินมีลักษณะเชิงคุณภาพ เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินอันจะนำมาสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ใช้งบการเงิน และผู้มีส่วนได้เสียกับองค์กร (ทัตดาว สิทธิรักษ์, 2557)

และสอดคล้องกับงานวิจัย พบว่า จรรยาบรรณวิชาชีพ ด้านความโปร่งใส ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบต่อผู้รับบริการและการรักษาความลับ และ ความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลหรือนิติบุคคลที่ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติหน้าที่ให้มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชี (ดารารัตน์ สุขแก้ว และคณะ, 2559) ทำให้ทราบว่าองค์กร มีความต้องการนักบัญชีที่ปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ ด้านจรรยาบรรณในวิชาชีพด้วยเหตุนี้ นักบัญชีจึงควรมีการพัฒนาศักยภาพทางการบัญชีอย่างต่อเนื่อง มีความเข้าใจในมาตรฐานการบัญชีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (วรภรณ์ ชัชกุล, 2560, ผกาวดี นิลสุวรรณ และคณะ, 2563) รวมถึงผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะของนักบัญชี และส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีของกิจการมีจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง เป็นอิสระ ปราศจากการถูกครอบงำ ไม่มีอคติและความลำเอียงในการปฏิบัติงาน ปฏิบัติงานด้วยความรู้ความสามารถอย่างเต็มกำลัง เพื่อให้สามารถนำเสนอข้อมูลทางการเงินที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ได้อย่างแท้จริง (สิริพรรณ โภมรัตน์มงคล, 2562, สลักจิต นิลผาย, 2563)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุม สารสนเทศและการสื่อสาร และ

การติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม และประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้ และประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ สภาพแวดล้อมการควบคุมสารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้ และประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ การประเมินความเสี่ยง สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความทันเวลา และประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ได้แก่ การประเมินความเสี่ยง สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามและประเมินผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเข้าใจได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร และด้านการติดตามและประเมินผล มีผลกระทบเชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน (แพรวารี จุ่มด้วง, 2560, สุทธาทิพย์ บุญสาลี, 2560, จิตรลดา สีหามาตย์, 2561, Ochung, 2017, Hutagalung et al., 2018) เช่นเดียวกับความน่าเชื่อถือของสารสนเทศทางการบัญชี ด้านการควบคุมภายใน มีผลกระทบเชิงบวกกับคุณภาพรายงานทางการเงิน (ทิพย์สุดา ทาสีดำ, 2565) ดังนั้น ระบบการควบคุมภายใน จึงมีผลต่อคุณภาพของรายงานทางการเงิน ระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพจะช่วยในการรักษาความน่าเชื่อถือของข้อมูลทางการเงิน การควบคุมการเข้าถึงข้อมูล และการตรวจสอบข้อมูลเพื่อป้องกันการทุจริตและข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในรายงานทางการเงิน นอกจากนี้ ระบบการควบคุมภายในที่ดีจะทำให้ระบบบัญชีมีความเป็นมาตรฐานและถูกต้อง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างรายงานทางการเงินที่ถูกต้อง มีคุณภาพ เชื่อถือได้ และทันเวลา ระบบบัญชีที่เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการบัญชีที่ถูกต้องช่วยให้ข้อมูลทางการเงินถูกบันทึกอย่างถูกต้องและสามารถตรวจสอบได้ รวมถึงระบบการควบคุมภายในที่ดี จะช่วยให้ทรัพย์สินขององค์กรได้รับการดูแลรักษา ป้องกันความเสียหายอันเกิดจากการทุจริตและข้อผิดพลาด ส่งผลให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (อัจฉรา มานะอริยกุล, 2559, Ikrar, 2018)

ข้อจำกัดการศึกษา

ข้อจำกัดเกี่ยวกับขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยครั้งนี้ คือนักบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเท่านั้น ดังนั้นนักวิจัยที่จะนำผลการศึกษาไปใช้ควรระวังข้อจำกัดเหล่านี้

ข้อเสนอแนะของการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

1.1 ทำให้ผู้บริหารขององค์กร ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี และประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติงานด้านบัญชีให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1.2 ช่วยให้ผู้บริหารขององค์กรใช้เป็นเครื่องมือและข้อมูลที่สนับสนุนแนวคิดเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน และคุณภาพรายงานทางการเงิน ซึ่งจะช่วยให้องค์กรสามารถนำไปปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร และมีข้อมูลทางบัญชีที่มีคุณภาพมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้ใช้งาน

1.3 เพื่อเพิ่มองค์ความรู้ให้กับผู้บริหารและนักบัญชีเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน และคุณภาพรายงานทางการเงิน สำหรับการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร

2. ผลการศึกษาวิจัยจะช่วยสนับสนุนให้ผู้ใช้งบการเงิน

2.1 องค์กรควรส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ ให้กับพนักงานบัญชีและผู้มีหน้าที่ด้านบัญชี ให้มีความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและการควบคุมภายใน เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อหน่วยงานและปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร

2.2 องค์กรควรส่งเสริมให้บุคลากรคำนึงถึงความสำคัญของคุณภาพของข้อมูลทางการบัญชีโดยเฉพาะบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทางการบัญชี เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจ

2.3 องค์กรควรส่งเสริมให้บุคลากรคำนึงถึงความสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี และการควบคุมภายใน โดยสร้างเป็นข้อกำหนดในการปฏิบัติงาน และสร้างความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างผลงานของตนกับความสำเร็จของหน่วยงาน

2.4 ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ผู้ตรวจสอบภายในฝึกอบรมและพัฒนาตนเองให้สามารถปฏิบัติงานตรวจสอบภายในให้เกิดประสิทธิภาพเพราะปัจจุบันความเสี่ยงเกิดขึ้นในทุกกระบวนการ

จำเป็นต้องมีเครื่องมือหรือระบบการควบคุมภายในที่ดีมาช่วยในการกำกับ ติดตาม และประเมิน การดำเนินงานอย่างต่อเนื่องต่อไป

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

3.1 ควรทำการศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน เช่น ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชี ทักษะทางวิชาชีพ เพื่อนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในการจัดทำบัญชี ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นต้น

3.2 ควรทำการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพรายงานทางการเงิน เช่น การตรวจสอบภายใน เป็นต้น

3.3 ควรนำเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีอื่น ๆ มาใช้เพิ่มเติม เพื่อให้ได้ ข้อมูลเชิงลึกและเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น เช่น การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) หรือ การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อให้ผลการวิจัยมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้นำไปใช้

บรรณานุกรม

- กฎกระทรวง กำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2562. (2563, มกราคม 7).
ราชกิจจานุเบกษา. 137(1ก). 1-3.
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. **ข้อมูลธุรกิจ**. สืบค้นเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2566, จากเว็บไซต์:
https://www.dbd.go.th/news_view.php?nid=469412355.
- กรมสรรพากร. (2553). **ธุรกิจ SMEs**. สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2566, จากเว็บไซต์:
https://www.rd.go.th/fileadmin/user_upload/porkor/taxused/SMEs.pdf.
- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2552). **ระเบียบวิธีวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3)**. เชียงใหม่: ครองช่างพรินต์ติ้ง.
- แก้วทิพย์ วงษ์ไทยผดุง. (2563). **ความสำคัญของระบบควบคุมภายใน**. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2565, จากเว็บไซต์: <https://www.spu.ac.th/award/35146/erfdsdfs>.
- ข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชีว่าด้วยจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2561. (2561, พฤศจิกายน 27). ราชกิจจานุเบกษา, 135 (301ง), 17-24.
- คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล. (2561). **การบริหารความเสี่ยงด้วย COSO-ERM 2017**. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2565, จากเว็บไซต์:
https://www.rama.mahidol.ac.th/risk_mgt/th/article/08162019-1041.
- คณะอนุกรรมการกำหนดจรรยาบรรณ สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2556). **คำชี้แจง ข้อบังคับสภาวิชาชีพบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2553**. สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2566, จากเว็บไซต์:
<https://www.tfac.or.th/upload/9414/OzmkzNLfQ.pdf>.
- จันทนา สาขากร, นิพันธ์ เห็นโชคชัยชนะ และศิลปพร ศรีจันทเพชร. (2548). **การควบคุมภายใน และการตรวจสอบภายใน**. กรุงเทพฯ: ที พี เอ็น เพรส.
- จ่านงค์ จันทโชโต และนิตยา วงศ์ภินันท์วัฒนา. (2558). **คุณภาพของรายงานทางการเงินบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. วารสารวิชาชีพบัญชี, 11(32), 17-33.
- จิณห์ระพีร์ พุ่มสงวน. (2561). **การควบคุมภายในตามแนวทางของ COSO**. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2565, จากเว็บไซต์:
https://www.rama.mahidol.ac.th/risk_mgt/th/article/03092016-0912.
- จิตรลดา สีหามาตย์. (2561). **ความสัมพันธ์ของประสิทธิภาพการควบคุมภายในที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของหน่วยงานภาครัฐในมุมมองของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน**. ค้นคว้าอิสระระดับมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

- ดรรรัตน์ สุขแก้ว, วาสุกาญจน์ งามโฉม และฐิติมนต์ ธนกิติเอื้ออังกูร. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพและประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีธุรกิจ SMEs ในจังหวัดนครปฐม. *สหศาสตร์ศรีปทุม ชลบุรี*, 2 (2), 52-58.
- ทัตดาว สิทธิรักษ์. (2557). ผลกระทบศักยภาพของนักบัญชีที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินกรณีศึกษาเชิงประจักษ์นักบัญชีในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ทิพย์สุดา ทาสีดำ. (2564). ผลกระทบของความน่าเชื่อถือของสารสนเทศทางการบัญชีที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของสำนักงานบัญชีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *มนุษยสังคมสาร (มสส.)*, 20(2). 179-200.
- นิพันธ์ เห็นโชคชัยชนะ และศิลปพร ศรีจันทเพชร. (2557). การสอบบัญชีและการให้ความเชื่อมั่น. กรุงเทพฯ: ทีพีเอ็น เพรส.
- บริษัท สำนักงาน เอ.เอ็ม.ที. ออดิท กรุ๊ป จำกัด. (2566). จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีสำคัญอย่างไร. สืบค้นเมื่อ 2 มิถุนายน 2566, จากเว็บไซต์: https://www.amtaudit.com/view_news.php?id=30.
- ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ 48/2563 เรื่อง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน. (2563, พฤศจิกายน 17). ราชกิจจานุเบกษา, 137(271ง).
- ผกาวดี นิลสุวรรณ, วราพร รุ่งเรือง, วนิดา แพงศรี, ประไพศรี สุภาจันทร์ และศศิกร เครือผือ. (2563). คุณสมบัติของนักบัญชีที่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการจัดทำงบการเงินของสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. ค้นคว้าอิสระบัญชีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2554). ความหมายของจรรยาบรรณ. สืบค้นเมื่อ 2 เมษายน 2566, เว็บไซต์: <https://dictionary.orst.go.th>.
- พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ.2547. (2547, ตุลาคม 22). ราชกิจจานุเบกษา. 121(65ก), 12-14.
- พลพฐ ปิยวรรณ และสุภาพร เชิงเอี่ยม. (2548). ระบบสารสนเทศทางการบัญชี. กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์.
- พลอยไพลิน สกอลรรจน์. การจัดการความเสี่ยง. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2566, เว็บไซต์: http://www.roadsafetythai.org/edoc/doc_20200408135426.pdf.
- แพรววารี จุมต๋วง. (2560). ผลกระทบของประสิทธิภาพการควบคุมภายในที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี. ค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

- ภัทรธา เตชะธนเศรษฐ์. (2563). ผลกระทบของการควบคุมภายในที่มีต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ในจังหวัดระยอง. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 16 (1), 52-59.
- มณีวรรณ ศรีปาน. (2564). สมรรถนะนักบัญชีที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของสถานประกอบการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เมธสิทธิ์ พูลดี. (2551). การบัญชีบริหาร = Managerial accounting. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วันนพรรณ ชื่นพิบูลย์, เมฆยา ท่าพิมาย, สัญญา เนียมเปรม และจรรยา ไตรอด. (2562). ความคิดเห็นของผู้ทำบัญชีที่มีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี กรณีศึกษา ผู้ทำบัญชีในสำนักงานบัญชีในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น. วารสารศิลปะศาสตร์และวิทยาการจัดการ, 6(2), 49-61.
- วราภรณ์ ชัชกุล. (2560). ผลกระทบมาตรฐานการปฏิบัติงาน จรรยาบรรณในวิชาชีพบัญชี และการพัฒนาศักยภาพทางการบัญชีต่อคุณภาพการปฏิบัติงานของสำนักงานบัญชีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ค้นคว้าอิสระบัณฑิตมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย: เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. ข่าวการวิจัยการศึกษา. 18(3), 9.
- ศศิวิมล มีอำพล. (2548). หลักการบัญชีขั้นต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อินโฟเมนิ่งเพรส.
- ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2554). การบริหารความเสี่ยง กลไกการกำกับดูแลกิจการ. วารสารบริหารธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 34(130). 1-4.
- ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2559). บริหารจัดการ SMEs ด้วยบัญชี. วารสารวิชาชีพ, 12(36). 85-92.
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2558). กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุงใหม่) – สรุปการเปลี่ยนแปลง. สืบค้นเมื่อ 5 เมษายน 2566. จากเว็บไซต์: <https://www.tfac.or.th/upload/9414/TiadgqggkP.pdf>.
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2564). คู่มืออธิบายกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ฉบับปรับปรุงใหม่). 1-21.
- สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย. (2554). มาตรฐานสากลการปฏิบัติงานวิชาชีพการตรวจสอบภายใน ฉบับปรับปรุงใหม่ 2554. 1-42.

- สลักจิต นิลผาย. (2563). การตระหนักถึงจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี และคุณภาพรายงานทางการเงิน : หลักฐานจากธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม*, 11(1), 190-203.
- สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน. (2559). **แนวทาง : การจัดวางระบบการควบคุมภายในและการประเมินผลการควบคุมภายใน**. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2566, จากเว็บไซต์ : <https://www.audit.go.th/>.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2562). **นิยาม SMEs**. สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2566, จากเว็บไซต์: <https://www.sme.go.th/th/cms-detail.php?modulekey=332&id=1334>.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2565). **จำนวนผู้ประกอบการรวม**. สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2566, จากเว็บไซต์: <https://www.sme.go.th/th/>.
- สิริพรรณ โคมรัตน์มงคล. (2562). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของรัฐวิสาหกิจในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปรัชญานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สุทธาทิพย์ บุญสำลี. (2560). **ประสิทธิภาพการควบคุมภายในที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือในรายงานทางการเงินของโรงเรียนในพื้นที่สำนักงานศึกษาธิการภาค 2**. ค้นคว้าอิสระปรัชญานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์. (2551). **การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC)**. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2565, จากเว็บไซต์: <https://www.mcu.ac.th/article/detail/14329>.
- สุวรรณณี รุ่งจตุรงค์. (2561). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีและคุณภาพงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. *วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 19 (2) , 139-153.
- อมรรัตน์ บุรณะพล และปวีณา คำพุกกะ. (2561). **อิทธิพลของจริยธรรมและการฝึกอบรมของนักบัญชีที่มีต่อความคิดเห็นต่อคุณภาพรายงานทางการเงินของโรงพยาบาลสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข**. *วารสารสมาคมนักวิจัย*, 23(2), 103-114.
- อรุณี อย่างธารา, อรสา วีระประดิษฐ์, สุพิชญ์ชญา เหล่าธรรมทัศน์ และวิภาดา ตันติประภา. (2555). **การบัญชีการเงิน**. (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัจฉรา มานะอริยกุล. (2559). **ระบบบัญชี**. กรุงเทพฯ: ซี แอนด์เอ็น บুক.

BIBLIOGRAPHY

- Aaker, D. A., Kumar, V. & Day, G. S. (2001). **Marketing Research**. New York: John Wiley & Sons.
- Aristanti Widyaningsih. (2016). Internal Control System on the Quality of Financial Statement Information and Financial Accountability in Primary Schools in Bandung, Indonesia. **Research Journal of Finance and Accounting**, 7(10), 10-16.
- Augustine Osa Enofe, Chukzy Chukwunalu Edemenya and Ewaen Osazee Osunbor. (2015). The Effect of Accounting Ethics on the Quality of Financial Reports of Nigeria Firms. **Research Journal of Finance and Accounting**, 6 (12), 123-130.
- Bartz, A.E. (1999). **Basics Statistical Concepts**. 4th ed. New Jersey: Prentice Hall.
- Bukenya, M. (2014). Quality of Accounting Information and Financial Performance of Uganda's Public Sector. **American Journal of Research Communication**, 2(5). 183-203.
- Field, A. (2000). **Discovering Statistic Using SPSS for Windows**. London: Sage.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., and Tatham, R. L. (2006). **Multivariate data analysis**. (6th ed.). Upper Saddle River, New Jersey: Prentice-Hall.
- Henny N. Tambingon, Winwin Yadiati and Cecilia Lelly Kewo. (2018). Determinant Factors Influencing the Quality of Financial Reporting Local Government in Indonesia. **International Journal of Economics and Financial Issues**, 8(2), 262-268.
- Hutagalung, Depi Hotma Ni Ida. (2018). Factors affecting the quality of financial statement in Medan city government. **Journal of Public Budgeting Accounting and Finance**, 1(3), 1-13.
- Ikrar Nusa Bangsa. (2018). The Effect of Internal Control Systems, Accounting Systems on the Quality of Financial Statements Moderated by Organizational Commitments. **Accounting Analysis Journal**, 7 (2), 127-134.

- Iskandar Muda, Abdul Haris Harahap, Erlina, Syafruddin Ginting, Azhar Maksum and Erwin Abubakar. (2018). **Factors of quality of financial report of local government in Indonesia**. Friendly City 4 'From Research to Implementation For Better Sustainability', IOP Conf. Ser.: Earth Environ. Sci. 126 012067, 1-6.
- Ochung' Francis Onyulo. (2017). **Factors Influencing Quality of Financial Reporting in Public Sector Entities in The Ministry of Environment and Natural Resources**. Dissertation of Master degree, KCA University.
- Stanley OGOUN. (2020). Accounting Ethics and Quality of Financial Reporting. **ISJASSR**, 3(1), 60-75.
- Agwor T. C. and Okafor Ruth (2018). Accounting Ethics and Financial Reporting Quality of Tourism and Hospitality Firms in Rivers State. **Journal of Accounting and Financial Management**, 4(3), 1–14.
- YanuarLazuardi and AbidMuhtarom. (2017). The effect of organizational culture, work ethic, knowledge level of accounting, and moral hazard on the quality of company's financial report information (The study is accounting and finance employees in the whole national private company in Gresik). **AKUISISI Journal of Accounting & Finance**, 13(2), 1-14.
- Yamane, T. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis**. New York: Harper & Row.
- .

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยระดับปริญญาโท ตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยแบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย

- ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ
- ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี จำนวน 18 ข้อ
- ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายใน จำนวน 17 ข้อ
- ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน จำนวน 19 ข้อ
- ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อมูลของท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยจึงใคร่ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วน สมบูรณ์ ตามความเป็นจริง เพื่อให้การวิจัยนี้มีความเที่ยงตรงและเกิดประโยชน์ ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามนี้จะถูกนำไปใช้ประมวลผลร่วมกับข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามฉบับอื่น ๆ และจะถูกเก็บเป็นความลับ โดยจะนำมาประมวลผลทางสถิติและนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

หากท่านมีข้อสงสัยประการใดเกี่ยวกับการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ โปรดติดต่อที่นางสาวธิดารัตน์ เกิดอยู่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ธิดารัตน์ เกิดอยู่

นักศึกษาหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริงหรือใกล้เคียงความจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

- [] 1. ชาย [] 2. หญิง

2. อายุ

- [] 1. ต่ำกว่า 30 ปี [] 2. 31 – 40 ปี
[] 3. 41 – 50 ปี [] 4. 51 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- [] 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี [] 2. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
[] 3. ปริญญาโท [] 4. สูงกว่าปริญญาโท

4. ประสบการณ์ในการทำงานด้านบัญชี

- [] 1. น้อยกว่า 2 ปี [] 2. 2 – 5 ปี
[] 3. 6 – 10 ปี [] 4. มากกว่า 10 ปี

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- [] 1. ต่ำกว่า 25,000 บาท [] 2. 25,000 – 30,000 บาท
[] 3. 30,001 - 35,000 บาท [] 4. มากกว่า 35,000 บาท

ส่วนที่ 2 : แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ☑ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ความซื่อสัตย์สุจริต					
1. ท่านปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เทียงตรงต่อวิชาชีพ					
2. ท่านปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความยุติธรรม ซื่อสัตย์สุจริต และปราศจากผลประโยชน์ทับซ้อน					
3. ท่านปฏิบัติงานอย่างตรงไปตรงมา จริงใจ ซื่อตรง ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง ตรงตามหลักฐานที่เป็นจริง					
ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ					
4. ท่านสามารถใช้ดุลยพินิจและปฏิบัติงานอย่างเป็นอิสระภายใต้กรอบวิชาชีพบัญชี					
5. ท่านมีความเที่ยงธรรม ซื่อตรง โดยที่ไม่เข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียใด ๆ จากหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ					

จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
6. ท่านใช้ดุลยพินิจของตนเองในการพิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ จากหลักฐานที่ปรากฏโดยปราศจากความลำเอียง หรืออคติส่วนบุคคล					
ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน					
7. ท่านปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพบัญชีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง					
8. ท่านปฏิบัติงานโดยมีความรู้ ความสามารถ ตามหลักวิชาชีพ อย่างเพียงพอที่ทำงานสำเร็จได้					
9. ท่านปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง รอบคอบด้วยความชำนาญ ใช้ความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ					
การรักษาความลับ					
10. ท่านปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง ป้องกัน รักษาข้อมูลของกิจการ					
11. ท่านไม่นำความลับของกิจการไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือบุคคลอื่น					
12. ท่านเปิดเผยข้อมูลเฉพาะตามสิทธิหรือหน้าที่ที่กำหนดตามกฎหมาย					
พฤติกรรมทางวิชาชีพ					
13. ท่านรักษามลประโยชน์ที่พึงมีให้กับกิจการและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยยึดหลักความถูกต้องตามกฎหมาย					
14. ท่านปฏิบัติงานด้วยจริยธรรมทางกิจการขององค์กร					
15. ท่านปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และหลีกเลี่ยงการกระทำที่อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อความน่าเชื่อถือของวิชาชีพ					
ความโปร่งใส					
16. ท่านปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น บิดเบือน หรือเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน					
17. ท่านปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบย้อนหลังได้					
18. ท่านกระทำและปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ โดยมุ่งเน้นจรรยาบรรณ และการกระทำที่ถูกต้องเหมาะสม					

ส่วนที่ 3 : แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายใน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ประสิทธิภาพการควบคุมภายใน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
สภาพแวดล้อมการควบคุม					
1. กิจการมีการกำหนดรูปแบบโครงสร้างองค์กร และการแบ่งแยกหน้าที่อย่างเหมาะสม					
2. ผู้บริหารของกิจการให้ความสำคัญกับการควบคุมภายใน					
3. กิจการมีการจัดทำและปฏิบัติตามคำสั่งเพื่อมอบหมายในองค์กรอย่างชัดเจน ช่วยให้มั่นใจว่ากิจการมีระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพ					
การประเมินความเสี่ยง					
4. มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประเมินความเสี่ยงที่ชัดเจน และวัดผลได้					
5. บุคลากรทุกส่วนมีส่วนร่วมในการประเมินความเสี่ยงเพื่อให้สามารถระบุความเสี่ยงที่มีสาระสำคัญของทั้งกิจการได้					
6. กิจการมีการกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาระดับความสำคัญของความเสี่ยง					
กิจกรรมการควบคุม					
7. กิจการมีการกำหนดกิจกรรมการควบคุม ให้สอดคล้องกับความเสี่ยงที่ได้ประเมินไว้					
8. บุคลากรทุกส่วนเข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรม การควบคุมที่กำหนด					
9. กิจการมีการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และวงเงินอนุมัติของผู้บริหารแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร					
10. มีการออกแบบเอกสารภายในเพื่อให้เกิดการควบคุมภายในที่ชัดเจน					
สารสนเทศและการสื่อสาร					
11. กิจการใช้เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน					
12. กิจการมีการจัดเก็บข้อมูลหรือเอกสารประกอบการจ่ายเงินและการบันทึกบัญชีไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ โดยอาจใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเก็บ					
13. กิจการมีช่องทางให้บุคลากรสามารถแสดงความคิดเห็น หรือเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงระบบการควบคุมขององค์กร					
การติดตามและประเมินผล					
14. กิจการมีขั้นตอนการติดตามและกำกับดูแลการปฏิบัติงานแต่ละกิจกรรมอย่างเหมาะสม					

ประสิทธิผลการควบคุมภายใน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
15. กิจการได้รับการตรวจสอบจากผู้ตรวจสอบภายในและภายนอก และรายงานผลการปฏิบัติตามระบบการควบคุมอย่างเหมาะสม					
16. กิจการกำหนดให้มีการเปรียบเทียบแผนและติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ					
17. กิจการกำหนดให้มีการติดตามผลการแก้ไขข้อบกพร่องจากการประเมินผลและข้อเสนอแนะ ของผู้ตรวจสอบภายในและภายนอกอย่างสม่ำเสมอและทันที่					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

คุณภาพรายงานทางการเงิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ					
1. ข้อมูลในรายงานทางการเงิน สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
2. ข้อมูลในการรายงานทางการเงินสามารถนำมาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานในอดีตได้					
3. รายงานทางการเงินของกิจการสามารถช่วยให้ผู้บริหารวางแผนการดำเนินงานของหน่วยงานได้เป็นอย่างดี					
4. กิจการจัดทำข้อมูลในรายงานทางการเงิน โดยให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลทั้งภายในและภายนอก					
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม					
5. ข้อมูลในรายงานทางการเงินมีความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม แสดงเนื้อหาและความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจ					
6. กิจการนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินอย่างครบถ้วน เพื่อให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินไม่เข้าใจผิดในฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ					
7. กิจการนำเสนอข้อมูลทางการเงิน โดยปราศจากอคติหรือความเอนเอียง แม้ว่าคำแนะนำข้อมูลทางการเงินนั้นอาจส่งผลเสียหายแก่กิจการได้					
การเปรียบเทียบกันได้					
8. รายงานทางการเงินของกิจการสามารถแสดงข้อมูลเปรียบเทียบกันได้กับรอบระยะเวลารายงานอื่นของกิจการ					

คุณภาพรายงานทางการเงิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
9. รายงานทางการเงินของกิจการสามารถเปรียบเทียบข้อมูลทางการเงินกับกิจการอื่นที่คล้ายกันสำหรับรอบระยะเวลารายงานเดียวกัน					
10. ท่านปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ซึ่งรวมถึงการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการบัญชีที่เปลี่ยนแปลงไป และผลกระทบที่มีต่อรายงานในหมายเหตุประกอบงบการเงินเพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบได้ของข้อมูลทางการเงิน					
การพิสูจน์ยืนยันได้					
11. กิจการให้ความสำคัญกับการนำเสนอข้อมูลที่สามารถตรวจสอบได้					
12. รายงานทางการเงินมีความถูกต้อง ครบถ้วน ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง					
13. รายงานทางการเงินสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ทำให้ผู้ที่มีความรู้แตกต่างกันสามารถได้ข้อสรุปตรงกันได้ว่า ข้อมูลนั้นเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่นำเสนอ					
ความทันเวลา					
14. กิจการนำเสนอรายงานทางการเงินได้ครบถ้วนสมบูรณ์และทันต่อเวลา เยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพ					
15. กิจการนำเสนอรายงานทางการเงินเพื่อใช้ในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในระยะเวลาที่เหมาะสม					
16. กิจการมีความรับผิดชอบในการปรับปรุงแก้ไขรายงานทางการเงินให้มีความถูกต้อง เหมาะสมอย่างทันท่วงที					
ความเข้าใจได้					
17. รายงานทางการเงินแสดงข้อมูลให้ผู้ใช้งายรายงานทางการเงิน ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจและกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจอย่างสมเหตุสมผลเข้าใจได้					
18. รายงานทางการเงินมีการจัดประเภทรายการ กำหนดลักษณะ และนำเสนออย่างชัดเจนและกระชับ เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดและง่ายต่อการทำความเข้าใจ					
19. กิจการมีการแสดงรายละเอียดประกอบแต่ละรายการครบถ้วนเพียงพอ ทำให้ผู้ใช้งายรายงานทางการเงินเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

แบบตรวจสอบคุณภาพการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

BANGKHEN
 2410/2
 PHAHOLYOTHIN RD.,
 JATUJAK, BANGKOK
 10900
 TEL. 0 2579 1111
 FAX. 0 2561 1721
 www.spu.ac.th

CHONBURI CAMPUS
 79 BANGNA-TRAD RD.,
 KLONGTAMRU, MUANG,
 CHONBURI 20000
 TEL. 0 3874 3690-9
 FAX. 0 3874 3700
 www.east.spu.ac.th

KHON KAEN
 182/12 MOO 4,
 SRICHAN RD.,
 NAIMUANG DISTRICT,
 AMPHUR MUANG,
 KHONKAEN 40000
 TEL. 0 4322 4111
 FAX. 0 4322 4119
 www.khonkaen.spu.ac.th

21 เมษายน 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธสิทธิ์ พูลดี

ด้วยนักศึกษา นางสาวธิดารัตน์ เกิดอยู่ รหัสนักศึกษา 64500838 หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม กำลังจัดทำค้นคว้าอิสระเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพ บัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” โดยมี ดร.พรรณทิพย์ อย่างกลิ่น เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต ขอความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธสิทธิ์ พูลดี หัวหน้าสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นผู้เชี่ยวชาญในการ ตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องของคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้เพื่อเป็นไป ด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ทางหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึงเรียนขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

คณบดีคณะบัญชี

ผู้ประสานงาน : ดร.เบญจพร โมกขเวส (ผู้ช่วยผู้อำนวยการหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต)

นางสาววันทนา โฆษกกิจาวุฒิ (เจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตร)

โทรศัพท์ 0-2579-1111 ต่อ 2374

21 เมษายน 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณกรวิภา เทียนภาสกร

ด้วยนักศึกษา นางสาวธิดารัตน์ เกิดอยู่ รหัสนักศึกษา 64500838 หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม กำลังจัดทำคณาภิสรเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพ บัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” โดยมี ดร.พรณทิพย์ อย่างกลิ่น เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต ขอความอนุเคราะห์จาก คุณกรวิภา เทียนภาสกร ผู้บริหารบริษัท กวินการ บัญชีและภาษีอากร จำกัด เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องของคุณภาพความ เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้เพื่อเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ จึงเรียนมา เพื่อโปรดพิจารณา

ทางหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึงเรียนขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตารัตน์ สิ้นจรณศักดิ์)

คณบดีคณะบัญชี

ผู้ประสานงาน : ดร.เบญจพร โมกขะเวส (ผู้ช่วยผู้อำนวยการหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต)

นางสาววันทนา โฆษกกิจจาวุฒิ (เจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตร)

โทรศัพท์ 0-2579-1111 ต่อ 2374

BANGKOK
 2410/2
 PHAHOLYOTHIN RD.,
 JATUJAK, BANGKOK
 10900
 TEL. 0 2579 1111
 FAX. 0 2561 1721
 www.spu.ac.th

CHONBURI CAMPUS
 79 BANGNA-TRAD RD.,
 KLONGTAMRU, MUANG,
 CHONBURI 20000
 TEL. 0 3874 3699-9
 FAX. 0 3874 3700
 www.east.spu.ac.th

KHON KAEN
 182/12 MOO 4,
 SRICHAN RD.,
 NAIMUANG DISTRICT,
 AMPHUR MUANG,
 KHONKAEN 40000
 TEL. 0 4322 4111
 FAX. 0 4322 4119
 www.khonkaen.spu.ac.th

21 เมษายน 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณฉันทัน โขควิริยากร

ด้วยนักศึกษา นางสาวธิดารัตน์ เกิดอยู่ รหัสนักศึกษา 64500838 หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม กำลังจัดทำคั่นคว่าอิสระเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพ บัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” โดยมี ดร.พรพนทิพย์ อย่างกลิ่น เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต โค้ดขอความอนุเคราะห์จาก คุณฉันทัน โขควิริยากร กรรมการ บริษัท สมาร์ท ออติเตอร์ กรุ๊ป จำกัด และที่ปรึกษา บริษัท สอบบัญชีธรรมนิติ จำกัด เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและ พิจารณาความถูกต้องของคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้เพื่อเป็นไปด้วยความ เรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ทางหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึงเรียนขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธาภรณ์ สิ้นจรูญศักดิ์)

คณบดีคณะบัญชี

ผู้ประสานงาน : ดร.เบญจพร โมกขะเวส (ผู้ช่วยผู้อำนวยการหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต)

นางสาววันทนา โฆษกกิจจาภูมิ (เจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตร)

โทรศัพท์ 0-2579-1111 ต่อ 2374

สรุปผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย (IOC)

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับ
คุณภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ
ดังรายนามต่อไปนี้

1. ดร.เมธสิทธิ์ พูลดี หัวหน้าสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
2. คุณกรวิภา เทียนภาสกร ผู้บริหารบริษัท กวินการบัญชีและภาษีอากร จำกัด
3. คุณธันยรัตน์ โชควิริยากร กรรมการ บริษัท สมาร์ทออดิเตอร์ กรุ๊ป จำกัด
และที่ปรึกษา บริษัท สอบบัญชีธรรมนิติ จำกัด

ผู้วิจัยได้กำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (IOC) ของแต่ละข้อไม่น้อยกว่า
0.5 (อ้างอิง) ดังตารางสรุปแบบทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามดังนี้

1	หมายถึง	สอดคล้อง
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
-1	หมายถึง	ไม่สอดคล้อง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า ดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			
1	เพศ () ชาย () หญิง	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
2	อายุ () ต่ำกว่า 30 ปี () 30 – 40 ปี () 41 – 50 ปี () 51 ปีขึ้นไป	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
3	ระดับการศึกษา () ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า () ปริญญาโท () สูงกว่าปริญญาโท	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			
4	ประสบการณ์ในการทำงาน () น้อยกว่า 2 ปี () 2 – 5 ปี () 6 – 10 ปี () มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน () ต่ำกว่า 25,000 บาท () 25,000 – 30,000 บาท () 30,001 – 35,000 บาท () มากกว่า 35,000 บาท	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
6	ประเภทของกิจการ () กิจการเจ้าของคนเดียว () ห้างหุ้นส่วนจำกัด () บริษัทจำกัด () อื่น ๆ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			
1	ด้านความซื่อสัตย์สุจริต						
1.1	ท่านปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เที่ยงตรงต่อวิชาชีพ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.2	ท่านปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความยุติธรรม และปราศจากผลประโยชน์ทับซ้อน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.3	ท่านปฏิบัติงานอย่างตรงไปตรงมา จริงใจ ซื่อตรง ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง ตรงตาม หลักฐานที่เป็นจริง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า ดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่			
		1	2	3			
2	ด้านความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ						
2.1	ท่านสามารถใช้ดุลยพินิจและปฏิบัติงาน อย่างเป็นอิสระภายใต้กรอบวิชาชีพ บัญชี	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.2	ท่านมีความเที่ยงธรรม ซื่อตรง โดยที่ไม่ เข้าไปมีส่วนได้ส่วนเสียใด ๆ จากหน้าที่ที่ ตนรับผิดชอบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.3	ท่านใช้ดุลยพินิจของตัวเองในการ พิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ จากหลักฐาน ที่ปรากฏโดยปราศจากความลำเอียง หรือ อคติส่วนบุคคล	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	ด้านความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่ และการรักษามาตรฐานใน การปฏิบัติงาน						
3.1	ท่านปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตาม มาตรฐานวิชาชีพบัญชีและกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.2	ท่านปฏิบัติงานโดยมีความรู้ ความสามารถ ตามหลักวิชาชีพ อย่าง เพียงพอที่ทำงานสำเร็จได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.3	ท่านปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง รอบคอบด้วยความชำนาญ ใช้ความรู้และ ทักษะในการปฏิบัติงานอย่างเต็ม ความสามารถ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	ด้านการรักษาความลับ						
4.1	ท่านปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง ป้องกัน รักษาข้อมูลของกิจการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.2	ท่านไม่นำความลับของกิจการไปใช้เพื่อ ประโยชน์ส่วนตนหรือบุคคลอื่น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.3	ท่านเปิดเผยข้อมูลเฉพาะตามสิทธิหรือ หน้าที่ที่กำหนดตามกฎหมาย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่			
		1	2	3			
5	ด้านพฤติกรรมทางวิชาชีพ						
5.1	ท่านรักษาผลประโยชน์ที่พึงมีให้กับกิจการ และบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยยึดหลักความถูกต้องตามกฎหมาย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.2	ท่านปฏิบัติงานด้วยจริยธรรมทางกิจการขององค์กร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.3	ท่านปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และหลีกเลี่ยงการกระทำที่อาจทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อความน่าเชื่อถือของวิชาชีพ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	ด้านความโปร่งใส						
6.1	ท่านปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น บิดเบือน หรือเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6.2	ผลการปฏิบัติงานของท่านสามารถตรวจสอบย้อนหลังได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6.3	ท่านกระทำและปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ โดยมุ่งเน้นจรรยาบรรณและการกระทำที่ถูกต้องเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการควบคุมภายในของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่			
		1	2	3			
1	ด้านสภาพแวดล้อมการควบคุม						
1.1	กิจการมีการกำหนดรูปแบบโครงสร้างองค์กร และการแบ่งแยกหน้าที่อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			
1.2	ผู้บริหารของกิจการให้ความสำคัญกับการควบคุมภายใน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.3	กิจการมีการจัดทำและปฏิบัติตามคำสั่งเพื่อมอบหมายในองค์กรอย่างชัดเจน ช่วยให้มั่นใจว่ากิจการมีระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	ด้านการประเมินความเสี่ยง						
2.1	มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประเมินความเสี่ยงที่ชัดเจน และวัดผลได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.2	บุคลากรทุกส่วนมีส่วนร่วมในการประเมินความเสี่ยงเพื่อให้สามารถระบุความเสี่ยงที่มีสาระสำคัญของทั้งกิจการได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.3	กิจการมีการกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาระดับความสำคัญของความเสี่ยง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	ด้านกิจกรรมการควบคุม						
3.1	กิจการมีการกำหนดกิจกรรมการควบคุมให้สอดคล้องกับความเสี่ยงที่ได้ประเมินไว้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.2	บุคลากรทุกส่วนเข้าใจวัตถุประสงค์ของกิจกรรม การควบคุมที่กำหนด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.3	กิจการมีการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจน และเป็นลายลักษณ์อักษร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.4	กิจการมีการออกแบบเอกสารภายในเพื่อให้เกิดการควบคุมภายในที่ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	ด้านสารสนเทศและการสื่อสาร						
4.1	กิจการใช้เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			
4.2	กิจการมีการจัดเก็บข้อมูลและเอกสารและบันทึกบัญชีไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ โดยอาจใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเก็บ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.3	กิจการมีช่องทางให้บุคลากรสามารถแสดงความคิดเห็น หรือเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงระบบการควบคุมขององค์กร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	ด้านการติดตามและประเมินผล						
5.1	กิจการมีขั้นตอนการติดตามและกำกับดูแลการปฏิบัติงานแต่ละกิจกรรมอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.2	กิจการได้รับการตรวจสอบจากผู้ตรวจสอบภายในและภายนอก และรายงานผลการปฏิบัติตามระบบการควบคุมอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.3	กิจการกำหนดให้มีการเปรียบเทียบแผนและติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.4	กิจการกำหนดให้มีการติดตามผลการแก้ไขข้อบกพร่องจากการประเมินผลและข้อเสนอแนะ ของผู้ตรวจสอบภายในและภายนอกอย่างสม่ำเสมอและทันที่	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			
1	ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ						
1.1	ข้อมูลในรายงานทางการเงิน สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			
1.2	ข้อมูลในการรายงานทางการเงินสามารถนำมาใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานในอดีตได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.3	รายงานทางการเงินของกิจการสามารถช่วยให้ผู้บริหารวางแผนการดำเนินงานของหน่วยงานได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.4	กิจการจัดทำข้อมูลในรายงานทางการเงิน โดยให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้ข้อมูลทั้งภายในและภายนอก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม						
2.1	ข้อมูลในรายงานทางการเงินมีความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม แสดงเนื้อหาและความเป็นจริงเชิงเศรษฐกิจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.2	กิจการนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินอย่างครบถ้วน เพื่อให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินไม่เข้าใจผิดในฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.3	กิจการนำเสนอข้อมูลทางการเงิน โดยปราศจากอคติหรือความเอนเอียง แม้ว่า การนำเสนอข้อมูลทางการเงินนั้นอาจส่งผลเสียหายแก่กิจการได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	ด้านการเปรียบเทียบกันได้						
3.1	รายงานทางการเงินของกิจการสามารถแสดงข้อมูลเปรียบเทียบกันได้ดีกับรอบระยะเวลารายงานอื่นของกิจการ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.2	รายงานทางการเงินของกิจการสามารถเปรียบเทียบข้อมูลทางการเงินกับกิจการอื่นที่คล้ายกันสำหรับรอบระยะเวลาเดียวกัน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า ดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			
3.3	ท่านปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ซึ่งรวมถึงการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการบัญชีที่เปลี่ยนแปลงไป และผลกระทบที่มีต่อรายงานในหมายเหตุประกอบงบการเงินเพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบได้ของข้อมูลทางการเงิน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	ด้านการพิสูจน์ยืนยันได้						
4.1	กิจการให้ความสำคัญกับการนำเสนอข้อมูลที่สามารถตรวจสอบได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.2	รายงานทางการเงินมีความถูกต้องครบถ้วน ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.3	รายงานทางการเงินสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ทำให้ผู้ที่มีความรู้แตกต่างกันสามารถได้ข้อสรุปตรงกันได้ว่า ข้อมูลนั้นเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่นำเสนอ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	ด้านความทันเวลา						
5.1	กิจการนำเสนอรายงานทางการเงินได้ครบถ้วนสมบูรณ์และทันต่อเวลา เที่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.2	กิจการนำเสนอรายงานทางการเงินเพื่อใช้ในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในระยะเวลาที่เหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.3	กิจการมีความรับผิดชอบในการปรับปรุงแก้ไขรายงานทางการเงินให้มีความถูกต้องเหมาะสมอย่างทันท่วงที	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	ด้านความเข้าใจได้						
6.1	รายงานทางการเงินแสดงข้อมูลให้ผู้ใช้รายงานทางการเงิน ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจและกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจอย่างสมเหตุสมผลเข้าใจได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			
6.2	รายงานทางการเงินมีการจัดประเภทรายการ กำหนดลักษณะ และนำเสนออย่างชัดเจนและกระชับ เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดและง่ายต่อการทำความเข้าใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6.3	กิจการมีการแสดงรายละเอียดประกอบแต่ละรายการครบถ้วน เพียงพอ ทำให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS)

1. การทดสอบคุณภาพความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30.00	100.00
	Excluded ^a	0.00	0.00
	Total	30.00	100.00

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.980	54

Item-Total Statistics

แบบสอบถาม	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Corrected Item Total Correlation)	ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha Coefficient)
ความซื่อสัตย์สุจริต		
a1	.702	.980
a2	.637	.980
a3	.630	.980
ความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ		
a4	.481	.980
a5	.467	.980
a6	.577	.980
ความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน		
a7	.631	.980
a8	.645	.980
a9	.516	.980
การรักษาความลับ		
a10	.573	.980
a11	.488	.980
a12	.651	.980
พฤติกรรมทางวิชาชีพ		
a13	.648	.980
a14	.618	.980
a15	.643	.980
ความโปร่งใส		
a16	.675	.980
a17	.543	.980
a18	.738	.980

แบบสอบถาม	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Corrected Item Total Correlation)	ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha Coefficient)
สภาพแวดล้อมการควบคุม		
b1	.613	.980
b2	.665	.980
b3	.819	.979
การประเมินความเสี่ยง		
b4	.662	.980
b5	.718	.980
b6	.524	.980
กิจกรรมการควบคุม		
b7	.671	.980
b8	.656	.980
b9	.719	.980
b10	.708	.980
สารสนเทศและการสื่อสาร		
b11	.730	.980
b12	.640	.980
b13	.785	.979
การติดตามและประเมินผล		
b14	.712	.980
b15	.728	.980
b16	.837	.979
b17	.754	.980
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ		
c1	.845	.979
c2	.87	.979
c3	.893	.979
c4	.923	.979
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม		
c5	.724	.980
c6	.808	.979
c7	.737	.980
การเปรียบเทียบกันได้		
c8	.742	.980

แบบสอบถาม	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Corrected Item Total Correlation)	ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha Coefficient)
c9	.743	.980
c10	.672	.980
การพิสูจน์ยืนยันได้		
c11	.735	.980
c12	.647	.980
c13	.593	.980
ความทันเวลา		
c14	.612	.980
c15	.694	.980
c16	.856	.979
ความเข้าใจได้		
c17	.696	.980
c18	.753	.979
c19	.730	.980

2. การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา

Frequencies

Statistics

	เพศ	อายุ	ระดับ การศึกษา	ประสบการณ์ใน การทำงานด้านบัญชี	รายได้เฉลี่ยต่อ เดือน
N	Valid	284	284	284	284
	Missing	0	0	0	0
Mean	1.76	2.33	2.45	2.8	2.81
Std. Deviation	0.427	0.777	0.578	0.96	1.152

Frequency Table

	เพศ	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	68	23.9	23.9	23.9
	หญิง	216	76.1	76.1	100
Total		284	100	100	

อายุ		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่า 30 ปี	39	13.7	13.7	13.7
	31 - 40 ปี	127	44.7	44.7	58.5
	41 - 50 ปี	103	36.3	36.3	94.7
	51 ปีขึ้นไป	15	5.3	5.3	100
	Total	284	100	100	

ระดับการศึกษา		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่าปริญญาตรี	9	3.2	3.2	3.2
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	140	49.3	49.3	52.5
	ปริญญาโท	132	46.5	46.5	98.9
	สูงกว่าปริญญาโท	3	1.1	1.1	100
	Total	284	100	100	

ประสบการณ์ในการทำงาน ด้านบัญชี		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยกว่า 2 ปี	35	12.3	12.3	12.3
	2 - 5 ปี	59	20.8	20.8	33.1
	6 - 10 ปี	117	41.2	41.2	74.3
	มากกว่า 10 ปี	73	25.7	25.7	100
	Total	284	100	100	

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่า 25,000 บาท	55	19.4	19.4	19.4
	25,000 - 30,000 บาท	55	19.4	19.4	38.7
	30,001 - 35,000 บาท	63	22.2	22.2	60.9
	มากกว่า 35,000 บาท	111	39.1	39.1	100
	Total	284	100	100	

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std.Deviation
a1	284	4.39	0.66
a2	284	4.40	0.67
a3	284	4.52	0.61
ค่าเฉลี่ยความซื่อสัตย์สุจริต	284	4.44	0.54

	N	Mean	Std.Deviation
a4	284	4.35	0.71
a5	284	4.30	0.65
a6	284	4.31	0.72
ค่าเฉลี่ยความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ	284	4.32	0.57
a7	284	4.43	0.67
a8	284	4.28	0.63
a9	284	4.39	0.66
ค่าเฉลี่ยความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และ การรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน	284	4.37	0.55
a10	284	4.53	0.55
a11	284	4.50	0.58
a12	284	4.52	0.63
ค่าเฉลี่ยการรักษาความลับ	284	4.52	0.47
a13	284	4.41	0.64
a14	284	4.35	0.63
a15	284	4.52	0.59
ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางวิชาชีพ	284	4.43	0.51
a16	284	4.55	0.61
a17	284	4.35	0.60
a18	284	4.52	0.62
ค่าเฉลี่ยความโปร่งใส	284	4.47	0.52
b1	284	4.08	0.75
b2	284	4.08	0.72
b3	284	4.24	0.71
ค่าเฉลี่ยสภาพแวดล้อมการควบคุม	284	4.13	0.60
b4	284	4.01	0.77
b5	284	3.96	0.81
b6	284	4.08	0.79
ค่าเฉลี่ยการประเมินความเสี่ยง	284	4.02	0.65
b7	284	4.12	0.72
b8	284	4.00	0.84
b9	284	4.15	0.84
b10	284	4.18	0.81
ค่าเฉลี่ยกิจกรรมการควบคุม	284	4.11	0.68
b11	284	4.15	0.67
b12	284	4.07	0.71
b13	284	4.13	0.81

	N	Mean	Std.Deviation
ค่าเฉลี่ยสารสนเทศและการสื่อสาร	284	4.12	0.62
b14	284	4.26	0.72
b15	284	4.18	0.74
b16	284	4.23	0.74
b17	284	4.23	0.78
ค่าเฉลี่ยการติดตามและประเมินผล	284	4.22	0.65
c1	284	4.15	0.71
c2	284	4.20	0.66
c3	284	4.28	0.70
c4	284	4.30	0.70
ค่าเฉลี่ยความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	284	4.23	0.59
c5	284	4.27	0.67
c6	284	4.27	0.66
c7	284	4.27	0.68
ค่าเฉลี่ยความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	284	4.27	0.60
c8	284	4.21	0.68
c9	284	4.14	0.68
c10	284	4.31	0.69
ค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบกันได้	284	4.22	0.60
c11	284	4.34	0.68
c12	284	4.23	0.65
c13	284	4.36	0.70
ค่าเฉลี่ยการพิสูจน์ยืนยันได้	284	4.31	0.59
c14	284	4.29	0.68
c15	284	4.20	0.62
c16	284	4.32	0.74
ค่าเฉลี่ยความทันเวลา	284	4.27	0.59
c17	284	4.28	0.64
c18	284	4.32	0.62
c19	284	4.30	0.65
ค่าเฉลี่ยความเข้าใจได้	284	4.30	0.56
Valid N (listwise)	284		

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงิน

3.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics	
					R Square Change	F Change
1	.580 ^a	.337	.322	.48854	.337	23.415

a. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยความโปร่งใส (TA1) , ค่าเฉลี่ยความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน (TA2), ค่าเฉลี่ยการรักษาความลับ (TA3), ค่าเฉลี่ยความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ (TA4), ค่าเฉลี่ยความซื่อสัตย์สุจริต (TA5), ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางวิชาชีพ (TA6)

b. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	33.531	6	5.588	23.415	.000 ^b
	Residual	66.113	277	.239		
	Total	99.643	283			

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

b. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยความโปร่งใส (TA1) , ค่าเฉลี่ยความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน (TA2), ค่าเฉลี่ยการรักษาความลับ (TA3), ค่าเฉลี่ยความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ (TA4), ค่าเฉลี่ยความซื่อสัตย์สุจริต (TA5), ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางวิชาชีพ (TA6)

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	1.273	.295		4.320	.000		
TA1	.199	.095	.180	2.097	.037	.324	3.082
TA2	-.033	.086	-.032	-.381	.704	.350	2.857
TA3	.260	.092	.241	2.829	.005	.331	3.021
TA4	-.190	.101	-.152	-1.890	.060	.372	2.686
TA5	.300	.111	.259	2.694	.007	.259	3.868
TA6	.137	.099	.120	1.378	.169	.318	3.142

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

3.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics	
					R Square Change	F Change
1	.546 ^a	.298	.283	.50501	.298	19.599

a. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยความโปร่งใส (TA1) , ค่าเฉลี่ยความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน (TA2), ค่าเฉลี่ยการรักษาความลับ (TA3), ค่าเฉลี่ยความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ (TA4), ค่าเฉลี่ยความซื่อสัตย์สุจริต (TA5), ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางวิชาชีพ (TA6)

b. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	29.991	6	4.999	19.599	.000 ^b
	Residual	70.646	277	.255		
	Total	100.637	283			

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

b. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยความโปร่งใส (TA1) , ค่าเฉลี่ยความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน (TA2), ค่าเฉลี่ยการรักษาความลับ (TA3), ค่าเฉลี่ยความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ (TA4), ค่าเฉลี่ยความซื่อสัตย์สุจริต (TA5), ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางวิชาชีพ (TA6)

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	1.660	.305		5.452	.000		
TA1	.100	.098	.090	1.019	.309	.324	3.082
TA2	.220	.089	.211	2.479	.014	.350	2.857
TA3	.279	.095	.257	2.940	.004	.331	3.021
TA4	-.258	.104	-.205	-2.483	.014	.372	2.686
TA5	.090	.115	.077	.780	.436	.259	3.868
TA6	.171	.103	.149	1.666	.097	.318	3.142

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

3.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics	
					R Square Change	F Change
1	.516 ^a	.266	.250	.52192	.266	16.755

a. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยความโปร่งใส (TA1) , ค่าเฉลี่ยความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน (TA2), ค่าเฉลี่ยการรักษาความลับ (TA3), ค่าเฉลี่ยความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ (TA4), ค่าเฉลี่ยความซื่อสัตย์สุจริต (TA5), ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางวิชาชีพ (TA6)

b Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบกันได้

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	27.385	6	4.564	16.755	.000 ^b
	Residual	75.454	277	.272		
	Total	102.839	283			

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบกันได้

b. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยความโปร่งใส (TA1) , ค่าเฉลี่ยความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน (TA2), ค่าเฉลี่ยการรักษาความลับ (TA3), ค่าเฉลี่ยความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ (TA4), ค่าเฉลี่ยความซื่อสัตย์สุจริต (TA5), ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางวิชาชีพ (TA6)

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	1.751	.315		5.565	.000		
TA1	.244	.101	.218	2.411	.017	.324	3.082
TA2	.114	.092	.108	1.238	.217	.350	2.857
TA3	.143	.098	.131	1.461	.145	.331	3.021
TA4	-.307	.107	-.241	-2.855	.005	.372	2.686
TA5	.166	.119	.142	1.398	.163	.259	3.868
TA6	.205	.106	.176	1.934	.054	.318	3.142

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบกันได้

3.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านพิสูจน์ยืนยันได้

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics	
					R Square Change	F Change
1	.574 ^a	.329	.315	.48724	.329	22.679

a. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยความโปร่งใส (TA1) , ค่าเฉลี่ยความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน (TA2), ค่าเฉลี่ยการรักษาความลับ (TA3), ค่าเฉลี่ยความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ (TA4), ค่าเฉลี่ยความซื่อสัตย์สุจริต (TA5), ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางวิชาชีพ (TA6)

b. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยการพิสูจน์ยืนยันได้

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	32.305	6	5.384	22.679	.000 ^b
	Residual	65.761	277	.237		
	Total	98.066	283			

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยการพิสูจน์ยืนยันได้

b. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยความโปร่งใส (TA1) , ค่าเฉลี่ยความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน (TA2), ค่าเฉลี่ยการรักษาความลับ (TA3), ค่าเฉลี่ยความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ (TA4), ค่าเฉลี่ยความซื่อสัตย์สุจริต (TA5), ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางวิชาชีพ (TA6)

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	1.397	.294		4.753	.000		
TA1	.033	.095	.030	.345	.730	.324	3.082
TA2	.228	.086	.222	2.666	.008	.350	2.857
TA3	.212	.092	.198	2.317	.021	.331	3.021
TA4	-.169	.100	-.136	-1.681	.094	.372	2.686
TA5	.126	.111	.110	1.132	.258	.259	3.868
TA6	.237	.099	.209	2.391	.017	.318	3.142

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยการพิสูจน์ยืนยันได้

3.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความทันเวลา

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics	
					R Square Change	F Change
1	.610 ^a	.372	.359	.47544	.372	27.379

a. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยความโปร่งใส (TA1) , ค่าเฉลี่ยความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน (TA2), ค่าเฉลี่ยการรักษาความลับ (TA3), ค่าเฉลี่ยความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ (TA4), ค่าเฉลี่ยความซื่อสัตย์สุจริต (TA5), ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางวิชาชีพ (TA6)

b. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความทันเวลา

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	37.134	6	6.189	27.379	.000 ^b
	Residual	62.614	277	0.226		
	Total	99.748	283			

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความทันเวลา

b. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยความโปร่งใส (TA1) , ค่าเฉลี่ยความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน (TA2), ค่าเฉลี่ยการรักษาความลับ (TA3), ค่าเฉลี่ยความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ (TA4), ค่าเฉลี่ยความซื่อสัตย์สุจริต (TA5), ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางวิชาชีพ (TA6)

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	1.359	.287		4.740	.000		
TA1	.268	.092	.243	2.909	.004	.324	3.082
TA2	-.018	.084	-.017	-.210	.834	.350	2.857
TA3	.321	.089	.297	3.594	.000	.331	3.021
TA4	-.317	.098	-.253	-3.237	.001	.372	2.686
TA5	.233	.108	.201	2.151	.032	.259	3.868
TA6	.177	.097	.154	1.830	.068	.318	3.142

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความทันเวลา

3.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเข้าใจได้

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics	
					R Square Change	F Change
1	.573 ^a	.328	.314	.46225	.328	22.546

a. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยความโปร่งใส (TA1) , ค่าเฉลี่ยความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน (TA2), ค่าเฉลี่ยการรักษาความลับ (TA3), ค่าเฉลี่ยความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ (TA4), ค่าเฉลี่ยความซื่อสัตย์สุจริต (TA5), ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางวิชาชีพ (TA6)

b. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเข้าใจได้

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	28.905	6	4.817	22.546	.000 ^b
	Residual	59.188	277	.214		
	Total	88.092	283			

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเข้าใจได้

b. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยความโปร่งใส (TA1) , ค่าเฉลี่ยความรู้ ความสามารถ ความเอาใจใส่และการรักษามาตรฐานในการปฏิบัติงาน (TA2), ค่าเฉลี่ยการรักษาความลับ (TA3), ค่าเฉลี่ยความเที่ยงธรรมและความเป็นอิสระ (TA4), ค่าเฉลี่ยความซื่อสัตย์สุจริต (TA5), ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางวิชาชีพ (TA6)

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	1.840	.279		6.603	.000		
TA1	.226	.090	.218	2.519	.012	.324	3.082
TA2	.055	.081	.056	.673	.501	.350	2.857
TA3	.355	.087	.349	4.083	.000	.331	3.021
TA4	-.198	.095	-.168	-2.085	.038	.372	2.686
TA5	.259	.105	.238	2.453	.015	.259	3.868
TA6	-.129	.094	-.120	-1.376	.170	.318	3.142

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเข้าใจได้

3.7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics	
					R Square Change	F Change
1	.826 ^a	.683	.677	.33715	.683	119.719

a. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยการติดตามและประเมินผล (TB1), ค่าเฉลี่ยสภาพแวดล้อมการควบคุม (TB2), ค่าเฉลี่ยการประเมินความเสี่ยง (TB3), ค่าเฉลี่ยสารสนเทศและการสื่อสาร (TB4), ค่าเฉลี่ยกิจกรรมการควบคุม (TB5)

b. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	68.043	5	13.609	119.719	.000 ^b
	Residual	31.6	278	.114		
	Total	99.643	283			

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

b. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยการติดตามและประเมินผล (TB1), ค่าเฉลี่ยสภาพแวดล้อมการควบคุม (TB2), ค่าเฉลี่ยการประเมินความเสี่ยง (TB3), ค่าเฉลี่ยสารสนเทศและการสื่อสาร (TB4), ค่าเฉลี่ยกิจกรรมการควบคุม (TB5)

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	.647	.152		4.259	.000		
TB1	.133	.056	.134	2.399	.017	.367	2.724
TB2	.037	.056	.041	.671	.503	.311	3.216
TB3	.108	.055	.123	1.948	.052	.285	3.505
TB4	.236	.055	.245	4.322	.000	.354	2.827
TB5	.348	.056	.380	6.212	.000	.304	3.287

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

3.8 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics	
					R Square Change	F Change
1	.740 ^a	.547	.539	.40486	.547	67.194

a. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยการติดตามและประเมินผล (TB1), ค่าเฉลี่ยสภาพแวดล้อมการควบคุม (TB2), ค่าเฉลี่ยการประเมินความเสี่ยง (TB3), ค่าเฉลี่ยสารสนเทศและการสื่อสาร (TB4), ค่าเฉลี่ยกิจกรรมการควบคุม (TB5)

b. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	55.07	5	11.014	67.194	.000 ^b
	Residual	45.567	278	.164		
	Total	100.637	283			

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

b. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยการติดตามและประเมินผล (TB1), ค่าเฉลี่ยสภาพแวดล้อมการควบคุม (TB2), ค่าเฉลี่ยการประเมินความเสี่ยง (TB3), ค่าเฉลี่ยสารสนเทศและการสื่อสาร (TB4), ค่าเฉลี่ยกิจกรรมการควบคุม (TB5)

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	1.133	.182		6.209	.000		
TB1	.067	.067	.067	1.003	.317	.367	2.724
TB2	.083	.067	.090	1.249	.213	.311	3.216
TB3	-.047	.066	-.053	-.701	.484	.285	3.505
TB4	.174	.066	.180	2.658	.008	.354	2.827
TB5	.473	.067	.515	7.044	.000	.304	3.287

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

3.9 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านการเปรียบเทียบกันได้

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics	
					R Square Change	F Change
1	.729 ^a	0.531	0.522	0.41655	0.531	62.934

a. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยการติดตามและประเมินผล (TB1), ค่าเฉลี่ยสภาพแวดล้อมการควบคุม (TB2), ค่าเฉลี่ยการประเมินความเสี่ยง (TB3), ค่าเฉลี่ยสารสนเทศและการสื่อสาร (TB4), ค่าเฉลี่ยกิจกรรมการควบคุม (TB5)

b. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบกันได้

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	54.601	5	10.92	62.934	.000 ^b
	Residual	48.238	278	0.174		
	Total	102.839	283			

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบกันได้

b. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยการติดตามและประเมินผล (TB1), ค่าเฉลี่ยสภาพแวดล้อมการควบคุม (TB2), ค่าเฉลี่ยการประเมินความเสี่ยง (TB3), ค่าเฉลี่ยสารสนเทศและการสื่อสาร (TB4), ค่าเฉลี่ยกิจกรรมการควบคุม (TB5)

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	1.090	0.188		5.807	0.000		
TB1	0.006	0.069	0.006	0.095	0.925	0.367	2.724
TB2	0.083	0.069	0.089	1.210	0.227	0.311	3.216
TB3	0.009	0.068	0.010	0.132	0.895	0.285	3.505
TB4	0.481	0.068	0.492	7.121	0.000	0.354	2.827
TB5	0.178	0.069	0.192	2.581	0.010	0.304	3.287

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยการเปรียบเทียบกันได้

3.10 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้าน

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics	
					R Square Change	F Change
1	.712 ^a	.507	.498	.41697	.507	57.209

a. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยการติดตามและประเมินผล (TB1), ค่าเฉลี่ยสภาพแวดล้อมการควบคุม (TB2), ค่าเฉลี่ยการประเมินความเสี่ยง (TB3), ค่าเฉลี่ยสารสนเทศและการสื่อสาร (TB4), ค่าเฉลี่ยกิจกรรมการควบคุม (TB5)

b. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยการพิสูจน์ยืนยันได้

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	49.732	5	9.946	57.209	.000 ^b
	Residual	48.334	278	.174		
	Total	98.066	283			

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยการพิสูจน์ยืนยันได้

b. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยการติดตามและประเมินผล (TB1), ค่าเฉลี่ยสภาพแวดล้อมการควบคุม (TB2), ค่าเฉลี่ยการประเมินความเสี่ยง (TB3), ค่าเฉลี่ยสารสนเทศและการสื่อสาร (TB4), ค่าเฉลี่ยกิจกรรมการควบคุม (TB5)

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	1.260	.188		6.708	.000		
TB1	.142	.069	.144	2.074	.039	.367	2.724
TB2	.128	.069	.140	1.857	.064	.311	3.216
TB3	-.110	.068	-.127	-1.609	.109	.285	3.505
TB4	.181	.068	.190	2.684	.008	.354	2.827
TB5	.392	.069	.432	5.657	.000	.304	3.287

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยการพิสูจน์ยืนยันได้

3.11 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความทันเวลา

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics	
					R Square Change	F Change
1	.676 ^a	.457	.447	.44139	.457	46.798

a. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยการติดตามและประเมินผล (TB1), ค่าเฉลี่ยสภาพแวดล้อมการควบคุม (TB2), ค่าเฉลี่ยการประเมินความเสี่ยง (TB3), ค่าเฉลี่ยสารสนเทศและการสื่อสาร (TB4), ค่าเฉลี่ยกิจกรรมการควบคุม (TB5)

b. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความทันเวลา

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	45.587	5	9.117	46.798	.000 ^b
	Residual	54.161	278	.195		
	Total	99.748	283			

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความทันเวลา

b. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยการติดตามและประเมินผล (TB1), ค่าเฉลี่ยสภาพแวดล้อมการควบคุม (TB2), ค่าเฉลี่ยการประเมินความเสี่ยง (TB3), ค่าเฉลี่ยสารสนเทศและการสื่อสาร (TB4), ค่าเฉลี่ยกิจกรรมการควบคุม (TB5)

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	1.367	.199		6.875	.000		
TB1	.027	.073	.027	.376	.707	.367	2.724
TB2	.144	.073	.156	1.973	.049	.311	3.216
TB3	-.007	.072	-.008	-.102	.919	.285	3.505
TB4	.254	.072	.264	3.549	.000	.354	2.827
TB5	.284	.073	.310	3.870	.000	.304	3.287

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความทันเวลา

3.12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการควบคุมภายในกับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความเข้าใจได้

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics	
					R Square Change	F Change
1	.624 ^a	.389	.378	.43998	.389	35.411

a. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยการติดตามและประเมินผล (TB1), ค่าเฉลี่ยสภาพแวดล้อมการควบคุม (TB2), ค่าเฉลี่ยการประเมินความเสี่ยง (TB3), ค่าเฉลี่ยสารสนเทศและการสื่อสาร (TB4), ค่าเฉลี่ยกิจกรรมการควบคุม (TB5)

b. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเข้าใจได้

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	34.276	5	6.855	35.411	.000 ^b
	Residual	53.817	278	.194		
	Total	88.092	283			

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเข้าใจได้

b. Predictors: (Constant), ค่าเฉลี่ยการติดตามและประเมินผล (TB1), ค่าเฉลี่ยสภาพแวดล้อมการควบคุม (TB2), ค่าเฉลี่ยการประเมินความเสี่ยง (TB3), ค่าเฉลี่ยสารสนเทศและการสื่อสาร (TB4), ค่าเฉลี่ยกิจกรรมการควบคุม (TB5)

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Tolerance	VIF
1 (Constant)	1.812	.198		9.139	.000		
TB1	.030	.072	.032	.411	.681	.367	2.724
TB2	.165	.073	.191	2.274	.024	.311	3.216
TB3	-.126	.072	-.153	-1.746	.082	.285	3.505
TB4	.260	.071	.288	3.651	.000	.354	2.827
TB5	.271	.073	.316	3.717	.000	.304	3.287

a. Dependent Variable: ค่าเฉลี่ยความเข้าใจได้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวธิดารัตน์ เกิดอยู่
วัน เดือน ปีเกิด	22 กันยายน 2532
สถานที่เกิด	จังหวัดสุพรรณบุรี
ประวัติการศึกษา	ปี พ.ศ. 2551-2554 บัณฑิตศึกษา เกียรตินิยมอันดับสอง คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ประสบการณ์ทำงาน	ปี พ.ศ.2561 - ปัจจุบัน นักวิชาการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน